

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

मुख्य कार्यालय, तिसरा मजला, छत्रपती शिवाजी महाराज सभागृह

मा. महासभा
दि. १६/०१/२००९

आज शुक्रवार दि. १६/०१/२००९ रोजी मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची मा. महासभा सकाळी ११.०० वाजता सभा सुचना क्र. १४ दि. ०५/०१/२००९ रोजीच्या विषयपत्रिकेवर विचार विनिमय करणेकरिता महापालिका सभागृह, ३ रा मजला, छत्रपती शिवाजी महाराज सभागृह येथे मा. महापौर यांच्या अध्यक्षतेखाली भरली असता खालीलप्रमाणे सदस्य हजर होते.

उपस्थित सदस्य

१)	नरेंद्र मेहता	महापौर
२)	मेन्डोन्सा स्टीवन जॉन	उपमहापौर
३)	रॉड्रीक्स मॉरिस जोसेफ	सभापती, स्थायी समिती
४)	पाटील जयंत महादेव	सभागृह नेता
५)	वैती चंद्रकांत सिताराम	विरोधी पक्ष नेता
६)	दिव्या अशोक तिवारी	सदस्या
७)	म्हात्रे मिलन वसंत	गटनेता
८)	शानू जो. गोहिल	सदस्या
९)	पाटील उमाताई शाम	सदस्या
१०)	वैती नर्मदा यशवंत	सदस्या
११)	सिंह मदन उदितनारायण	सदस्य
१२)	शेट्टी गणेश गोपाळ	सदस्य
१३)	जाधव मोहन महादेव	सदस्य
१४)	वेतोसकर राजेश शंकर	सदस्य
१५)	पाटील सुनिता कैलास	सदस्या
१६)	पाटील प्रविण मोरेश्वर	सदस्य
१७)	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र	सदस्य
१८)	पाटील प्रभात प्रकाश	सदस्या
१९)	पुरोहित मधुसुदन मनोहरलाल	गटनेता
२०)	पाटील धनेश परशुराम	गटनेता
२१)	म्हात्रे कल्पना महेश	सदस्या
२२)	पाटील शरद केशव	सदस्य
२३)	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर (गाडोदिया)	गटनेता
२४)	पाटील ध्रुवकिशोर मन्साराम	सदस्य
२५)	पाटील मिलन गोविंदराव	सदस्य
२६)	व्यास सुधा वासुदेव	सदस्या
२७)	फॅरो ग्रीटा स्टीफन	सदस्या
२८)	शेख आसिफ गुलाब	सदस्य
२९)	म्हात्रे नयना गजानन	गटनेता
३०)	पाटील अनंत रामचंद्र	गटनेता
३१)	गोविंद हेलन जॉर्जी	सदस्या
३२)	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट	सदस्य
३३)	बाविघर सिसिलीया विजय	सदस्या
३४)	परेरा टेरी पॉल	सदस्य
३५)	कुरेशी याकुब ईस्माईल	सदस्य
३६)	परेरा कॅटलीन ऍन्थोनी	सदस्या
३७)	ठाकुर प्रकाश पांडुरंग	सदस्य
३८)	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन	सदस्य
३९)	शर्मा भगवती	गटनेता

४०)	भोईर शशिकांत जगन्नाथ	सदस्य
४१)	भोईर सुनिता शशिकांत	सदस्या
४२)	पाटील प्रेमनाथ गजानन	सदस्य
४३)	पाटील प्रफुल्ल काशीनाथ	सदस्य
४४)	म्हात्रे तुलसीदास दत्तात्रेय	सदस्य
४५)	वर्षा भानुशाली	सदस्या
४६)	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार	सदस्य
४७)	पांडे स्नेहा शैलेश	सदस्या
४८)	शेख मुसरतबानु इब्राहिम	सदस्या
४९)	जंगम लक्ष्मण गणपत	सदस्य
५०)	सपार उमा विश्वनाथ	सदस्या
५१)	इनामदार जुबेर अब्दुल्ला	सदस्य
५२)	पुजारी कांचन शेखर	सदस्य
५३)	मुंज वासुदेव भास्कर	सदस्य
५४)	सय्यद नुरजहाँ नझर हुसैन	सदस्या
५५)	खान शफीक अहमद सादत	गटनेता
५६)	भाटकर प्रेरणा प्रमोद	सदस्या
५७)	डिसा मर्लिन मर्विन	सदस्या
५८)	वैती विजया हेमचंद्र	सदस्य
५९)	पालांडे प्रशांत भगवंतराव	सदस्य
६०)	ठाकूर कल्पना हरिहर	सदस्या
६१)	म्हात्रे चंद्रकांत खंडोजी	सदस्य
६२)	मोदी चंद्रकांत भिकालाल	सदस्य
६३)	भट दिप्ती शेखर	सदस्या
६४)	दुबे रामनारायण सदानंद	सदस्य
६५)	सावंत अनिल दिवाकर	सदस्य
६६)	भोईर राजू यशवंत	सदस्य
६७)	चक्रे वंदना रामदास	सदस्या
६८)	शेख सलिम दाउद	सदस्य
६९)	हरिश्चंद्र जगन्नाथ म्हात्रे	सदस्य
७०)	माळी हेमा रविंद्र	सदस्या
७१)	हसनाळे जोत्सना जालींदर उर्फ शिंदे पूजा प्रताप	सदस्या
७२)	यादव मिरादेवी रामलाल	सदस्या
७३)	गावंड मंदाकिनी आत्माराम	सदस्या
७४)	म्हात्रे मोहन गोपाळ	सदस्य
७५)	अनिता जयवंत पाटील	सदस्या
७६)	संजय पांगे	नामनिर्देशित सदस्य
७७)	परशुराम पाटील	नामनिर्देशित सदस्य
७८)	अरुण कदम	नामनिर्देशित सदस्य
७९)	प्रकाश दुबोले	नामनिर्देशित सदस्य
८०)	आसिफ पटेल	नामनिर्देशित सदस्य

गौरहजर सदस्य -

१)	नलावडे दिनेश दगडू	सदस्य
२)	सावळे निर्मला बाबुराव उर्फ कांबळे निर्मला विष्णू	सदस्या
३)	पाटील वंदना मंगेश	सदस्या
४)	शेख नुर मोहम्मद अहमद	सदस्य

रजेचा अर्ज – निरंक

(राष्ट्रीय गीत “वंदे मातरम” ने सभेला सुरुवात करण्यांत आली.)

मा. महापौर :-

सचिवजी, आजच्या सभेच्या कामकाजाला सुरुवात करावी.

नगरसचिव :-

या सुचनेद्वारे आपणांस कळविण्यांत येते की, मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची मा. महासभा शुक्रवार दि. १६/०१/२००९ रोजी सकाळी ११.०० वाजता मिरा भाईंदर महानगरपालिका मुख्य कार्यालय, तिसरा मजला, छत्रपती शिवाजी महाराज सभागृहात महासभा सुचना क्र. १४, दि. ०५/०१/२००९ रोजी सोबतच्या विषयपत्रिकेवरील प्रकरणांवर विचार विनिमय करण्यासाठी आयोजित करण्यांत येत आहे. प्रश्नोत्तराचा तास आहे. ११.२० मिनीटे झाली आहे. प्रश्नोत्तराच्या तासाला सुरुवात होत आहे. पहिला प्रश्न श्री. श्रीप्रकाश सिंह यांचा आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

हा प्रश्न मी घेणार म्हणून मागच्या वेळी पत्र दिलेले आहे.

मा. महापौर :-

बोला.

नुरजहाँ हुसेन :-

आज शुक्रवार आहे आणि आपण शुक्रवारी महासभा ठेवणार नाही असे बोलणे झाले होते. तरी आज सभा लावली.

मा. महापौर :-

या विषयावर माझे सन्मा. सदस्य जुबेर इनामदार यांच्याशी बोलणे झाले होते. २० तारखेच्या अगोदर मा. महासभा घ्यायची असते. तरी शेवटच्या दोन दिवस मी जागेवर नाही म्हणून मी त्यांना विनंती केली होती आज महासभा घेतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, महापालिका क्षेत्रामध्ये अनधिकृत बांधकाम होवू नये म्हणून महाराष्ट्र शासनाने वेळोवेळी परिपत्रक काढून दक्षता घेण्यासाठी सांगितले होते. त्यानंतर महापालिकेमध्ये पुन्हा एक परिपत्रक महाराष्ट्र शासनातर्फे देण्यात आले. त्यामध्ये वॉर्डातील एस. आय. पासून क्षेत्रिय अधिकारी, वॉर्ड अधिकारी सर्वांवर ती जबाबदारी ठेवली होती आणि त्यासंबंधी या महापालिकेमध्ये अनेक प्रश्नही उपस्थित केले. आजच्या घडीमध्ये जे आता उत्तर दिलेले आहे जे आयुक्तांनी केले पाहिजे होते. ज्या ज्या संबंधित अधिकाऱ्यांनी अहवाल दिला नाही. बांधकामाबद्दल इल्लिगल बांधकामाबद्दल, एस.आय.असो किंवा वॉर्ड ऑफीसर असो. माझा पहिला प्रश्न आहे अशा व्यक्तींवर आयुक्त साहेब ह्यांच्याकडे अहवाल सादर केलेला आहे. तर आयुक्त साहेबांनी त्यांच्यावर काय कार्यवाही केलेली आहे किंवा कार्यवाही न करण्याचे कारण काय? दि. १/८/२००८ च्या पहिल्या प्रश्नामध्ये उत्तर दिलेले आहे. बांधकाम विरुद्ध कार्यवाही ठप्प झाल्याने संबंधितांवर कार्यवाही करणेबाबत मा. आयुक्त सो. ह्यांच्याकडे अहवाल सादर केलेला आहे. तर आपल्याकडे जो अहवाल आलेला आहे त्याच्यामध्ये काय लिहिलेले आहे? आपण काय कार्यवाही केलेली आहे किंवा करणार की नाही आणि तो अहवाल काय आहे ते सभागृहापुढे येवू द्या.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्यांना आणि सन्मा. सभागृहाला सांगू इच्छितो की, शासनाच्या आदेशाप्रमाणे आपण सर्व संबंधितांवर जबाबदारी फिक्स केलेली आहे. सर्व प्रथम प्रभाग अधिकारी जे संबंधित आहेत त्यांना त्यांच्या प्रभागातील अतिक्रमणाबाबत वैयक्तिकरित्या जबाबदार धरण्यांत येईल असे आपण लेखी आदेश त्यांना दिलेले आहेत. प्रभाग अधिका-यांना मदत व्हावी म्हणून सुरुवातीला आपण त्या त्या प्रभागातील जे बिल कलेक्टर्स जे प्रॉपर्टी टॅक्स गोळा करतो त्याच्यासाठी जे एरिया वाटून दिलेले आहेत त्या एरियामध्ये त्यांना देखील आपण प्राथमिक जिम्मेदारी ही दिली होती की, आपल्याकडे जर अनधिकृत बांधकाम होत असेल तर त्याचा रिपोर्ट करायचा त्याप्रमाणे बिल कलेक्टर्स त्यांचा प्राथमिक अहवाल संबंधित प्रभाग अधिका-याकडे देत आहेत त्याची एक प्रत माझ्याकडे ही देत आहेत. त्याचबरोबर प्रभाग अधिकारी ह्यांनी संबंधित बिल कलेक्टर्सच्या सहाय्याने व बाकी इतर त्यांच्या पथकाच्या सहाय्याने अशाप्रकारे जी अनधिकृत बांधकामे छोटी मोठी होत असतील तर त्याच्यामध्ये तात्काळ स्थळ पाहणी करून ती बांधकामे वर येणार नाही ह्याची दक्षता घ्यावी अशा त्यांना वेळोवेळी लेखी त्याचबरोबर बैठका घेवून सुचना देण्यात आलेल्या आहेत. ह्याच्यामध्ये आपण दोन कनिष्ठ अभियंत्यांनी ही योग्य काम केले नाही म्हणून सस्पेन्ड केलेले आहे. एक वॉर्ड ऑफीसरची आपण बदली केलेली आहे. वॉर्ड ऑफीसरला वेळोवेळी माझे सर्वात जास्त फोन जे होतात ते वॉर्ड ऑफीसरला फक्त एकाच कामासाठी होतात ते म्हणजे अनधिकृत अतिक्रमण आणि वॉर्ड ऑफीसरला मी अनधिकृत अतिक्रमणाशिवाय कुठलेही काम प्रायोरिटीने करा असे सांगत नाही. मी सभागृहाला हे सांगू इच्छितो की, मागील दोन वेळेस सभागृहामध्ये अनधिकृत अतिक्रमणाचा विषय आला होता. एकदा गोषवारा दिला नाही म्हणून आपण थांबलो

होतो. नंतर गोषवारा प्रशासनाने द्यावा. मा.विरोधी पक्षनेत्यांनी त्या सभेमध्ये मी जरी नसलो तरी माहिती घेतली. प्रभाग निहाय कुठे कुठे अतिक्रमणे आहेत त्याच्यावर कितीवर स्टे आहे. स्टे नसलेले अतिक्रमण आपण का पाडत नाही. स्टे असलेल्या अतिक्रमणामध्ये आपण आजपर्यंत हायकोर्ट असेल, डिस्ट्रीक्ट कोर्ट असेल तर तिथे आपण कार्यवाही करत आहोत. एकंदरीतच अतिक्रमण थांबविण्यासाठी प्रशासन काही वेगळा प्रयत्न करत आहे का ? उठसुठ अतिक्रमण होत आहेत ह्याची साध्यंत माहिती त्यांनी सभागृहासमोर ठेवावी अशा सूचना दिल्या होत्या. त्याप्रमाणे आम्ही गोषवाराही तयार करत होतो. पण ह्यावेळेस आपण तो विषय घेतलेला नाही. ते सभागृहाला सांगू इच्छितो की, सविस्तर माहिती, माझ्या समोर आता जी आहे ती मी आता ही देवू शकेल. वाटल्यास आपल्याला वेगळा विषय ठेवायचा असेल तर वेगळा विषयही ठेवता येईल आणि मी सभागृहाला हे सांगू इच्छितो की, पुढच्या महासभेच्या वेळेस हा वेगळा विषय ठेवण्यापुर्वी, मागच्या पाच-सहा महिन्यामध्ये आपल्याला माहिती आहे की, सेस असेल, ऑक्ट्रॉय असेल आणखी बाकी इतर काही महत्वाची कामे असतील त्यामुळे जसे पाहिजे तसे लक्ष अतिक्रमणाकडे देता आले नाही हे मी स्वतः मान्य करतो. परंतु ह्याच्यामागे गैर हेतू काही नाही हेही मी सभागृहाला सांगू इच्छितो. गैरहेतू अॅटलिस्ट महापालिका मुख्यालय लेव्हलला नाही. प्रभाग लेव्हलला थोडा बहुत गैर हेतू एखाद दुस-या प्रकरणात ओळख आहे त्याला थोडा फेवर करायचा, असू शकेल. याबाबत मी सर्वांची गॅरंटी घेत नाही. तरी मी हे सांगू इच्छितो की, मागच्याकडे मागच्या १० महिन्यामध्ये बरेच लोक अप्रोच झाले की, साहेब आता आम्हालाही थोडं करू द्या. इथे अतिक्रमण करता तिथे अतिक्रमण चालू आहे ते आम्हाला न विचारता चालू आहे. आम्हीच काय हे केले का? आम्ही छोटं मोठं बांधतो. आमच्याकडे दुर्लक्ष करा. परंतु मी त्यांना हात जोडून प्रत्येकाला सांगितलेले आहे की, कृपया अधिकृत अतिक्रमणासाठी तुम्हाला कुठली मदत करणार नाही. बाकी सगळ्या गोष्टीसाठी जे जे शक्य आहे जे नियमात आहे नियमात नसेल तर नियमात बसवून नियमात नसेल तर शासनाकडे संदर्भ करून आपण जी होण्यासारखी कामे आहेत त्याच्यामागे आपला दोन उद्देश आहे. एकतर पब्लिकच्या दृष्टीकोनातून होण्यासारखी कामे आणि शहरासाठी आवश्यक कामे ती आपण करतच आहोत. त्याच्यामध्ये सगळ्यांच्या सोयी बघत आहोत. तथापि, एक विषय मी आणखीन कोणालाही मदत करण्याचे आश्वासन दिलेले नाही आणि मी देणारही नाही ते म्हणजे अनधिकृत अतिक्रमण आणि उद्देश तोच आहे. अनधिकृत अतिक्रमण आमच्या दृष्टीने अति महत्वाचा विषय आहे. त्या बाबतीत आम्ही कोणाचीही गय करणार नाही. मागे हटणार नाही. असे आहे की, कोर्टात आणि कोर्टाचे मी तुम्हाला काही वेगळं सांगणार नाही. आपल्याला माहिती आहे कोर्ट कधी स्टे देईल. कुठल्या वेळी स्टे देईल. कुठल्या बाबींवर स्टे देईल. त्याला स्टे देणे आवश्यक आहे की नाही हे न बघता ते स्टे देईल त्यामुळे कोर्टाबद्दल येथे बोलण्याचा आपल्याला काही हक्कच नाही आणि बोलू इच्छित नाही. फक्त एवढेच सांगू इच्छितो की, कोर्टाचे स्टे नसेल किंवा स्टेटस्को नसेल तर आम्ही रुटलेसली अॅक्ट केलेले आहे. मला दरवेळेस जे काही फोन येतात ते वॉर्ड ऑफीसरने पाडले म्हणून त्याला शिव्या देत मला फोन येतात. किंवा त्या वॉर्ड ऑफीसरने पाडले नाही तरी पण त्यांना शिव्या देत मला फोन येतात. दर वेळेस जर पाडले असेल तर का पाडले ? एवढी काय गडबड होती. आम्हीच दिसलो का? नाही पाडलं, तर का म्हणून प्रशासन झोपले आहे काही करत नाही. कार्यवाही केली तरी तसेच आणि कार्यवाही नाही केले तरी तसेच म्हणून ह्या सर्व प्रकरणांमध्ये जसे जसे शक्य आहे. लोकल, स्थानिक परिस्थिती पाहून, स्थानिक लोकप्रतिनिधींचा त्याबद्दल मत पाहून, रुटलेसली चलो हम सो करेंगे वो कायदा असे आपण काही करत नाही आणि त्यातल्या त्यात अतिशय महत्वाची सेनसेटीव्ह प्रकरण, सेनसेटीव्हलीच हॅन्डल केली जातात म्हणून माझी सदस्यांना आणि सभागृहाला विनंती आहे की, अतिक्रमणाच्या बाबतीत प्रशासनाला आणखिन एक महिन्याची मुदत द्यावी. एक महिन्यामध्ये प्रशासन प्राथम्यात येईल. प्रायोरिटीने, आम्ही असे ठरवले आहे की, सुरुवातीला ही दोन तीन महिने वॉर्ड वार्ड्स जे जे माझ्याकडे सन्मा. नगरसेवक आले आहेत त्याच्यासोबत फिरलो पण त्यावेळेस माझा उद्देश दुसरा होता. शहराची माहिती घेणे. प्रभाग कोणाचे आहेत, काय आहे? प्रत्यक्षात शहर कसे आहे? तुमच्या काय अडचणी आहेत? आता शहराची माहिती झालेली आहे. बरेच प्रश्न मार्गी लागलेले आहेत. बाकी साफसफाई असेल, रस्ते दुरुस्ती असेल हे सगळं सेफ पॅटर्न आहे. दरवर्षी आपण ज्या ज्या गोष्टी करतो ते करणारच आहोत. अनधिकृत अतिक्रमण हा एवढा विषय आहे की, ज्याला आणखिन भरपूर काम करण्याचा स्कोप आहे आणि त्याच्यामध्ये आम्ही शेवटपर्यंत आम्हाला जेवढे शक्य आहे तेवढं आमचं करण्याची तयारी आहे. पुढील १५ दिवसात ह्यासाठी विशेष मोहिम आपल्या सहकार्याने घेण्याचा प्रशासनाचा मानस आहे. पुढील १५ दिवसात म्हणजे उद्या पासूनच, स्थायी समिती जरी असली तरी श्री. खतगांवकर साहेब स्थायी समिती अटेन्ड करतील. उद्या सकाळपासून आम्ही अनधिकृत अतिक्रमणासाठी वॉर्डवार्ड्स, आधी पूर्वे आणि मिरा रोड कारण ते मोठे वॉर्ड आहे. सगळ्यात जास्त तिथेच गोंधळ आहे. पश्चिमेमध्ये एखाद-दुसरा असेल मी नाही म्हणत नाही. पण वेस्ट हे नशिबाने चांगलं आहे. लकीली चांगले आहे. त्यामुळे वेस्ट असेच ठेवले तर बरे राहिल आणि ग्रामीण भागात एकदम इतक्या लवकर जाण्याची गरज नाही. त्यामुळे फर्स्ट फेसमध्ये भाईदर पुर्वे आणि मिरा रोड म्हणजे श्री. गणेश पाटील ह्यांचा वॉर्ड आणि श्री.वाघ ह्यांचा वॉर्ड, ह्या दोन वॉर्डमध्ये मी एक दिवस आड म्हणजे एक दिवस श्री. वाघ ह्यांच्या वॉर्डात आणि एक दिवस श्री. गणेश पाटील ह्यांच्या वॉर्डात. तिसऱ्या

दिवशी श्री. वाघच्या वॉर्डात आणि चौथ्या दिवशी श्री. गणेश पाटील ह्यांच्या वॉर्डात. पुढील १५ दिवस दुसरे काम करणार नाही. फक्त अनधिकृत अतिक्रमण काढणार.

परशुराम पाटील :-

साहेब, आपण म्हणता त्याप्रमाणे श्री.गणेश पाटील श्री.वाघ चे म्हणता तर उत्तनमध्ये काय केले? आज आमचे स्वतःचे आहे. माझे कितीतरी अर्ज तुमच्याकडे पडले आहे त्याच्यावर तुम्ही काय कार्यवाही केली?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, माझा वेळ जात आहे हे आपण लक्षात ठेवा. मग कोणालाही बोलायला द्या. माझी हरकत नाही.

परशुराम पाटील :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी आपल्या मताशी मी सहमत आहे. पण माझा पत्रव्यवहार जर आपण बघितला तर तुम्ही म्हणाल की, सभागृहामध्ये हे पत्रव्यवहार दाखवता तर आता आयुक्त साहेबांनी सांगावे त्या अधिकाऱ्याने ह्याच्यावर काय कार्यवाही केली? आणि उत्तनच्या त्या वॉर्ड ऑफीसरला बोलवा. तिथे काय चालले आहे ते आपण बघा. तिथे कोणाला बांधकाम करू द्या. राहू द्या. पण कोणाच्या वैयक्तिक जागेमध्ये चालले आहे ते तरी तुम्ही बघायला पाहिजे.

मा. महापौर :-

सन्मा.सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी आपण बोला.

अनिल सावंत :-

सन्मा.सदस्यांचे उत्तर द्या.

परशुराम पाटील :-

तुम्ही उत्तर द्या. ह्याच्यासाठी की, प्रायव्हेटमध्ये बांधकाम चालली आहेत. कुठे जमिन अॅस्वायर झालेली आहे त्याच्यामध्ये सुध्दा चालले आहे.

मा. महापौर :-

आपल्याला ही उत्तर देतो. सन्मा. सदस्यांचे होवू द्या अन्यथा ते बोलतील की, अर्धा तास वेळ वाढवा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. आयुक्त साहेब, बहुतेक आपण प्रश्नांची उत्तरे दिलेली आहेत. त्याचे आपण वाचन केलेले नसावे. नक्कीच, कारण तुम्ही एकतर तुमची दिलगिरी व्यक्त केली आहे. ऑक्ट्रॉय, सेस व आपण मुदत मागितली आहे. हा विषय पेन्डींग ठेवायचा असेल तर मी पेन्डींग ठेवतो. पण जे उत्तर दिलेले आहे. आपण त्या उत्तराचे वाचन केलेले नाही हे नक्की आहे. ज्या महापालिकेत लाखो रुपये वकीलावर खर्च होतोय, आपली इल्लिगल बांधकामाचा तिथे बन्च आहे. आपण पैसेच खर्च करत नाही आणि त्यांना अनधिकृत बांधकाम दिसत नसेल तर मी आधी ही सभागृहात बोललो आहे आणि आता ही बोलायला तयार आहे. पण तुमची मनःस्थिती आणि त्या अधिकाऱ्यांची मनःस्थिती पाहिजे. उत्तर खोटं देतात, उत्तर आणि मी जर आता प्रश्न विचारला तर त्यांच्याकडे नसेल पण माझ्याकडे फिगर आहे किती वकीलांना किती फी दिलेली आहे. म्हणजे किती फसवेगिरी या सभागृहामध्ये होत आहे. नगरसेवकांची, साहेब मी आपल्याला पहिले पण सांगितले आहे की, टिपणी देताना प्रश्नोत्तराचे उत्तर कसे आहे आपण ही बारकाईने लक्ष द्या. जर उत्तर बरोबर असेल तर मी पुढचे घेत आहे म्हणजे अधिकारी सांगतो मी पैसे दिलेच नाही.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

गुन्हा दाखल करण्यासाठी जे पोलिस स्टेशनला असते त्याची...

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

गुन्हे दाखल करण्यासाठी पोलिस स्टेशनवर एम.आर.टी.पी. च्या खाली पत्र देतोय. बाकीचे गुन्हे चालू नाही का?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

त्यावर लवकरच कामकाज कोर्टामध्ये सुरु होत आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

खतगांवकर साहेब, बाकीचे गुन्हे चालू नाही. लिगल बांधकामावर तुम्ही एम.आर.टी.पी. दाखल केल्यानंतर तुम्ही दोन चुकी केली नाही ?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

साहेब, आपला प्रश्न असा होता, पोलिस स्टेशनमध्ये गुन्हे दाखल करायला वकील लावले जातात का? तर पोलिस स्टेशनवर गुन्हे दाखल हे अधिकारी लेवलवर केले जातात.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

पोलिसांना कसे पैसे देणार ?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

एफ.आय.आर. झाल्यानंतर जे कोर्टात मॅटर येतात त्याच्यासाठी वकील लावले जातात. एवढे त्याचे उत्तर आहे. त्याचा अर्थ वकीलाला पैसे दिले जातात असे नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

ठिक आहे. माझा उपप्रश्न म्हणून सांगा. आपण महापौर साहेब हा विषय पेन्डींग ठेवत असाल व आयुक्त साहेब सांगतात की, हे सेस मिळाले नाही. ऑक्टोबर.....

मा. महापौर :-

आपला उपप्रश्न काय आहे तो परत विचारा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

त्यांनी सादर केलेला अहवाल त्यावर किती प्रभाग अधिकारी दोषी आहेत हे सभागृहापुढे ठेवावे. दोषी ठरल्यानंतर त्यांनी काय कार्यवाही केलेली आहे? प्रभाग अधिकारी वॉर्ड ऑफीसर टॅक्स वसुली करणारे एस.आय.त्यांना ह्या परिपत्रकाप्रमाणे शासनाने जबाबदारी दिली होती.

मा. आयुक्त :-

माझी सन्मा.सदस्यांना, सभागृहाला विनंती आहे की, प्रत्येक प्रभागामध्ये काहीना काही अनधिकृत अतिक्रमण सुरु आहे त्यामुळे एकच प्रभाग अधिकारी दोषी आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

म्हणून सांगतो, तुम्ही सांगा पुढच्या वेळेस हा विषय घेतो. आम्हाला आता काही घाई नाही. हे अधिकारी लोक कसे उत्तर देतात त्याचे तुम्ही वाचन करा.

मा. आयुक्त :-

ठिक आहे. माझी विनंती आपल्याला अशी आहे की, आपण पुढच्या मा.महासभेमध्ये आढावा ठेवू आता जागेवर जावून प्रकरण निहाय जेवढे शक्य असेल तेवढे आम्ही प्रभाग निहाय.....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

म्हणून महापौरांनी रुलिंग द्यावे. अहवालाची तपासणी करून पुढच्या महासभेत आदेशाची काय काय कार्यवाही केली आहे व काय अहवाल आला आहे. रितसर जर सांगत असाल तर मी बसतोय.

मा. महापौर :-

आपला जो काही उपप्रश्न आहे व आपल्याला जी माहिती पाहिजे त्याबाबत आयुक्तांनी शहानिशा करावी आणि कुठल्या कुठल्या प्रभागात बांधकाम चालू आहे आणि कुठले कुठले अधिकारी दोषी आहेत त्यांच्यावर आपण काय कार्यवाही केली आणि बांधकामावर काय कार्यवाही केली त्याची पुढच्या महासभेपुढे माहिती देण्यांत यावी.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

हा विषय पेन्डींग आहे.

मा. महापौर :-

होय.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर साहेब, मी आपल्या निदर्शनात आणतो ते तुम्ही वाचले सुध्दा असेल. काल आमची एम.एम.आर.डी.ए. ची नियोजन कमिटीची मिटींग झाली. त्यामध्ये अतिक्रमणाविषयी मा. मुख्यमंत्री रागवले होते आणि सर्व पेपरमध्ये आलेले आहे की, सर्व अधिका-यांना तंबी दिलेली आहे की, ह्याच्यापुढे आम्ही हार्डली घेत होतो आता तर एकदम कडक कार्यवाही प्रत्येक अधिका-यावर करणार ते कोणतेही अनधिकृत बांधकाम असो त्याला आम्ही प्रथम त्या ह्याला न धरता त्या अधिका-याला जबाबदार धरणार आणि त्यांच्यावर कार्यवाही करणार. ह्याची तुम्हाला माहिती देतो ते तुम्ही पेपरमध्ये सुध्दा वाचले असणार.

अनिल सावंत :-

मा. महापौर साहेब, या प्रश्नाविषयी मी सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजींना सांगितले होते. आयुक्त साहेब हे जे उत्तर दिलेले आहे या प्रश्नाविषयी, २६/५ चा प्रश्न आहे आणि तुम्ही उत्तर कधी दिलेले आहे ? त्याचवेळी दिलेले आहे की, आता तुमचे नविन उत्तर आहे.

मा. महापौर :-

जुनेच आहे.

अनिल सावंत :-

जुने कधीचे? म्हणजे जुने नविन म्हणून दिले. आयुक्त साहेब तुम्ही एकतर जबाबदार अधिकारी आहात. शासनाचा जो जी.आर. आलेला आहे. जानेवारीमध्ये शासनाचा जी.आर. आला त्यावेळेस सुध्दा मी त्याच्यावर लक्षवेधी लावली होती. बरीचशी चर्चा झाली मला वाटते तुम्ही तो जी.आर. व्यवस्थित वाचलेला नाही. फक्त प्रभाग अधिकाऱ्यांनी तुम्हांला माहिती देण्यापुरता हा विषय मर्यादित नाही. प्रत्येक प्रभाग कार्यालयासमोर नोटीस बोर्डवर ती माहिती पब्लिकसाठी लावणे गरजेचे आहे. विकली रिपोर्ट आणि तो रिपोर्ट

आज ११ महिने झाले तरी कुठच्याही प्रभाग कार्यालयावर किंवा मुख्यालयावर नाही. तुम्ही एक स्टेटमेंट दिले. बरेच जण येतात आणि मला अनधिकृत बांधकामाविषयी रिक्वेस्ट करतात. हे तुमचे जबाबदार व्यक्तीचे स्टेटमेंट सभागृहामध्ये तुम्ही देता. किती लोकप्रतिनिधी तुमच्या जवळ येतात की, अनधिकृत बांधकामासाठी येत असतील तर त्यांची नावं सभागृहामध्ये सांगा.

मा.आयुक्त :-

मी सभागृहातील लोकप्रतिनिधी असे वाक्य म्हटलेले नाही.

अनिल सावंत :-

नाही, जणांच म्हटलं तुम्ही.

मा.आयुक्त :-

बरेचजण असे म्हटले आहे.

अनिल सावंत :-

बहुतेक जण येतात. लोकप्रतिनिधी येत असतील तर त्यांची नावं सांगा आणि ह्या विषयाला ११ महिने झाले तरी मिरा भाईंदर महानगरपालिकेने सिरिअसली घेतलेला नाही. तो रिपोर्ट जेणेकरून त्याच्यामध्ये शासनाचे असे संकेत होते की, लोकांना माहिती पडेल की अनधिकृत बांधकाम कुठचे आहे? आणि लोक जे पैसे इनव्हेस्ट करतात त्याचा कुठेही दुरुपयोग होणार नाही ही काळजी शासनातर्फे घेतली गेली होती आणि तरीसुद्धा आज ११ महिने झाले तरी सुद्धा तो रिपोर्ट, कार्यवाही तुम्ही काय करणार? काय केली? काय केली नाही तो विषय वेगळा आहे पण अॅटलिस्ट अनधिकृत बांधकामाची यादी तरी प्रभाग कार्यालयासमोर लावा. त्यामुळे लोकांना तरी माहिती पडेल.

मा. आयुक्त :-

ठिक आहे. अशी यादी लावली जाईल.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, आपल्या परवानगीने बोलते. आपण गेल्या मिटींगमध्ये मला असे सांगितले होते की, कातकरी ह्यांचा विषय पुढच्या मिटींगला घेतो पण असे गेली मिटींग करता करता चार महिने झाले तर आपण त्यांचा विषय का घेतला नाही.

मा. महापौर :-

प्रशासनाकडून अजून तो विषय आलेला नाही.

नयना म्हात्रे :-

तरी किती दिवस लागतील ? ती गरीब लोक कामधंदे सोडून येतात.

मा. महापौर :-

पुढच्या सभेला घेतो.

नयना म्हात्रे :-

माझा दुसरा विषय आहे. तुम्ही गेल्या मिटींगला असे सांगितले होते की, अतिक्रमणचा विषय आहे व आयुक्त साहेब नाही म्हणून आपण हा विषय पुढच्या मिटींगला घेवू व आता आयुक्त साहेब आले म्हणून आपण तो विषय विषयपत्रिकेवर का घेतला नाही ?

मा. महापौर :-

आयुक्त साहेब, ज्यावेळी आपले बोलणे झाले होते त्यानंतर ते १ तारखेपर्यंत आजारी होते. रजेवर होते. माझ्या माहितीप्रमाणे ते परवाच रुजू झालेले आहेत.

नयना म्हात्रे :-

पण पुढच्या मिटींगला नक्की घ्या.

चंद्रकांत वैती :-

मा. महापौर महोदय, आयुक्त साहेब, सभागृहातील सगळ्यांच्या भावना आपल्याला लक्षात आलेल्या आहेत. आपले जे निवेदन झाले की ह्या विषयी मी भूमिका घेतोय. तर आपण भूमिका घेत आहोत या निर्णयाचे आम्ही स्वागत करतो. आपण ती भूमिका लवकर घ्याल अशी आशा आहे. फक्त सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजींनी ज्या विषयावर आता चर्चा केली ह्या प्रश्नोत्तराच्या टिपणीबद्दल बोलतोय की, आपण त्याच्यावर सही करता आणि संबंधित खात्याकडून माहिती उपलब्ध झाली नाही तर हा प्रकार अत्यंत भयंकर आहे आणि साहेब, आपण सही करता. हे प्रश्न कधी विचारलेले आहेत. असे उत्तर देवू नका. त्याच्यामुळे आपण चुकीच्या कामकाजाला सुरुवात करतोय आणि आपण त्याच्यावर सही कशी करता? तर आपल्याकडून भूमिका स्पष्ट घ्यावी. बाकी चर्चा संबंधित खात्यासमोर आपल्या समोर करून घेवू.

प्रशांत पालांडे :-

मा. महापौर साहेब, आयुक्त साहेब, आता जो अतिक्रमणाचा विषय चालू आहे त्याच्यावर बोलायचे आहे. जवळ जवळ सात-आठ महिन्यांपुर्वी सर्व्हे नं. १७८ च्या टॉवरचा मी विषय घेतला होता. आपल्या दालनामध्ये ही बरीच चर्चा झाली होती तर त्यावेळी मी असा प्रश्न विचारला होता की, पुर्ण अनधिकृत बिल्डींग

आहे तर तिथे लोक रहायला गेली तर आपण त्या लोकांचे काय करणार? त्यावेळी आपण असे सांगितले होते की, तेव्हा आपल्या दालनामध्ये प्रभाग अधिकारी श्री. गणेश पाटील होते. तुम्ही तिथे सांगितले होते की, आपण तिथे वॉचमॅन ठेवू आणि तिथे एक मोठा बोर्ड लावू की, ही बिल्डींग अनधिकृत आहे. या ठिकाणी आपण फ्लॅट घेवू नये तर तुम्हाला सांगायला अतिशय वाईट वाटते आज या क्षणाला ती बिल्डींग पुर्ण भरलेली आहे व लोकांनी तिथे फ्लॅट खरेदी केलेले आहे. आपण त्या ठिकाणी काय करणार? त्यांना परत शास्ती लावणार की त्या बिल्डरवर कार्यवाही करणार? की त्या फ्लॅट ओनर्सला आयुष्यभर डबल टॅक्स भरावे लागणार.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर साहेब, या ठिकाणी जे प्रश्नोत्तर आहे आता जो १४ नंबरचा प्रश्न घेतला तो दि. २६/५/२००८ चा आहे त्याला सात महिने झाले अजुन तो विषय आपण प्रलंबित ठेवलेला आहे तर प्रशासन हतबल आहे का, या प्रश्नाला उत्तर द्यायला. तुम्ही प्रशासनाला का विचारत नाही? प्रशासन हतबल म्हणुन पुढच्या महिन्यात, पुढल्या मिटींगला, पुढल्या मिटींगला किती दिवस हा प्रश्न चालवणार? त्यामुळे पुढच्या प्रश्नाला न्याय मिळत नाही आणि दुसरी बाब अशी आहे की, दि. ६/११/२००८ ला २० नंबरचा प्रश्न सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजींनी विचारला त्याला दोन महिने झाले. दोन महिने होवून गेले तरी त्याचे अजुन उत्तर दिले नाही त्या विभागाने तर तो कोणता विभाग आहे. संबंधित विभाग उत्तर का देवू शकत नाही त्याचे कारण काय?

मा. आयुक्त :-

ह्याच्यामध्ये संबंधित खात्याने उत्तर दिलेले आहे असे दिसते पण तिथे थोडा कम्युनिकेशन गॅप आहे. सचिव विभाग आणि संबंधित खाते तर आपण निर्णय घेवू त्याच्यामध्ये दिले नाही किंवा जाणुन बुजुन काही असे दिसत नाही.

प्रकाश दुबोले :-

प्रश्नाचे उत्तर घेवू तर सर्व आपलेच ऑफीस आहे. त्यात प्रश्न नाही. फक्त चौथा आणि तिसरा माळा एका खाली एक आहे. उत्तर द्यायला दोन महिने जातात. तुम्ही पुर्ण बिल्डींग मिरा भाईंदर शहरातील अनधिकृत बांधकामाच्या गोष्टी या सभागृहात करता. आपला प्रश्न आला तर आपण एकमेकांना उत्तर देवू शकत नाही तर तुम्ही बाहेर जावून अतिक्रमण कधी तोडणार ?

मा. महापौर :-

उत्तर दिलेले आहे. सचिव, आजारी होते म्हणून त्यांच्याकडून ते लक्षात राहिले नाही की, ऑलरेडी उत्तर आहे तर त्यांना असे वाटले की, त्या डिपार्टमेंटकडून उत्तर आलेले नाही आणि बांधकाम विभागाकडे पत्र सुध्दा आहे की, त्यांनी उत्तर सचिव विभागात दिलेले आहे.

प्रकाश दुबोले :-

आयुक्त साहेब, एवढा गोंधळ कारभार

एस.ए.खान :-

आपण सांगता की सचिव आजारी होते तर सचिवांनी आजारी असताना येवून अजेंड्यावर सही केलेली आहे. एवढी त्याची अरजन्सी होती

जुबेर इनामदार :-

विशेष समितीची निवडणूक लावण्याकरीता जाहिरातीवर सही केलेली.

एस.ए.खान :-

खोटं असे काही सांगू नका.

प्रशांत पालांडे :-

सर्व्हे नं. १७८ चे उत्तर द्या. ती बिल्डींग बांधली त्यावेळी मी तुम्हांला निदर्शनात आणून दिले होते. आता सात-आठ महिन्यांनंतर तिथे लोक राहायला गेली.

परशुराम पाटील :-

मा. महापौर साहेब, आपण मला मगाशी सांगितले होते की, आपल्याला ही उत्तर देईन. आमच्या स्वतःच्या प्रायव्हेट जागेतलं बांधकाम आहे त्याचे मला अजुन उत्तर दिलेले नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आयुक्त साहेब, मागच्या वेळी पाण्याच्या विषयावर चर्चा सुरु होती. अर्धा विषय राहिला होता. तोही अजेंड्यामध्ये आला नाही.

मा. आयुक्त :-

१७८ ची माहिती मी घेतो.

प्रशांत पालांडे :-

साहेब, काय हवी ती माहिती मी देतो.

मा. आयुक्त :-

अॅट लिस्ट स्टे किंवा स्टेटस्को आहे का, ती माहिती आपण घेवू त्याला वॉटर कनेक्शन दिले आहे की नाही ह्याची ही माहिती घेवू त्याच्यावर एम.आर.टी.पी. केस केली आहे की नाही हेही करू म्हणजे जे ऑक्युपेंट आहे किंवा ज्यांना त्यावेळी

प्रशांत पालांडे :-

त्यावेळी आपल्या दालनामध्ये तुम्ही सांगितले होते की, तिथे आपल्या सुरक्षा रक्षक म्हणून कर्मचारी नेमू. तिथे एखादा मोठा बॅनर लावू तर लोक तिथे इललिगल बिल्डींगमध्ये फ्लॅट घेणार नाही आणि आता ती अख्खी बिल्डींग भरलेली आहे त्याला जबाबदार कोण आहे ? आणि त्या लोकांना आपण पुन्हा डबल टॅक्स लावणार.

मा. आयुक्त :-

म्हणूनच सांगतो, ऑक्युपेंटला कुठलाही त्रास न होता ज्याने बांधले त्याला काय काय शास्ती करता येतील त्या सर्व शास्ती करण्याचा आपण प्रयत्न करू.

प्रशांत पालांडे :-

सर, कधीपर्यंत ह्याचे सांगाल ?

मा. आयुक्त :-

१७८ बघतो, काय आहे ? त्याच्यावर जे काय शक्य आहे एम.आर.टी.पी. पासून सगळं करू.

प्रशांत पालांडे :-

एका आठवड्यामध्ये.

मा. आयुक्त :-

होय. त्याचबरोबर मी सन्मा. सदस्य परशुराम पाटीलजींना सांगू इच्छितो की, प्रभाग अधिकारी म्हणून त्यांनी त्यांचा माणूस पाठवलेला आहे.

परशुराम पाटील :-

ह्याच्यापुर्वी तिथे कोण होते ?

सुनिल यादव (प्रभाग अधिकारी क्र. १) :-

मा.महापौर यांच्या परवानगीने बोलतो की, उत्तनमध्ये जे बांधकाम चालू होते त्याच्यामध्ये अगोदर दोन वेळा कार्यवाही झाली होती. ते काम थांबवण्यात आले होते. वेळोवेळी आम्ही तिथे पाहणी करतो. आता ह्या दोन दिवसापुर्वी तक्रार आली त्याप्रमाणे माणूस आता सध्या जागेवर गेलेला आहे. नोटीत घेवून त्या जागेवर जे बांधकाम आहे त्याची पाहणी करुन.....

परशुराम पाटील :-

साहेब, आपण मला जे उत्तर देत आहात ते चुकीचे आहे. कार्यवाही केली त्याच्यावर आपण एम.आर.टी.पी. ची केस केली होती का? काय कार्यवाही केली? फक्त जावून बंद करायचे आणि दुसऱ्या दिवशी काय हातात मिळाले तर गप्प राहायचे. येथे फक्त मिटींग पुरते बोलायचे हे धंदे आहेत का? मला ही उत्तरं शिकवू नका. कोणीच शिकवायला नको आणि रेव्हेन्यूचा मी फार अभ्यासू माणूस आहे.

सुनिल यादव :-

आज मी स्वतः जावून बघून एम.आर.टी.पी. अॅक्टखाली त्यांच्यावर गुन्हा दाखल करुन ती कार्यवाही करतो.

परशुराम पाटील :-

एक नाही तर ६०० एकर आहे. गुन्हा किती लोकांवर दाखल करणार आहे? मला त्याचा सिरीयल नंबर द्या. मला कोर्टात जायचे आहे. आपण मला त्याचा नंबर द्या. तिथे विटेचा एक तुकडा सुध्दा लागता कामा नये. नाहीतर मी प्रशासनवर आयुक्त साहेब तुमच्या सर्वांवर केसेस भरेन. कोर्टाचे दरवाजे ठोकायचे मला माहिती आहे.

आसिफ शेख :-

१४ नंबरचा प्रश्न आहे आणि त्याच्यानंतर डायरेक्ट १८ नंबरचा प्रश्न आलेला आहे. म्हणजे १५,१६,१७ हे तीन प्रश्न कोणी विचारले आणि अचानक कसे गायब झाले ?

मा. महापौर :-

संबंधित सदस्यांना उत्तर दिलेले आहे आणि त्यांना ते मान्य झाले म्हणून विषय घेतला नाही.

आसिफ शेख :-

सभागृहाला कळणार कसे ? कोणत्या सदस्यांनी प्रश्न विचारले होते ?

जुबेर इनामदार :-

आयुक्त साहेब, काही दिवस आधी मॅक्सेस मॉलमध्ये एक फन फेअर लावण्यात आला होता. त्या फनफेअरची रितसर परवानगी देण्यात आली होती का ?

गोविंद परब :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतोय. जो त्यांनी फन फेअर भरवलेला होता त्याची प्रभाग कार्यालयाकडून परवानगी देण्यात आलेली नव्हती.

जुबेर इनामदार :-

तिथला प्रभाग अधिकारी कोण आहे ?

गोविंद परब :-

मी स्वतः आहे.

जुबेर इनामदार :-

काय कार्यवाही करता ?

गोविंद परब :-

त्यांना नोटीस दिले आहे.

जुबेर इनामदार :-

तुमच्या समोर एवढा मोठा फनफेअर लागतो तो तुम्हांला दिसत नाही का ? किती किती वाटाघाटी झाली. तुमच्या पैशाशी त्याच्याबरोबर एवढा मोठा फनफेअर बांधला तो तुम्हांला दिसत नाही.

गोविंद परब :-

वर्षाचे ३० दिवस त्याला वापरायचे आहे. फक्त त्याने परवागनी घ्यायला पाहिजे होती.

अनिल सावंत :-

त्याची पूर्ण माहिती घ्या.

जुबेर इनामदार :-

त्याची पुर्ण माहिती द्या. आयुक्त, आपण ह्याच्यावर काय कार्यवाही करणार ते महासभेला सांगा.

अनिल सावंत :-

मा. महापौरांना मी विचारतो. मॅक्सेस मॉल थिएटर आपण बी.ओ.टी. वर दिलेले आहे आणि ग्राउन्ड डेव्हलप केलेले आहे त्याची एक महिन्याची परवानगी त्याच्याजवळ आहे का? माझ्या माहितीप्रमाणे नाही आहे. विचारपूर्वक उत्तर द्या. बारा महिने ते ग्राउन्ड महानगरपालिकेचे आहे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा.सभागृहाला सांगू इच्छितो आणि सर्व सदस्यांनाही सांगू इच्छितो की, मॅक्सेस मॉल जवळचे जे ग्राउन्ड आहे त्या बाबतीत बी.ओ.टी. वर संबंधित जे कोणी बी.ओ.टी. वर घेणारे ती संस्था किंवा संबंधित व्यक्ती आहे त्यांना मा. महासभेच्या मान्यतेने जी काही कमिटी केली होती त्या कमिटीने ते ग्राउन्ड दिलेले आहे. त्यामुळे ग्राउन्ड देण्याबद्दल सर्वांनाच माहिती आहे की, त्याच्या संबंधितांसोबत अॅग्रीमेंट करण्यात आलेले आहे. अॅग्रीमेंटमध्ये एक क्लॉज असा आहे की, एकूण ३६५ दिवस जे वर्षातले आहे त्यापैकी कुठलेही ३० दिवस त्या संबंधित बिल्डरला ग्राउन्डचा प्ले ग्राउन्ड व्यतिरिक्त इतर कुठल्याही कारणासाठी वापर करता येवू शकेल असे आपण अॅग्रीमेंट केलेले आहे. अॅग्रीमेंटवर आपण सही केलेली आहे त्याला हा क्लॉज बंधनकारक आहे. १ एप्रिल पासून आज आता जी काही १ तारीख जानेवारीची आहे आणि आता आणखिन ३१ मार्चपासून वर्ष सुरु व्हायचा आहे त्यांनी आजपर्यंत ३० दिवसापैकी २५ दिवस त्या ग्राउन्डचा वापर केल्याचा आमच्या वॉर्ड ऑफीसरचे त्यांनी एक रजिस्टर ठेवले आहे. दरवेळेस परमिशन मागताना त्या वेळेप्रमाणे ते नोंद घेतात आणि ३० दिवसाच्या वर जाणार नाही याची दक्षता घेता. अॅक्चुअली ह्या ३० दिवसात त्यांना जे काही ४ दिवस, १० दिवस, १५ दिवस परमिशन पाहिजे असेल, दांडिया असेल, फनफेअर असेल, लग्न असेल, सालासरचा एक कार्यक्रम झाला मी स्वतः तिथे गेलो होतो. तो कार्यक्रम असेल त्यासाठी त्यांनी ह्या ३० दिवसासाठी संबंधित प्रभाग अधिका-यांची परवानगी घ्यावी अशी अपेक्षा आहे. ते पूर्वी घेत होते पण हा जो ८ दिवसाचा, ७ दिवसाचा त्यांनी फनफेअर कार्यक्रम ऑरगनाईज केला.

जुबेर इनामदार :-

साहेब, तो फनफेअर कमीत कमी २५ दिवस चालला होता.

मधुसुदन पुरोहित :-

साहेब, त्याचा महिना पूर्ण झाला ते मी तुम्हांला मोजून दाखवतो. वर्षातले ३० दिवस तो वापर करू शकतो. पहिले ७ दिवस सुप्रिया सुळे यांच्या त्या कुठल्यातरी एका संस्थेला ७ दिवस दिलेले त्याच्यानंतर ७ दिवसासाठी अगोदर २ दिवस बांधकाम. हे विशिष्ट लोकांनाच देण्यात येते का ? २ दिवस बांधकाम करण्यासाठी ते मंडप ५ दिवस ७ दिवस तिथे कार्यक्रम ७ अधिक २ बरोबर ९ दिवस आणि २ दिवस मंडप उघडण्यासाठी ११ दिवस त्याच्यानंतर ३ दिवस नवरात्रीचे मंडप बांधायचे ९ दिवस नवरात्रीत नाचायचे आणि दोन दिवस मंडप उघडायला, किती दिवस झाले ? १२ आणि ११ बरोबर २३ दिवस झाले. २३ दिवसानंतर परत एक सत्संगचा कार्यक्रम झाला. दोन दिवस बांधायला २ दिवस काढायला आणि वर्षाचे २ लाख रु. साहेब आपण डिपॉझिट घेता. एका दिवसाचे २ लाख रु. भाडा येईल आणि आम्ही जेव्हा मागितले तेव्हा त्या मन्गुभाईला विचारा म्हणून सांगतात.

नयना म्हात्रे :-

मन्नुभाई मिरा भाईदरचा एवढा कोण मोठा लागून गेला? तो मॉलचा मालक आहे आपल्या मैदानाचा मालक नाही.

मधुसुदन पुरोहित :-

एका विशिष्ट लोकांसाठी आहे का ?

मा. आयुक्त :-

ह्याच्यामध्ये सभागृहाच्या भावना माझ्या लक्षात आलेल्या आहेत.

जुबेर इनामदार :-

साहेब, आपण त्या प्रभाग अधिकारीवर कार्यवाही काय करता ते सांगा. कोणाच्या म्हणण्याने चुकीचे केले गेले आहे ते सांगा.

अनिल सावंत :-

६ तारखेला स्थायी समितीची सभा झाली त्या सभेमध्ये मी सांगितले की, तिथे फनफेअर चालू आहे. त्यावेळी एक्झीक्युटीव्ह ऑफीसर होते त्यांनी सांगितले की, वॉर्ड ऑफीसर कडून परवानगी घेतली तेव्हा वॉर्ड ऑफीसर गोविंद परबला विचारले. एवढे मुजोर अधिकारी आहेत. मला नाईलाजाने शब्द बोलायला लागतात. त्यांना विचारले तर ते सांगतात की, साहेब परमिशन घेतलेली नाही. आता कार्यवाही करायला चाललो. ७ तारखेला आम्ही त्यांना पत्र दिले आहे त्याच्यावर तुमची काय कार्यवाही झाली? साहेब, हा माणूस प्रभाग अधिकारी म्हणून लायक नाही. प्रभागामध्ये काय चालले आहे ह्याची त्यांना माहिती नाही. सदस्यांना सांगावे लागते आणि सदस्यांनी सांगितल्यानंतर त्यांच्यावर कार्यवाही करण्याची त्याची इच्छा नाही.

मधुसुदन पुरोहित :-

१ ते ३० दिवस त्यांना मोजून दाखवायला सांगा. मी त्यांना ३३ दिवस मोजून दाखवतो आणि त्या ३३ दिवसानंतर समजा तुम्ही वर्षातले ३० दिवस त्यांना वापरायला दिले. ३३ दिवसांचा वापर झालेला आहे. माझ्याकडे तसे लेखी आहे आणि ३ दिवस त्याने अतिरिक्त वापर केलेला आहे हे कसे केले आणि का, केले आणि त्या ग्राउन्डवर मुलं क्रिकेट खेळत असतील तर त्या मॅक्सिस मॉलचे वॉचमन आणि सुपरवायझर त्यांचे बॉल घेवून ठेवतात. इकडे खेळायचे नाही तर का, त्याच्या बापाची मालकी हक्काची जागा आहे ती?

अनिल सावंत :-

साहेब, ती बॉलींग मशिन जे ५० रु. घेवून चार्ज करतात ६ बॉल ते पुर्ण रोडवर लावलेले आहे. तिथे त्याचा काही संबंध नाही.

मधुसुदन पुरोहित :-

साहेब, २ लाख रु. जे तुम्ही वर्षाचे घेत आहात येथे तुम्ही मिरा भाईदर महापालिकेचे राजस्वचे नुकसान करत आहात. मी तुम्हांला बोलतो हा जो व्यक्ती आहे फक्त ५ दिवसाचे २ लाख रु. घेतील. ह्यांनी धंदा करून ठेवलेला आहे. २५ लाख रु. तुम्ही ह्याचे घ्या आणि दरवेळी मी तुम्हांला सांगतो की, तुम्ही रेव्हेन्युचा नुकसान करू नका. पुन्हा एकदा सांगतो तुम्ही २५ लाखाची बोली लावा. लोक तुम्हांला ३० दिवस वापरण्यासाठी २५ लाख रु. देतील. हा हॉट स्पॉट आहे. मिरा-भाईदर शहराचा एक दिवसाचे तुम्ही एक्झीबिशन ठेवा तुम्हाला मोठ मोठ्या कंपनीची लोक तुम्हांला २५ लाख रुपये देवून जातील. का नाही देत? कशाला २ लाख रु. मध्ये आपण दिले आणि त्यानंतर त्याची दादागिरी आणि विशिष्ट लोकांना मी विचारले आहे. सुप्रिया सुळेला का दिले तर सुप्रिया सुळेला आम्ही काय सांगायचे असे म्हणून तुमच्या प्रभाग अधिकाऱ्याने मला सांगितले. असे कसे बोलता हो? म्हणजे विशिष्ट म्हणजे सत्तापक्षाच्या लोकांना द्यायचे असे काही आहे का ?

एस. ए. खान :-

आयुक्त साहेब, तो प्लॉट ओपन ठेवायला पाहिजे होता. मॅक्सिस मॉलचा ग्राउन्ड ओपन ठेवायचा आहे मग का त्याच्यामध्ये परवानगी दिली? परवानगी तर दिली पण नाही.

जुबेर इनामदार :-

साहेब, तिथे परवानगीच नाही. फनफेअर करीता तिथे अग्निशमन, बाकीची जी पुर्तता केली पाहिजे ती केलीच पाहिजे.

एस. ए. खान :-

ते बांधकाम पक्के पण नाही. ताबडतोब काढायला पाहिजे.

अनिल सावंत :-

आयुक्त साहेब, तुम्हांला जी माहिती आहे. ह्या ग्राउन्डविषयी ती माझ्या मते अपुरी आहे. त्याच्यानंतर एक ठराव झालेला आहे आणि एका महिन्याची जी कंडीशन होती ती काढून टाकण्यात आलेली आहे. आपण माहिती घ्या आणि तो जो ठराव झालेला असेल त्याप्रमाणे रिवाईज अॅग्रीमेंट बनवा आणि बारा महिने ते ग्राउन्ड म्युनिसिपलचे राहू दे.

जुबेर इनामदार :-

अॅग्रीमेंट नंतर बनवा. प्रभाग अधिकारी बोलतो की, परवानगी घेतलेली नाही तर त्याच्यावर कार्यवाही काय करता?

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, ज्या मॉलच्या समोर आपले मैदान आहे तेथून डायरेक्ट भिंत घाला. म्हणजे आपले मैदान बाजुला राहिल आणि त्याचा मॉल बाजुला राहिल.

एस.ए.खान :-

मग ते सेपरेट होउन जाईल ना.

मधुसुदन पुरोहित :-

आजच्या तारखेला ह्या विषयावर आपण का आपल्या शहराचे नुकसान करत आहोत. आजच्या तारखेला महासभा येथे आहे सर्व मेम्बर्स इथे आहेत. माझे आपल्याला नम्र निवेदन आहे की, ह्या ठरावाला या विषयाला आजच्या आज तुम्ही ह्याच्यावर सोल्युशन द्या. २ लाख रु. कशाला २५ लाख रुपये तुम्ही वर्षाचे काढा आणि आज हा जो ठेका दिलेला आहे किंवा ज्या कुठल्या व्यक्तीला दिलेला आहे तो रद्द करण्यात यावा. रेव्हेंयु गेन करण्यासाठी आपण बसलो आहे की, रेव्हेंयु नुकसान करण्यासाठी बसलो आहोत. २५ लाख रुपये देण्यासाठी लोक तयार आहेत. आपण का घेत नाही?

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेब, सन्मा. सदस्य मधुसुदनजी पुरोहित ह्यांनी दोनदा सन्मा. खासदार संसदपट्ट सौ. सुप्रिया सुळे ह्यांचे नांव घेतलेले आहे. त्यांचे नाव घेताना आपण एकतर आदराने घेतले पाहिजे. तुमचा विषय आहे तो विषय तुम्ही तुमच्या पध्दतीने मांडा. प्रत्येकाला या ठिकाणी सभागृहात आपआपल्या भावना व्यक्त करण्याचा अधिकार आहे आणि सन्मा. खासदार सौ. सुप्रिया सुळे या संसदेच्या राज्यसभेच्या सदस्या आहेत असे असतांना आपण वारंवार त्यांचे नाव या ठिकाणी म्हणजे एका वेगळ्या पध्दतीने घेत आहात हे अत्यंत चुकीचे आहे. आपल्याला त्याची कल्पना आहे की, यशस्विनी अभियाना अंतर्गत बिग बाझाराच्या संयुक्त विद्यमाने तो कार्यक्रम तिथे झाला होता. आपण असे म्हणा. आपण सन्मा.खासदारांचे या पध्दतीने नाव घेणे योग्य नाही.

मधुसुदन पुरोहित :-

साहेब, मला जी प्रतिक्रिया भेटलेली त्या प्रतिक्रियेचे उत्तर मी दिलेले आहे. त्यांना सन्मा. म्हणण्यास मला काही प्रॉब्लेम नाही आणि त्यांना पुढच्या वेळी मी सन्माननीय म्हणूनच सांगेन. मला जी प्रतिक्रिया दिली त्या प्रतिक्रियेचे उत्तर मी दिलेले आहे.

आसिफ शेख :-

त्यांचा आपण नामोउल्लेख करूच नका.

मधुसुदन पुरोहित :-

आणि पक्ष हा का विशिष्ट मी सांगितले. कारण मला जे उत्तर मिळाले त्या उत्तरामध्ये विशेषतः त्यांच्या नावाचा उल्लेख केलेला म्हणून मी त्यांच्या नावाचा उल्लेख केलेला आहे आणि त्या सांसद आहेत हे मला पण माहित आहे. त्यांना सन्माननीय सांगणे हे मला माहिती आहे. पुढच्या वेळी मी नक्कीच त्यांना सन्माननीय हा शब्द वापरून त्यांचे नाव घेणार.

आसिफ शेख :-

त्यांच्या नावाने परवानगी नव्हती. त्यांचा आपल्याला नामोउल्लेख करण्याचा इथे अधिकारही नाही. ज्या अधिकाऱ्याने ह्यांना अशाप्रकारे चुकीची माहिती दिली त्या अधिकाऱ्यावर कार्यवाही करा.

मधुसुदन पुरोहित :-

त्या अधिकाऱ्याने सांगितले आहे आणि तो ट्रस्टच्या त्या सन्मा. आपल्या सांसद श्रीम.सुप्रिया सुळे ह्यांचा आहे. हे तुम्हांलाही माहिती आहे आणि तुमचे सर्व नगरसेवक तिथे बसलेले. आम्ही स्वतः तिथे गेलो होतो. नंतर आम्हांला माहिती पडले आणि तुम्ही सर्व बसलेले ह्याचा अर्थ आम्हांला कळत नाही असा काही भाग नाही. तुम्ही लोकांनीच सांगितले होते की, हा कोणाचा आहे आणि आपल्या शहराच्या रेव्हेंयुचा नुकसान होतो म्हणून मी सांगतोय बाकी काही नाही. हा पक्ष आणि पक्षांतर्गत विषय नाही. हा मिरा भाईंदर शहराचा विषय आहे. त्याचा इश्यू घेवू नका की, मी सन्माननीय म्हटले नाही आणि पाहिजे तर मी १० वेळा सन्माननीय म्हणेन. पण मिरा भाईंदर शहराचा विकास होण्यासाठी बोला. आपण का नुकसान करतो ? दोन लाखांमध्ये कशाला वर्षभर तुम्ही देता ? जर २५ लाख रुपये भेटत असतील तर त्या विषयाबद्दल तुम्ही बोला. सन्माननीय बोललो नाही म्हणून तुम्हांला अडीअडचण वाटते.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. महापौर साहेब, सन्मा. सदस्य मधुसुदन पुरोहितजी आपण सुध्दा त्या कार्यक्रमाला आला होता व सर्वच सदस्यांना मी सांगू इच्छितो की, सदरचा कार्यक्रम संपूर्ण महाराष्ट्रातल्या महिला बचत गटांना प्राधान्य द्यायचा होता. ज्या महिलांनी जो माल बनवला होता तो माल बिग बाझारच्या सहाय्याने पब्लिकसाठी दिला

होता आणि त्या प्रोग्रामला आपण सुध्दा आला होता आणि हे राज्य शासनाचे धोरण आहे आणि त्या ट्रस्टचे अध्यक्ष शरदचंद्रजी पवार साहेब आहेत आणि संपुर्ण ग्राउन्ड युझ केलेले नाही. बिग बाझारच्या सहाय्याने आपण तो कार्यक्रम केला होता आणि संपुर्ण महाराष्ट्रातल्या ७० बचत गट तिथे आले होते. जवळजवळ ३५० महिला तिथे आल्या होत्या आणि ह्या सगळ्या गरीब महिला होत्या आणि त्या सगळ्या गरीब महिला आपल्या घरी त्या लोकांनी सामान बनवून आपल्या मिरा-भाईदर वासियांसाठी ते सामान आणले होते आणि ते त्यांनी विकून त्यांचा तो उदरनिर्वाह करतात आणि ते त्यांच्या सफरसाठी आपण केले होते आणि अशा चांगल्या कार्यक्रमासाठी आपण सपोर्ट केला पाहिजे. तुम्ही आता हे चुकीचे बोलत आहात.

मधुसुदन पुरोहित :-

शासनाचा कार्यक्रम होता का ?

ध्रुवकिशोर पाटील :-

शासनाचे त्या कार्यक्रमाला सहकार्य होते.

मधुसुदन पुरोहित :-

शासनाचे सहकार्य होते ना.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

होय.

मधुसुदन पुरोहित :-

पक्षाचे नव्हते ना.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

पक्षाचे नाही.

मधुसुदन पुरोहित :-

मी शब्द वापरला विशिष्ट लोकांना देण्यात येत आहे. विशिष्ट लोकांना नवरात्री करायला देत आहेत. विशिष्ट लोकांना काही कार्यक्रम बचत गटाच्या नियमाप्रमाणे काय काय असतील त्यासाठी देत आहेत. विशिष्ट लोकांना तिथे सत्संग करायला देत आहेत. मधुसुदन पुरोहितला उद्या पाहिजे तर साहेब, आठ दिवसासाठी तुम्ही देता का? मी मिरा भाईदर शहरासाठी आणि चॅलेंज आहे माझे मी तुम्हांला २० लाख रुपये १० दिवसासाठी आणून देईन. मी आईस एक्झीबिशन लावतोय. देता का मला? महापौर साहेब, मला आता सांगा. आपण तो विषय बदलू नका. मी तुम्हांला २० लाख रुपये भाडा देतोय १० दिवसासाठी देता का, मला तुमचे ३० दिवस निघून गेले. आपण का, नाही आणत. मल्टीनेशनल कंपनीचे एक्झीबिशन लावायला का प्रयत्न करत नाही तुम्ही ? आपण सत्संग करायचे. आपल्याच शहरातील लोकांकडून पैसे वसूल करायचे आणि येथे बसून धंदा करायचा. मी सांगतो तुम्हांला मी रेव्हेंयु गेन करून देतो तुम्ही तो विषय मांडा. आणि सन्माननीय सांगितले नाही हा तुम्ही विषय सांगता. तुम्ही या शहराचा विकास करण्यासाठी का नाही बघत ?

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. महापौर साहेब, विशेष म्हणजे त्या कार्यक्रमात कुठल्याही पक्षाचे नाव नव्हते आणि नाही खासदार सौ.सुप्रिया सुळे ह्यांचे नाव होते. कोणाचेच नाव नव्हते आणि कुठल्याही पक्षाचा बॅनर नव्हता. तिथे फक्त आणि महिला बचत गटाचे नाव होते.

मधुसुदन पुरोहित :-

मला जी प्रतिक्रिया भेटली त्याचे उत्तर दिले आहे. मी दुस-या कोणत्या व्यक्तीचे नाव घेतलेले नाही. मी कुठल्या दुस-या आमदार, खासदाराचे नाव घेतलेले नाही. मला जे उत्तर भेटले जी प्रतिक्रिया भेटली, ज्या व्यक्तीचे नाव भेटले त्या व्यक्तीचे मी नाव सांगितले आहे आणि जे स्पष्ट आहे तेच बोलतोय मी चुकीचे बोलत नाही.

बर्नड डिमेलो :-

मा. महापौर साहेब, प्रतिक्रिया कोणत्या अधिका-याने दिली ? खासदारांचे सुप्रिया सुळे या नावाने कोणत्या अधिका-याने त्यांना प्रतिक्रिया दिली त्यांचे नाव सांगा.

मधुसुदन पुरोहित :-

श्री. गोविंद परब या अधिका-याने दिली.

बर्नड डिमेलो :-

तुम्ही डायरेक्ट सुप्रिया सुळे असे म्हणालात. जी प्रतिक्रिया दिली असे ते सांगत आहात तुम्ही असा या शब्दाने वापर केला.

गोविंद परब :-

त्यांनी मला विचारले, हा प्रोग्राम दिला म्हणून दिला. तर त्याचा जो बिग बाझारचा प्रोग्राम आहे त्याला आमच्याकडून परवानगी घेतलेली नाही एवढेच म्हणालो.

मधुसुदन पुरोहित :-

साहेब, मला सांगितल्यानंतर मी त्या प्रश्नाचे उत्तर दिलेले आहे. जी प्रतिक्रिया भेटली तीच भेटली आहे. मला ती सहकारी संस्था कोणती होती ती माहिती नव्हती. त्याची माहिती देणा-या व्यक्तीने दिल्यानंतर मी सांगितलेले आहे.

गोविंद परब :-

त्या उपस्थित राहणार आहे. त्याची पत्रिका होती.

मधुसुदन पुरोहित :-

हे नाही की कोणाला दिलेले आहे. माझ्या बोलण्याचा उद्देश एकच होता विशिष्ट लोकांना देण्यात येत आहे आणि दोन लाख रुपयामध्ये कशाला देता. मी तुम्हांला सांगतोय २० लाख रु. आईज एक्झीबिशन देईल. पुढच्या महिन्याला बान्द्रा येथे आहे आणि त्याच्यानंतर १० दिवसानंतर मिरा भाईंदर शहरात लावा. हॉट स्पॉट आहे.

जुबेर इनामदार :-

३० दिवस उलटून गेल्यानंतर ही तिथे कार्यक्रम चालू होता.

आसिफ शेख :-

सन्मा. खासदार सौ. सुप्रिया सुळे ह्यांचे वक्तव्य वगळून टाका. त्यांना जो विषय मांडायचा आहे. त्यांना तो अधिकार आहे. परंतु, सन्मा. खासदार सुप्रिया सुळे ह्यांचे वारंवार नामोल्लेख जो केलेला आहे तो नामोल्लेख इतिवृत्तांतामधून वगळून टाकावे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्यांना सांगू इच्छितो की, सर्वांच्या चर्चेवरून हे तर स्पष्ट झाले आहे की, त्या ग्राउन्डवर होणा-या कार्यक्रमाकडे प्रत्येकाचे लक्ष आहे. त्या ग्राउन्डच्या कार्यक्रमांमधून किती उत्पन्न मिळतंय, काय मिळतंय हे आपल्याला बघण्याचा अधिकार नाही. आपल्याला ३० दिवस फक्त रेस्ट्रिक्शन टाकणे महत्वाचे आहे. त्या ३० दिवसांत कोणाला परमिशन देतील. माझी सन्मा. सर्व सभागृहाला ही पण विनंती आहे की, तो अधिकार त्यांचा आहे. त्यामुळे त्यांनाच का दिली ही काही आजमती वादात पडण्याची शक्यता नसावी.

जुबेर इनामदार :-

३० दिवसानंतर परवानगी घ्यायची गरज पडत नाही का?

अनिल सावंत :-

३० दिवस ग्राउन्ड देण्याचा ठराव झाला होता का ते दाखवा.

जुबेर इनामदार :-

तिथे तो नाच करेल ते चालेल का तुम्हांला ?

मा. आयुक्त :-

३० दिवसापेक्षा जास्त झाले तर आपण त्यांना विचारू शकतो. त्यांना आपल्याला उत्तर देणं भाग आहे.

अनिल सावंत :-

तुमचा काय इंटरेस्ट आहे का, ३० दिवस देण्यामागे.

मा. आयुक्त :-

मी नाही तर तुम्ही सर्वांनीच दिले आहे.

अनिल सावंत :-

तुम्हांला मी सांगतो ना, त्याच्यानंतर ठराव झालेला आहे. ३० दिवसाची परमिशन काढून टाकण्यात आलेली आहे. आपण माहिती घ्या.

मा. आयुक्त :-

कुठे ठराव झाला आहे ? स्थायी समितीमध्ये झाला आहे तो महासभेचा निर्णय आहे.

अनिल सावंत :-

स्थायी समितीमध्ये ठराव झाला आहे त्याच्यावर प्रशासनाने काय कार्यवाही केली? की, स्थायी समितीच्या ठरावाला अर्थ नाही.

मा. आयुक्त :-

महासभेसमोर यावे लागेल. जर महासभेने एखादा निर्णय घेतला असेल आणि स्थायी समितीने त्याला अप्रोच काही निर्णय घेतला असेल तर त्याच्या संबंधात महासभेला सुध्दा अवगत करून पुढे जावे लागेल.

अनिल सावंत :-

अवगत का केले नाही? स्थायी समितीमध्ये ठराव कधी झालेला आहे?

जुबेर इनामदार :-

स्थायी समिती ही विशेष सभा आहे. त्यांनी मांडलेल्या ठरावाला काही मान्यता नसते का? प्रशासनाने ते आणायला पाहिजे होते महासभेसमोर.

मा. आयुक्त :-

मी सन्मा. सभागृहाला हेच सांगू इच्छितो की, ३० दिवसाचा हिशोब आपण त्याच्याकडून ह्या वर्षाचा घेवू. सन्मा. सदस्य पुरोहित साहेबांनी सांगितल्याप्रमाणे ३० दिवसापेक्षा जास्त झाले असेल ३ दिवस, ४ दिवस, १० दिवस त्याच्याबद्दल ही त्याला विचारणा करू. त्याच्याकडून दंडात्मक कार्यवाही करता येईल.

मधुसुदन पुरोहित :-

साहेब, दंडात्मक नाही तर १०० पटीने जास्त घ्या. हॉट स्पॉट आहे. दिवसाचे लाख रुपये तो भाडा घेतो.

जुबेर इनामदार :-

त्याने परवानगी घेतली नाही. प्रभाग अधिका-याने त्याला परवानगी दिली नाही. ते बिना परवानगीने तिथे कामकाज चालू होते. फनफेअर लावला होता. कुठेही काहीही अपघात झाला असता तर त्याला कारणीभूत कोण होते ? मला त्याचे येथे उत्तर पाहिजे. जिथे लोकांची गर्दी जमते. अशा जागेवर उद्या काही तरी झाले कमी जास्त. आग लागली असती.

चंद्रकांत वैती :-

मा. महापौर साहेब, ज्या विषयावर या सभागृहात चर्चा सुरु आहे. त्याठिकाणी विकास आराखड्यातील गार्डनचे आरक्षण होते. प्ले ग्राउन्डचे आरक्षण होते. प्ले ग्राउन्डच्या आरक्षणातून त्याचा बेनिफीट घेवून त्यांनी त्याचा एफ.एस.आय. वापरलेला आहे आणि आपल्याला तो प्ले ग्राउन्ड तिथे उपलब्ध करून दिलेला आहे. परंतु त्याचा उपयोग फक्त मॉलच्या कामासाठीच केला जातो. सन्मा.सदस्या नयनाताई म्हात्रे ह्यांनी एक सुचना केली की, त्या परिसरात एक कम्पाउंड घालून पार्टीशन करावे. मागच्या २-३ सभांमध्ये असेही आले की, बाहेरून एक गेट ओपन करावा आणि तो सगळ्यांसाठी खुला करावा. सदस्यांच्या तक्रारी आहेत. काही लोक पहाटे तिथे वॉकसाठी जातात. मुलं क्रिकेट खेळतात तर वॉचमन काय सांगून त्यांची बॉल आणि बॅट घेतो की, आतल्या काचांना बॉल लागू शकतो. खेळू देत नाही. तर या संदर्भात आपल्या ज्या भावना उरलेल्या आहेत. आपले काय प्रकारचे अॅग्रीमेंट आहे. त्या अॅग्रीमेंटप्रमाणे आपण कार्यवाही करतो की, नाही आणि त्या अॅग्रीमेंटप्रमाणे येथेच नव्हे तर प्रत्येक ठिकाणी आपण जो करार केला आहे त्या कराराच्या अटीशर्तीप्रमाणे आपल्या प्रभाग अधिका-यांनी त्यांना परवानग्या दिल्या पाहिजेत. परवानग्या घेणे गरजेचे आहे. आपण जर सांगत असाल स्थायी समितीत विषय झालेला आहे तर मग तो मा.महासभेसमोर आणणे देखील आपले काम आहे. आपण ते आणले पाहिजे. या विषयात सगळ्यांनी सांगितले की, त्याचा उपयोग विशेष लोक करतात. तर तो शहरवासियातील सगळ्यांना करता येईल. कदाचित, उद्या कोणी सांगितले की, तिथे आम्हांला लग्नाचा कार्यक्रम करायचा आहे. परवानगी मागितली. आपण दिली तर आपण परवानगी ही देवू शकतो आणि त्यातून आपल्याला रेव्हेंयू येवू शकतो. तर आपण अधिकाधिक कार्यक्रम जर तिथे राबविले किंवा लोकांना परवानग्या द्यायला लागलो तर निश्चितपणे आपले उत्पन्नाचे स्रोत वाढेल. तर या विषयात आपण थोडे गांभीर्याने घ्यावे.

जुबेर इनामदार :-

साहेब, माझा प्रश्न तिथेच्या तिथेच उभा आहे. काहीही करण्याच्या आधी महापालिकेची परवानगीची गरज लागते की नाही ?

भगवती शर्मा :-

मा. महापौर साहेब, पहिले यह बताईए आधा घंटे से चर्चा हो रही है। यह अर्जेडा पर सब्जेक्ट है क्या? बिना सब्जेक्ट पर....

जुबेर इनामदार :-

अतिक्रमण का सब्जेक्ट है और यह भी अतिक्रमण का विषय है।

मधुसुदन पुरोहित :

आयुक्त साहेब, शहराचा फायदा होत असेल तर मुद्दा कोणताही चालतो.

भगवती शर्मा :-

और कोई विषय नहीं है क्या ?

मधुसुदन पुरोहित :-

महापौरजी शहर का फायदा हो रहा होगा तो मुद्दा कोई भी चलता है। शहर का नुकसान होता होगा तो जो मुद्दे हैं वह नहीं चलायेंगे तो भी चलेगा। मेरा कहनेका मतलब आप समझे क्या, विशिष्ट का मतलब अभी समझ में आ रहा है। शहराचा फायदा होत असेल तर तुम्ही नुकसान करायला घेतलेले आहे आणि शहराचे नुकसान होत असेल तर चालेल तुम्हांला. आम्ही इकडे फायद्याची गोष्ट करतोय आणि ह्यांना तो मुद्दा आहे की, नाही ह्याचा विचार पडला आहे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्यांनी मुद्दा उपस्थित केलेला आहे त्याप्रमाणे खरं म्हणजे त्यांनी परमिशन घेवून त्याप्रमाणे फनफेअर लावायला अधिकार होता. परमिशन घेतली नाही ही वस्तुस्थिती आहे त्यामुळे त्यांना आपण नोटीस देवू या.

जुबेर इनामदार :-

त्यांना नाही. प्रभाग अधिकाऱ्यावर काय कार्यवाही करणार ते अगोदर सांगा.

मा. आयुक्त :-

सांगतोय. आधी संबंधितांना नोटीस दिलेली आहे ते सांगतोय आणि त्या व्यतिरिक्त त्या कालावधीत परमिशन न घेता त्यांनी चुक केली आणि ते ह्यांनी बघितले नाही ही पण त्यांची चुक आहे. ह्यांना ही मी शोकोज नोटीस देतो. ऑलरेडी त्या संबंधितांनी परमिशन न घेता तो फनफेअर उभा केला म्हणून नोटीस देण्यात आलेली आहे. त्या नोटीसचे उत्तर आल्यानंतर आपण त्यांच्यावर जी काय पुढची कार्यवाही करायची आहे ती करू या आणि माझी सभागृहाला विनंती आहे की, आपण सर्व रिझर्व्हेशन यापुढी बी.ओ.टी. वर देण्याचा प्रयत्न करत आहोत. कारण पैसे वाचतील. तो परटीक्युलर गार्डन, प्ले ग्राउन्ड किंवा ते संबंधित आरक्षण डेव्हलप होईल. तथापि, एकाच बी.ओ.टी. च्या अनुभवावरून जर असा काही गोंधळ होत असेल तर त्याहीबद्दल सभागृहाने थोडा विचारपूर्वक काहीतरी धोरणात्मक निर्णय घ्यावा जेणेकरून प्रशासनाला असे सर्व प्रकार म्हणजे सर्व रिझर्व्हेशन बी.ओ.टी. वर द्यायचे की, नाही किंवा स्वतः डेव्हलप करायचा हाही निर्णय घेणे शक्य होईल आणि सभागृह सार्वभौम आहे. आपण एकदा निर्णय घेतलेला आहे व आपण परत निर्णय घेवू शकता. त्यामुळे त्या अनुषंगाने ही आपण एकदाच कायमस्वरूपी ह्याचे सोल्युशन काढावे अशी माझी विनंती आहे.

नयना म्हात्रे :-

आयुक्त साहेब, आपण आता असे म्हटले की, मनुभाई मेहताने आपली परमिशन घेतलेली नाही मग त्याचे ते अॅग्रीमेंट रद्द करा.

मधुसुदन पुरोहित :-

साहेब, ते आजच रद्द करा.

एस.ए.खान :-

डायसवर आपण बोलता की, परवानगी घेतलेली नाही. त्यांची आत्ताच्या आत्ता ताबडतोब परवानगी रद्द झाली पाहिजे.

नयना म्हात्रे :-

आयुक्त साहेब, तुम्ही त्यांचे अॅग्रीमेंट आत्ताच्या आत्ता रद्द करा.

मा. आयुक्त :-

त्यांना नोटीस दिलेली आहे. नोटीसचे उत्तर आल्यानंतर पुढील कार्यवाही करू.

जुबेर इनामदार :-

साहेब, अटीशर्तीचे उल्लंघन केले आहे तर आपण आता ते रद्द करू शकता ना !

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्यांना मी सांगू इच्छितो की, आपण त्याच्या सोबत अॅग्रीमेंट केलेले आहे. ३० दिवसापेक्षा त्याने जास्त २०० दिवस ४०० दिवस जर काही केले असते तर वेगळी गोष्ट होती. त्याला त्याच्या लिमिटमध्ये परमिशन घ्यायला पाहिजे होते आणि तो लिमिटमध्येच आहे आणि त्याही उपर काही कार्यवाही करायची असेल तर त्याला नोटीस देवून त्याचे म्हणणे तरी ऐकून घ्यावे लागेल. ती प्रक्रिया आपण पुर्ण करू.

जुबेर इनामदार :-

साहेब, लिमिटमध्ये असताना सुध्दा परमिशनची गरज आहे की, नाही .

मा. आयुक्त :-

आहे.

जुबेर इनामदार :-

तर मग समजा, त्याने परमिशन घेतली नसेल ह्याचा अर्थ अटीशर्तीचा उल्लंघन झाले.

मा. महापौर :-

त्यांना आपण नोटीस दिली आहे ह्याचे उत्तर येवू द्या. त्यानंतर आपण तो विषय चर्चेला घेवू.

एस.ए.खान :-

ते काय उत्तर देणार ? ते म्हणणार की मी केलेच नाही. असेच उत्तर देईल ना तो. आमच्याकडे पुरावे आहेत.

मा. महापौर :-

आम्ही कुठे नाही बोलतो. ते रेकॉर्डवर आहे. दोघांचे उत्तर येवू द्या. अधिकारी आणि त्यांचे त्यांनंतर...

एस.ए.खान :-

आता आयुक्त साहेब सांगतात की, त्याने परवानगी घेतलीच नाही. ते डायसवरून बोलतात की, त्याने परवानगी घेतली नाही तर तो एव्हीडन्स झाला की नाही ?

मा. महापौर :-

त्यांना आपण नोटीस दिलेली आहे. त्याचे उत्तर येवू द्या. त्यानंतर आपण कार्यवाही करू. सचिवजी सन्मा. सदस्य अनिल सावंत ह्यांची लक्षवेधी घ्या.

तुळशीदास म्हात्रे :-

असे चालणार नाही. त्या ठिकाणची आमच्याकडे कॅसेट आहे. तिथे जुगार खेळताना लोकांचे फोटो आहे.

मा. महापौर :-

मग आपण कुठे बोलतो की, कार्यक्रम झाला नाही.

तुळशीदास म्हात्रे :-

त्या लोकांनी पैसे खावून २०-२० हजार रुपये घेवून तिथे पोलिसांची रेट पडली असती आणि जुगार पकडला असता तर मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे नाव तिथे आले असते. त्याला जबाबदार कोण ?

जुबेर इनामदार :-

सन्मा. महापौर साहेब, अटीशर्तीचा उल्लंघन झाला.

मा. महापौर :-

नियमाप्रमाणे त्याला नोटीस दिलेली आहे व त्या नोटीसचे उत्तर येवू दे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

नियमाप्रमाणे नोटीस देण्याच्या वार्ता करतात तर तुमच्याकडे नियम आहे का ? तुम्ही सर्व नियम पायाखाली घेतले आहेत.

जुबेर इनामदार :-

सन्मा. महापौर साहेब, आयुक्त साहेब, अटीशर्तीचे उल्लंघन झाले असेल तर त्याचा करार रद्द करण्याकरीता महासभेसमोर विषय आणावा लागेल का ?

मा. आयुक्त :-

नाही.

जुबेर इनामदार :-

महापौर साहेब, तसेच बोलले. तो विषय आपण परत आणू.

मा. महापौर :-

पहिले उत्तर येवू द्या. त्यानंतर योग्य ती कार्यवाही केली जाईल.

जुबेर इनामदार :-

त्याचे उत्तर तो काहीही देईल. साहेब, स्पष्ट पिकचर आहे. स्पष्ट चित्र आहे. त्याने परवानगी घेतलेली नाही. ह्याचा अर्थ अटीशर्तीचे उल्लंघन झाले की, नाही ? सर्व तज्ञ व्यक्ती आपल्यासोबत बसलेले आहे. एक सरळ प्रश्न आहे आणि त्याचे सरळ उत्तर दिले तर हा विषय संपला.

मा.आयुक्त :-

सन्मा.सदस्यांना सांगू इच्छितो, आपण त्यांना नोटीस दिलेली आहे. नोटीसचे उत्तर आल्यानंतर पुढील कार्यवाही करण्यांत येईल. तो उत्तर समाधानकारक देतोय किंवा नाही की, त्याने ते जाणुनबुजुन केले की, नाही? त्याच्या मागचा त्यांचा उद्देश काय होता ह्या सगळ्या बाबी आपण कुठलाही एक निर्णय घेताना विचारात घ्याव्यात अशी अपेक्षा आहे.

लक्ष्मण जंगम :-

मा. महापौर साहेब, एवढे सर्व सदस्य त्याविषयी चर्चा करत आहेत. आयुक्त साहेब, तुम्ही म्हणता की, त्यांचे काय मत आहे. एवढ्या लोकांनी त्या विषयावर चर्चा केल्यानंतर तुमची खात्री पटत नाही का ? म्हणजे त्याचा रिप्लाय आल्यावर आपण तो खरा धरणार आहोत की, त्या पध्दतीने कार्यवाही करायची असे कसं काय तुम्ही म्हणतात.

जुबेर इनामदार :-

अॅग्रीमेंट बनवताना माहिती असेल की, किती दिवस वापर करायचा.

लक्ष्मण जंगम :-

आता त्या विषयावर बोलतात व शेवटी सांगताना मॉलवाला सांगेन ते व्यवस्थित आम्ही आमच्या पध्दतीने केले.

जुबेर इनामदार :-

साहेब, कंटाळून उत्तर देवू नका. मेहरबानी करुन स्पष्ट बोलतोय.

मधुसुदन पुरोहित :-

साहेब, शहराचे नुकसान करू नका. त्याला नोटीस इश्यू करू नका आणि त्याचे अॅग्रीमेंट रद्द करायला लावा.

जुबेर इनामदार :-

त्या व्यक्तीने परवानगी घेतली नाही ह्याचा अर्थ करायचा उल्लंघन. अटीशर्तीची पूर्तता केली नाही. करार रद्द करता की, नाही ते फक्त तुम्ही प्रोसीडींगमध्ये मला सांगा. ह्या महासभेला त्याची माहिती द्यायची.

मिलन पाटील :-

आयुक्त साहेब, आम्ही परमिशन मागितली की, बोलता एक जण बोला आणि आता एका वेळेला तीन तीन जण बोलतात तर ते तुम्हांला चालेल का ? आम्ही नियम पाळतो की नाही ?

मधुसुदन पुरोहित :-

शहराच्या फायद्याचा मुद्दा आहे. फायद्यासाठी १० जण बोला. तुम्ही पण बोला. शहरासाठी ७९ लोकांनी सर्वांनी बोला. २ लाखाचे २५ लाख रुपये होत असतील तर बोलायला काय ? सर्वांनी बोला आणि एकजूट होवून बोला.

मिलन पाटील :-

शहराचा फायदा होत असेल तर तुम्ही एकट्याने बोला. तुमचे झाल्यानंतर आम्ही बोलू. हा नियम तुम्हीच ठेवलेला आहे की, एकेकाने बोलायचे.

मधुसुदन पुरोहित :-

फायद्यासाठी सर्वांनी बोलावे. एकजूट व्हा.

मिलन पाटील :-

एकाच वेळी तीन तीन जण बोलतात म्हणजे काय? आम्ही महापौरांना बोलता, साहेब तुम्ही नियम पाळायला बसला आहात तर पाळा नाहीतर आम्ही सुध्दा सगळे बोलायला लावू. फायद्यासाठीच आपण येथे बसलेलो आहोत. फायदा नाही कायदा पण पाळला पाहिजे. नुसता फायदा नाही.

मधुसुदन पुरोहित :-

साहेब, आम्ही कायदा विचारतो. कायद्याप्रमाणे त्याने जर अटीशर्तीची पूर्तता केली नाही तर त्याचा अनुबंध तोडण्यात येतो की, नाही ?

मिलन पाटील :-

साहेब, एका सदस्याने किती वेळ बोलायचे तेही डिक्लर करा.

मधुसुदन पुरोहित :-

साहेब, फायद्यासाठी आम्ही दिवसभर बोलू. शहराच्या विकासासाठी येथे बसलो आहोत. आम्हांला जनतेला उत्तर द्यायचे आहे. जर इकडून २ चे २५ लाख रुपये झाले तर तुमचे काय नुकसान आहे ? आज जर या तारखेला २४ लाखाचे महापालिकेला आम्ही फायदा केला. ४ जण प्रतिनिधींनी तर लोकांचे काय नुकसान आहे ? येथे आपण पूर्ण शहरात २३ लाखात हरितक्रांती आणू. २३ लाखामध्ये पूर्ण शहर जो आहे तो हिरवागार होईल मग तशी काय प्रतिक्रिया उत्पन्न होत असेल तर तुमचा त्यात का नकार आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

तो मेळावा चालू असताना तुम्ही रजेवर होता का ? रोज तुम्ही त्याच रस्त्याने येत होता की, नाही ? १-२ दिवस रजेवर होता पण रोज त्या रस्त्याने यायचे व मेळावा तुम्ही प्रत्यक्ष डोळ्याने बघितलेला आहे.

मा.आयुक्त :-

सभागृहाला विनंती आहे की, आपण हा विषय संपवण्यासाठी.

मधुसुदन पुरोहित :-

साहेब, संपवण्यासाठी एकच आहे की, त्याचा ठेका रद्द करा. उद्या तुम्ही निविदा काढा. तुम्हांला माझे चॅलेंज आहे. कोणीही तिथे येवून तुम्हाला २५ लाख रुपये देतील.

मा.आयुक्त :-

पुरोहित साहेब माझी विनंती आहे की, असे

मधुसुदन पुरोहित :-

साहेब, मी तुम्हांला फायद्याची गोष्ट सांगतोय. विनंतीचा प्रश्नच येत नाही. मी तुम्हांला निवेदन करतोय. २३ लाखाचे शहराचे नुकसान करू नका आणि मी सतत निरंतर फायद्याची गोष्टच करत असतो. तुम्ही ऐकत नाही हेच मला कळत नाही.

मा.आयुक्त :-

आपण संबंधितांना नोटीस दिलेली आहे. त्या नोटीसवर प्रशासन कार्यवाही करेल. प्रशासनाची कार्यवाही जर आपल्याला मान्य नसेल तर सभागृहाने ती कार्यवाही परत सभागृह स्वतः ह्या फोरमवर घेवू शकेल आणि आपण चर्चा अंतिम त्यावर जो निर्णय सभागृह होईल त्याप्रमाणे आमची पुढे जाण्याची तयारी आहे.

जुबेर इनामदार :-

प्रशासन सक्षम नाही.

मा.आयुक्त :-

प्रशासन कार्यवाही करेल असे मी सांगतो.

जुबेर इनामदार :-

कार्यवाही काय ?

मा.आयुक्त :-

प्रशासन काय कार्यवाही करेल हे त्यांचे उत्तर आल्यानंतर मला ठरवता येईल.

जुबेर इनामदार :-

वुई आर ऑल स्टेज वन अगेन. मला फक्त सांगा त्यांनी अटीशर्तीचा उल्लंघन केला. आपण त्याचा करार रद्द करणार का, नाही ? ते त्यांच्या अधिकारात नाही का ? महासभेमध्ये तो विषय आणावा लागेल ?

मा. आयुक्त :-

प्रशासनाकडे उत्तर प्राप्त झाल्यानंतर करार रद्द करण्यापासून ते त्याला दंड लावण्यापासून त्याचे रिकव्हरी काढण्यापासून त्याची अलॉटमेंट रद्द करण्यापासून सगळे विषय करता येतील. प्रशासनाच्या अधिकारात जे येईल ते प्रशासन करेल. प्रशासनाच्या अधिकारात जे नाही ते आपल्या समोर घेवून येईल आणि जे काय नियमानुसार आहे तसे करता येईल.

जुबेर इनामदार :-

स्पेसिफिकली या विषयाबद्दल प्रशासनाच्या अधिकारात आहे की नाही ? त्याचा करार रद्द करणे हे आयुक्तांच्या अधिकारामध्ये आहे की नाही ?

मा. आयुक्त :-

नाही.

जुबेर इनामदार :-

त्याचा करार तुम्ही रद्द करू शकत नाही का? त्याने अटीशर्तीचे उल्लंघन केल्यानंतरही.

मा. आयुक्त :-

त्याने जर अटीशर्तीचे उल्लंघन केले तर प्रशासनाचे हे काम आहे की, जे झाले आहे ते सभागृहासमोर ठेवणे आणि सभागृहाने त्याचा विचार करून योग्य निर्णय घेणे.

जुबेर इनामदार :-

साहेब आपले उत्तर समाधानकारक नाही.

चंद्रकांत मोदी :-

साहेब, यह सभागृह ही है ना। वहापर जुगार का काम चलता है। शहर के बच्चे बिघड रहे है। पहिले जुगार बंद करवा दो।

चंद्रकांत म्हात्रे :-

सभागृहामध्ये अनेक सदस्यांनी या ठिकाणी पाहणी केली होती. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेमध्ये मोठ्या संख्येने लोकसंख्या वाढत आहे. नविन लोक राहायला येतात त्यासाठी ज्या ठिकाणी अनधिकृत बांधकाम होते त्या ठिकाणी ब्लॉक बोर्ड लावून लोकांना सुचना देण्याची व्यवस्था करण्यांत येईल असे आपण वारंवार सभागृहामध्ये सांगितले होते. पण असे आजपर्यंत मला काही दिसत नाही की, कुठे असे ब्लॉक बोर्ड लावण्यात आलेले आहेत. जिथे अनधिकृत बांधकाम आहे. तर ही व्यवस्था आजपर्यंत का केली नाही? त्याबद्दल थोडक्यात खुलासा करावा. जेणेकरून लोकांची फसवणूक होणार नाही. कारण की, लोक येतात. घरं घेतात. लोकांना माहित नसतं की, ते अनधिकृत बांधकाम आहे की, नाही? त्या संदर्भात माहिती देणे हे नगरपालिकेचे कर्तव्य आहे आणि आपण सभागृहामध्ये सदस्यांनी मागणी केली होती की, आपण ज्या ठिकाणी अनधिकृत बांधकाम होतात त्या ठिकाणी आपण फलक लावा जेणेकरून तिथे लोक वाचतील आणि लोक जागरूक होतील आणि त्या ठिकाणी घरं घेणार नाही. तर आपण आजपर्यंत का विलंब लावला तर फलक लावणार आहात की, नाही? ह्याचा आपण खुलासा करावा.

मा. महापौर :-

मा.आयुक्त साहेब, आपण ज्या अधिका-याशी संबंधित नोटीस किंवा माहिती घेणार आहात तर त्या अगोदर आपण सर्व अधिका-यांना तसे निर्देश द्या. जे जे इललिगल बिल्डींग आहेत त्यांच्यासमोर फलक लावण्यात यावे. कोणीही तिथले प्लॅट घेवू नये आणि एकूण एक लक्षवेधी आलेली आहे. सन्मा.सदस्य अनिल सावंत ह्यांची लक्षवेधी मी स्विकारत आहे.

नगरसचिव :-

मी लक्षवेधीचे वाचन करून दाखवत आहे.

प्रति,

मा. नगरसचिव सो.,

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

विषय :- लक्षवेधी सुचना

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रात “बार अँन्ड परमिट रुम” व “लॉजींग-बोर्डिंग” च्या आस्थापनांना नव्याने परवाने न देण्याकरीता शासनास कळविणेबाबत.

महोदय,

आपणांस विनंती करण्यात येते की, येत्या मा. महासभेत वरील विषयाबाबतची खालीलप्रमाणे लक्षवेधी सुचना दाखल करून घ्यावी.

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे क्षेत्र व लोकसंख्या पाहता “बार अँन्ड परमिट रुम” व “लॉजींग-बोर्डिंग” च्या आस्थापनांची संख्या तुलनात्मक दृष्ट्या या अगोदरच जास्त आहे व त्यात नविन आस्थापनांची संख्या दिवसेंदिवस वाढतच आहे. शहरात जिथे पहावे तिथे “बार अँन्ड परमिट रुम” च्या आस्थापना आढळून येतात. व त्यातील ग्राहक बहुदा तरुण वर्गच आढळून येतो. अशा आस्थापनांमुळे तरुण पिढीचे भविष्य अंधकारमय होत आहे. या संस्कृतीस आज आळा घातला नाही तर “बार अँन्ड परमिट रुम” चा भस्मासुर समाजातील भावी पिढीस गिळंकृत करेल व त्यावेळी इच्छा असूनही काहीही उपाय करू शकणार नाही व भावी पिढी व्यसनाधीन होउन त्यांची दुर्दशा आपणास उघड्या डोळ्यांनी पहावी लागणार आहे. हा सर्व प्रकार “आपल्या हाताने आपल्याच पायावर कुऱ्हाड मारली” या प्रचलित म्हणीस साजेशी ठरणार आहे. त्यामुळे महानगरपालिका क्षेत्रात याउपर मद्य विषयक व्यवसाय करण्याच्या कुठच्याही आस्थापनेस नव्याने / स्थलांतरित परवाने देऊ नयेत.

मिरा भाईंदर शहरात पर्यटन केंद्र नाही. मोठ-मोठी धार्मिक स्थळे नाहीत व मुंबई सारखी बाजारपेठ नाही. त्यामुळे शहराच्या बाहेरून शहरात कामकाजाकरीता २ ते ३ दिवस वास्तव्य करणाऱ्यांची संख्या जवळ जवळ नाहीच व त्यामुळे आवश्यकता नसतानाही शहरात “लॉजींग-बोर्डिंग” च्या आस्थापनांची संख्या या अगोदरच प्रमाणापेक्षा जास्त आहे. सदर आस्थापनांमध्ये अनैतिक व्यवसाय राजरोसपणे सुरु असतात. पोलीस विभाग त्यांचेवर कारवाई करते परंतु कायद्यातील पळवाटांमुळे सदर आस्थापनाधारक न्यायालयातून जामिनावर सुटतात व पुन्हा तोच व्यवसाय राजरोसपणे सुरु ठेवतात. अशावेळी सर्व पातळीवर या व्यवसायावर कारवाई करण्यास हतबलता दिसून येते. या आस्थापनांमधून वेश्या व्यवसाय सुरु असतो हे आता जगजाहिर झालेले आहे. तसेच मुंबई व अन्य ठिकाणच्या गुंड प्रवृत्तीच्या व्यक्ती या आस्थापनांचा आश्रय घेत आहे. या सर्व कारणांमुळे शहराची बदनामी होत आहे.

अशा व्यवसायांमुळे भावी पिढीवर विपरीत परिणाम होत आहे व त्यावर आज कारवाई केली नाहीतर नियती कोणालाही माफ करणार नाही. सद्यस्थितीत ज्या अनधिकृत मिळकतींमध्ये “लॉजींग-बोर्डिंग” च्या आस्थापना आहेत त्या मिळकतींवर मनपाने कारवाई करून जमिनदोस्त कराव्यात.

शहरात “बार अँन्ड परमिट रुम” व “लॉजींग-बोर्डिंग” च्या आस्थापनांना याउपर नव्याने परवाना देऊ नये याबाबत सभागृहाने एकमताने ठराव मंजूर करून धोरण निश्चित करावे व त्याप्रमाणे शासनास कळवावे. तसेच मनपाने सुध्दा अशा आस्थापनांना नव्याने परवाने देऊ नयेचा निर्णय घ्यावा.

आपला विश्वासू,

अनिल दिवाकर सावंत

नगरसेवक,

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

अनिल सावंत :-

मा. महापौर साहेब, या विषया संदर्भात पुर्वीसुध्दा बराच वेळ चर्चा झाली तर चर्चेला सुरुवात करण्यापुर्वी काही गोष्टींचा आपल्याकडून मला खुलासा पाहिजे. सदरहू आठ-नऊ महिन्यापुर्वी या विषयावर ठाणेचे एस.पी. नवल बजाज ह्यांच्या समवेत शहरातील लोकप्रतिनिधींची बैठक झाली त्यामध्ये आपण सुध्दा होता. महापालिकेमध्येच ती बैठक झाली होती. आपले काही अधिकारी पण होते. त्यावेळी श्री. नवल बजाज साहेबांनी सांगितले होते की, आपलं पोलिस डिपार्टमेंट कुठे कमी पडतो? आणि महापालिका त्या ठिकाणी कशाप्रकारे मदत करू शकेल. पोलिस डिपार्टमेंटने वारंवार तुम्हांला पत्र पाठवलेले आहे आणि त्यावेळी तुम्ही आश्वासन दिले होते की, आठ दिवसामध्ये आम्ही जे अनधिकृत आहे त्याच्यावर कार्यवाही करतो. तर मला हे उत्तर पाहिजे की, या ९ महिन्यांमध्ये अशा किती अनधिकृत लॉजींग बोर्डिंगवर कार्यवाही करण्यात आली ?

मा. महापौर :-

मागचे, वारंवार महासभेमध्ये चर्चेला विषय आल्यानंतर एक निर्णय झाला होता की, जी कुठली आपण परवानगी दिली ती परवानगी आपण रद्द करावी. जे हॉटेल्स म्हणून बिल्डींग इमारत मंजूर आहे डी.पी. प्रमाणे

त्याला खाली सोडून बाकी इतर सर्व परवानग्या रद्द करण्यांत यावी आणि यापुढे कुठली नवीन परवानगी देवू नये. त्यासाठी असे ही ठरले होते की, प्रांत कधी वेगळी परवानगी देतात. पोलिसवाले वेगळी परवानगी देतात. त्याकरीता आपण एक बैठक लावली होती. त्याच्यामध्ये सर्व गटनेते, तहसिलदार, प्रांत साहेब, एस.पी. साहेब आणि लोकल पोलिस इन्स्पेक्टर या सर्वांना बोलावून आयुक्त, उपायुक्त या सर्वांची बैठक लावली होती. त्यामध्ये प्रांतांनी हे सांगितले होते की, आपल्याकडून एन.ओ.सी. देऊ नये. आम्ही कुठलीही नविन एन.ओ.सी. देणार नाही. त्याला रिन्युव्हल सुध्दा आम्ही करणार नाही आणि जे जे रद्द झाले त्याबद्दल आम्हांला आपल्याकडून पत्र पाठवण्यात यावे. एस.पी. साहेबांनी असे सांगितले की, आम्हांला कुठेतरी काहीतरी लिमिटेशन आहेत की, आम्ही त्यांना बंद करून ५-१० हजार रुपये दंड आकारून त्यापुढे काय करता येणार नाही. तर त्यावर हे सांगितले होते की, महापालिकेने त्यांच्या सर्वांचे पाणी कनेक्शन कापून टाकावे आणि एखादा त्यांनी इंटरनल हॉटेलमध्ये समजा, एखादी रेसीडन्स बिल्डिंग असेल किंवा दुसरे त्यांनी त्याच्यामध्ये इंटरनल नक्कीच त्याने चेन्जेस केले असेल तर तुम्हांला टाउन प्लानिंग अॅक्टप्रमाणे आतली भिंत काढता येईल तो हॉलच केला तर लॉजींग बोर्डिंग ते ऑटोमॅटेकली बंद होईल. एस.पी. साहेबांनी निर्देश दिले होते आणि त्यानंतर संबंधित अधिका-यांना ही सांगण्यात आले होते की, जी जी कार्यवाही तुम्हांला करता येईल. परवानग्या रद्द करा. पाणी कनेक्शन बंद करा. रिलाईन्सला पण तुम्ही कुठेतरी दाबा की त्यांना नविन लाईट देऊ नये. आपण त्यांना परवानगी दिली तर ते सांगतात की, कायद्यात अॅक्टप्रमाणे आम्हांला ते लाईट देणे सहभाग आहे. त्यानंतर त्यांना सांगितले होते की, त्यांना कुठेतरी आपण समजून सांगा की, शहरात ह्याप्रमाणे इललिगल बांधकाम वाढत जाणार आहे तर त्यांना आपण कमीत कमी जे कमर्शियल वापर करतात इललिगलमध्ये त्यांना तरी तुम्ही लाईट देऊ नका. त्यानंतर अधिका-यांनी माझ्या माहितीप्रमाणे अजून तरी कुठल्याही प्रकारची कार्यवाही केली नाही आणि आज हा विषय आलेला आहे.

अनिल सावंत :-

का केली नाही आणि महापौर साहेब, आपल्या प्रत्येक विषयामध्ये हेच होते की, प्रशासन काही कार्यवाही करत नाही हे असे किती दिवस चालणार आहे.

मा. महापौर :-

आता जस्ट मी न्यू ईअरला बाहेर गेलो होतो तेव्हा आल्या आल्या बघितलं की, फ्लाय ओव्हर येथे एक अजून नविन.

अनिल सावंत :-

होय, नविन होतय ना हॉटेल. कशात काही नाही तरी त्याने बोर्डपण लावले आहे.

मा. महापौर :-

आयुक्त साहेब, मला या विषयावर बोलायचे आहे. मला आश्चर्य झाले की, त्याला आपण आता एक महिन्या अगोदरच परवानगी दिली म्हणजे बिल्डिंग रेसीडेन्सी आणि लॉजींग बोर्डिंगला आपणच परवानगी दिली म्हणजे एका बाजूला आयुक्त साहेब आपण प्रांताला सांगतो की दिलेली परवानगी रद्द करा. एक्साईजला आपण सांगतो की, परवानग्या देऊ नका. पोलिस डिपार्टमेंटला सांगतो की, त्यांच्यावर कार्यवाही करा आणि आपणच परवानगी दिली म्हणजे नक्की कुठल्या भूमिकेवर आपण चाललो आहोत.

अनिल सावंत :-

महापौर साहेब, दुसरा प्रश्न असा की, आपण किती लॉजींग बोर्डिंगचे नळ कनेक्शन आपण आजपर्यंत बंद केले आहेत जी अनधिकृत आहेत ज्यांना तुम्ही परवानग्या देते वेळी अटीशर्तीचे पालन केलेले नाही.

मा. महापौर :-

३३

अनिल सावंत :-

विचार करून उत्तर द्या.

शिवाजी बारकुंड :-

३३ कनेक्शन परवाना विभागाना यादी दिल्यानंतर कट केले होते त्यापैकी परवाना विभागाने परत पत्र दिले की, ५ आस्थापकांनी परवाना घेतलेला आहे. त्यांचे नळ कनेक्शन परत जोडण्यांत यावे. त्या ५ आस्थापकांचा परत नळ कनेक्शन जोडलेला आहे.

मा. महापौर :-

आयुक्त साहेब, याबद्दल आपले स्पष्ट ठरले होते की, यापुढे आपण कोणती परवानगी द्यायची नाही आणि दिलेल्या परवानग्या रद्द करायच्या. परवानगी दिलेली रद्द करायची म्हणून आपण कनेक्शन कापले आणि परत आपण त्यांच्याकडे परवानगी मागायची की, परवानगी घ्या व कनेक्शन चालू करा. पण आपण नक्कीच वेगळ्या डायव्हेशनवर आहोत.

अनिल सावंत :-

इंटरनल चेजेस केले म्हणून टाउन प्लानिंग किंवा कुठच्या डिपार्टमेंटने किती नोटीस काढल्या आजपर्यंत?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य सावंत साहेब, आपण आपले सर्व मुद्दे एकदम बोला.

अनिल सावंत :-

साहेब सांगायला दुर्दैव वाटते, हे आपले अधिकारी बघा कसे उत्तर देतात. प्रत्येक प्रभाग कार्यालयातून आम्ही जवळ जवळ माहिती मागितली. कारण आता १८/१ चा शासनाचा जो जी.आर. आहे. जेवढे अनधिकृत बांधकाम काही असले तरी त्या बाबतीत प्रभाग कार्यालयातच ती माहिती मिळणार आणि मग ह्या चारही प्रभाग कार्यालयाला पत्र दिले. त्यातल्या फक्त एका प्रभाग कार्यालय ४ ने मला माहिती दिली आणि इतर जे ३ प्रभाग कार्यालय आहे त्यांनी जी माहिती दिली त्यांना येथे आणून त्यांचा सत्कार केला पाहिजे. हार घालून त्यांनी सरळ लिहिले आहे की, त्यांची ही माहिती प्रभाग कार्यालय क्षेत्रात येत नाही. मी फक्त एवढे मागितले होते तुमच्या कार्यक्षेत्रामध्ये प्रभागामध्ये किती लॉजिंग बोर्डिंग आहेत आणि त्यातल्या किती जणांना परवाना विभागाने परवानगी दिलेली आहे. तर त्याने जी माहिती दिली आहे ते आपल्यासमोर देतो असे आपले प्रभाग अधिकारी आहेत.

चंद्रकांत वैती :-

मा. महापौर महोदय, आयुक्त साहेब, गेल्या तीन वर्षापासून ह्या विषयावर सभागृहामध्ये वारंवार लॉज, बार बदल चर्चा आहे आणि तीन वर्षापासून सदस्यांनी आपल्या भावना व्यक्त केलेल्या आहेत. अगदी बी. पी. रोडच्या नाक्यापासून ते नवघर रोडच्या नाक्यावर पण जे लॉज आहेत तेथील अनेक रहिवाश्यांच्या तक्रारी आहेत. सदस्यांच्या तक्रारी आहेत आणि आता गेल्या वर्षभरात वर्ष दिड वर्षात मोठ्या प्रमाणावर लॉजची संख्या वाढली आणि हे लॉज कुठे झाले तर लिगल इमारतीमध्ये झाले नाही जे नाल्यावर बांधकाम झाले किंवा रस्त्यावर बांधकाम झाले किंवा अर्जीमध्ये ज्या जागांवर वरती बांधकाम केली त्याच्यातच लॉज सुरु केलेले आहेत. लॉजची परवानगी महापालिकेकडून एक छोटीशी परवानगी लागते. प्रांताकडून लागते. परवाना शुल्कांकडून लागते. एस. पी. साहेबांकडून लागते म्हणजेच पोलीस खात्याकडून लागते. ह्या अशा चार-पाच जणांच्या परवानग्या संयुक्तरित्या मागितल्या जातात. मग आपण एकदा येथे श्री. शिवमुर्ती नाईक मुख्याधिकारी असताना जेवढी इललिगल काम होत आहेत त्यांना रिलाईन्स एनर्जीने लाईट देऊ नये म्हणून त्यांना एक पत्र पाठवले होते. त्या लोकांना शेवटपर्यंत ती लिस्ट मिळाली नव्हती. पाण्याचे कनेक्शन देऊ नये असा फतवा काढलेला. तर आता दिलेली वीज जोडणी त्यांची तोडावी. सदरची इमारत इललिगल असून त्याच्यावर स्टे आहे अशा प्रकारचे आपण पत्र का पाठवत नाही? रिलाईन्स एनर्जीला तुमचे ऐकावेच लागणार आहे. कारण त्यांच्या ज्या पुढच्या लाईन तिथे पडणार आहेत त्या तुमच्या परवानगीनेच पडणार आहेत. त्यांचा तो धंदा आहे. ते करणार आहेत. परंतु, हे जे लिगल आहे. ज्यांनी त्याच्या स्ट्रक्चर बांधले त्याच्याबद्दल आमचा आक्षेप नाही. परंतु सोसायटीमध्ये सुरुवातीला ब्युटीपार्लरच्या नावाने दुकान सुरु करायचे आणि मग त्या सोसायटीला दंडेलेकरून दादागिरी करून नंतर त्याच्यातच एक एक रुम वाढवत जायचा ही पध्दत योग्य नाही. काही सोसायटीनी तर बारला परवानग्यासुद्धा दिल्या नाहीत. त्या ठिकाणी पण ते व्यवस्थित परवानगी घेऊ शकतात. अशा वेळेला स्थानिक रहिवाश्यांचे मत आपण जाणून घेतले पाहिजे. त्याचा विरोध असेल तर कार्यवाही केली पाहिजे. विरोध सगळ्या गोष्टींना आहे. परंतु प्रशासनाकडून त्यांच्यावर कार्यवाही करण्याचे जाणीवपूर्वक टाळले जाते. जे इललिगल इमारती बांधतात त्यांच्यावर ते बांधकाम तोडायचे, थांबवायचे ते काही करत नाही आपण ते स्टे वर इमारती उभे राहते. पण त्याला पाणी कनेक्शन देण्यासाठी, विजेचे कनेक्शन देण्यासाठी आपली ही धावपळ चालते. त्यांच्यासाठी रस्ते बनवण्याचे काम होते. त्यांनी तक्रार केल्यावर गटार साफ केली जातात. ह्या सगळ्या गोष्टी त्यांच्यासाठी करणे योग्य नाही. लक्षवेधीमध्ये स्पष्ट म्हटलेले आहे की, मिरा-भाईदर हे पर्यटन स्थळ नाही. मिरा-भाईदर हे काही जिल्ह्याचे केंद्र नाही. मिरा-भाईदरमध्ये असे काहीतरी विशिष्ट हे आहे की, लोक बाहेरून कामासाठी येतात. चार-चार दिवस वस्ती करून राहतात त्यांना लॉजची गरज आहे असे काही नाही. मुख्य रस्त्याला त्रिकोणी, चौकोनी, षटकोनी अशा प्रकारचे लॉज बांधलेले आहेत त्यांच्यावर स्टे आहे मग तो स्टे आपण अजून वॅकेट करू शकलो नाही. तीन-तीन, चार-चार वर्षापासून स्टे आहे तर स्टे कसला नुसता स्टेटस्को. तो स्टेटस्को फक्त आपल्याला लागू. फक्त महापालिकेला लागू बाकी त्यांचे सगळे काम चालू असते. जेव्हा काम चालू असते तेव्हा आमचे दोन विद्वान आहेत. नाव घेऊ का? दोन विद्वान इंजिनियर आहेत. अतिक्रमणचे ते फक्त कशाला जातात हे माहिती आहे का? आमचे काय? ह्यांचे काय? त्यांचे काय? कार्यवाही करणार आहोत आणि काय काम करतात त्याचे तर फक्त घमेले, फावडे उचलून आणतात. एक मोटर उचलून आणतात. आपले काम झाले की, पुढचे काम सुरु. आमचे लोक इललिगलमध्ये तोडायला काय जातात तर एखाद्याचे कम्पाउंड, एखाद्याची छोटीशी भिंत, एखाद्या गरीब माणसाचे झोपडे हे तोडायला जातील पण ह्या इमारती होतात त्या लॉजसाठी होतात काय हो तुम्ही फार थकता म्हणून तुम्ही जाता का आराम करायला? अधिकारी वर्ग जातो का त्याच्यात आराम करायला? मग त्यांच्यासाठी एवढे. एवढं सगळं डोक्यावर घेऊन चालायचे कारण काय? ज्यांनी परवानग्या घेतल्या. रितसर कागदपत्र आहे त्यांच्याबद्दल आम्हाला आक्षेप नाही. परंतु, जी मुळतः इमारतच इललिगल आहे ती इललिगल इमारत आपण तोडायला पाहिजे. जर तोडली नाही तर निदान आपण तिथे बोर्ड लावायला पाहिजे. प्रशासनाला सगळे अधिकार आहेत ह्याच्यापुर्वी श्री. शिवमुर्ती

नाईक साहेबानी जेवढया इललिंग बिलिंग होत्या त्यांच्यासमोर मोठमोठे होडींग लावले होते व त्यावर लिहिले होते की, सदरची इमारत अनधिकृत आहे. तिथे कोणीही फ्लॅट विकत घेऊ नये हे लिहिले होते. मग त्यांच्यावर काही लोकांनी पर्याय काढला की, तो बोर्ड झाकायचा किंवा तो बोर्ड काढून पळवायचा. मग त्यांच्यावर फौजदारी गुन्हे दाखल केले. आपण असे का काही करत नाही. आणि हे सगळं रस्त्यावर दर्शनिय भागात महापौर साहेबांनी बर झाले लिहून घेतले ग्रॅण्ड हॉटेलची ती इमारत लिंगल आहे असे मला वाटत नाही. आपण म्हणताय तर ती इमारत किती लिंगल आहे हे मला माहित नाही.

मा. महापौर :-

मी कुठे बोललो, इमारत लिंगल आहे. मी बोललो की, नक्कीच ती रेसीडेन्सी बिलिंग असेल त्यांच्यामुळे ते....

चंद्रकांत वैती :-

आम्ही पण पाहिले ग्रॅण्ड हॉटेलला लाईट वगैरे लावलेले आहे. त्यावर मी म्हणलो मिरा-भाईदर पुन्हा पर्यटन स्थळ झाले बाबा. बरं वाटल जरा. तर ह्याच्यावर कार्यवाही होणे गरजेचे आहे आणि कार्यवाहीसाठी दुस-या कोणाच्या आदेशाची वाट बघू नका.

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर साहेब, मी ह्याच्याअगोदर बोलले होते व प्रोसिडींगमध्ये नोंद असेल महापौरानी आदेश दिले होते की, ह्या शहरामध्ये किती असे लॉजींग अॅण्ड बोर्डिंग आहेत त्याची तुम्ही माहिती देणार होता. किती महासभा निघून गेली तरी माहिती आली नाही हे महासभेच्या प्रोसिडींगमध्ये नोंद आहे. त्याच सभेमध्ये मला असे वाटते सगळ्या महिलांनी तिथे खाली धरणं धरले होते. आज माझे या महिलांना आव्हान आहे की, आज या लक्षवेधीचा निर्णय लागत नाही तोपर्यंत आम्ही तिथे धरणं धरणार की, या शहरामधल्या सगळ्या लॉज अॅण्ड बोर्डिंग जोपर्यंत अनधिकृतरित्या बंद होत नाही. पाणी पुरवठा आणि वीज पुरवठा बंद होत नाही. त्यांच्यावर कार्यवाही होत नाही तोपर्यंत महासभा पुढे चालू देणार नाही. या लक्षवेधीच्या पुढे ही महासभा चालणार नाही. कितीही महत्वाचे विषय असले तरी महासभा चालू देणार नाही. येथे आज या लक्षवेधीचा निर्णय झाला पाहिजे. गेल्या आठवड्याच्या लोकमतमध्ये मला वाटते महापौर म्हणून तुमचे स्वतःचे स्टेटमेंट होते, ज्या शहराचा महापौर म्हणतोय, मला वाटतं ज्येष्ठ काही नगरसेवकांचे ही स्टेटमेंट त्यांनी घेतले होते त्याच्यामध्ये की, मिरा-भाईदर हे शहर आधुनिकतेकडे जाणार शहर नाही तर हे शहर वेश्या व्यवसायाचे केंद्र म्हणून जगाच्या महाराष्ट्राच्या नकाशावर येणारे शहर आहे. अतिशय वाईट बिरुदं आहे. लोक चांगल्या बिरुदासाठी जगतात आमची महानगरपालिका वाईट बिरुदासाठी जगते हे सांगायला शरम वाटते. माझ्यासारख्या नगरसेविकेला. पण आपण हे बिरुद का मिरवत आहात हे मला कळत नाही. त्याच्यामध्ये महापौरांनी निर्वाणाचा इशारा दिला होता की, त्यांच्यामध्ये आम्ही म्हटलो होतो हे हे मागितले होते. पण प्रशासन पुढे काय-- महापौर साहेब तुम्ही जर हात टेकले मग लोकांनी काय करायचे? तुम्ही या शहराचे प्रथम नागरिक आहात आणि म्हणून माझे तुम्हांलाही आव्हान आहे की, या लक्षवेधीचा निर्णय लागत नाही तोपर्यंत या महासभेतले कोणतेही विषय आम्ही चालू देणार नाही. सगळ्यांनी सहकार्य करा हा विषय आज संपला पाहिजे.

चंद्रकांत वैती :-

या विषयाला आमच्या सगळ्यांचे समर्थन आहे.

अनिल सावंत :-

आयुक्त साहेब, मी तुम्हांला विचारतो या शहरामध्ये कुठलाही धंदा चालू करायचा असेल त्याला परवानगीची गरज आहे? मग तो कुठचाही असो. आहे किंवा नाही.

मा. आयुक्त :-

आहे.

अनिल सावंत :-

मा. महापौर साहेब, आपण आज सांगितले की, शहरामध्ये ७१ लॉजींग अॅण्ड बोर्डिंग आहेत तर अॅक्च्युअली ७२ आहेत आणि त्यातल्या ३९ आस्थापनाने परवाने घेतलेले आहेत. म्हणजे तुम्हांला महापालिकेला आता, ३९ नंतर घेतले. १०, १२ नंतर म्हणजे ८९,७३,९२ या वर्षापासून हे लॉजींग बोर्डिंग चालू आहेत आणि महापालिकेची त्यांनी परवानगी सुध्दा घेतलेली नाही. त्यांच्याजवळ परवाना नाही. त्यांना आपण लाईट बिलसाठी लेटर दिलेले आहे. इलेक्ट्रिक कनेक्शन आहे. वॉटर डिपार्टमेंटने पाण्याच्या लाईन दिलेल्या आहेत. भरमसाठ ५२ ह्यांनी तुमचा परवाना घेतलेला आहे. साहेब, माझी आपल्याला विनंती आहे. या शहरामधील ज्या लॉजींग बोर्डिंग आहेत. खतगांवकर साहेबांसारखे एका जबाबदार अधिका-याची त्याची नेमणूक करा. एका महिन्यामध्ये आढावा घ्या. याच्यापुढे कुठच्याही लॉजींग बोर्डिंगला परवाना देऊ नका आणि संपुर्ण आढावा घेऊन जे लॉजींग बोर्डिंग अटीशर्तीचे पालन करत नसतील त्यांचे परवाने ताबडतोब रद्द करा. एक ही लॉजींग बोर्डिंग साहेब टाउन प्लानिंगने जे प्लान दिलेले आहेत त्याप्रमाणे जर बांधकाम झाले असेल तर एकही लॉजींग बोर्डिंग चालू शकत नाही ही वस्तुस्थिती आहे त्याच्यामध्ये ते ऑल्ट्रोरेशन ते करतात. प्लानिंगवाले अनधिकृतवाले त्या ठिकाणी डोळेझाक करतात असा माझा स्पष्ट आरोप आहे. अशा ज्या लॉजींग बोर्डिंगने तिथे ऑल्ट्रोरेशन

केलेले असेल त्यांच्यावर सुध्दा कार्यवाही करा. अटीशर्तीचे पालन केले नाही म्हणून आणि त्यांचे परवाने त्वरित रद्द करा आणि ह्या लक्षवेधीवर साहेब मी ठराव मांडणार आहे. साहेब मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम अॅक्टचा आधार घ्या तुम्ही ठराव होऊ शकतो. नसेल होत तर तुम्ही मला प्रोसिडीमध्ये द्या. मी ठरावाचे वाचन करतो त्याच्यानंतर डिस्कशन होऊ दे. मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मध्ये असलेल्या तरतुदींचा आधार घेउन मा. महासभा दि. १६/०१/२००९ मध्ये आलेल्या लक्षवेधी विषयी मी या ठिकाणी ठराव मांडित आहे. मिरा भाईंदर शहरामध्ये लॉजिंग-बोर्डिंग व बार व परमिट रुम व बिअर शॉप यांची बेसुमार वाढ होत आहे. शहराच्या दृष्टीने विशेषतः तरुण वर्गाच्या दृष्टीने हे धोकादायक आहे. आज मोठ्या प्रमाणात वरील गोष्टी सहज उपलब्ध झाल्यामुळे तरुण वर्ग या गोष्टींकडे वळत आहे. सामाजिक बांधीलकीची जाणीव ठेवून या विषयी आपण निर्णय घेणे आज क्रमप्राप्त झाले आहे. मिरा भाईंदर शहरामध्ये पर्यटन केंद्र नाही, मोठी धार्मिक स्थळे नाहीत, मुंबई सारखी मोठी बाजारपेठ नाही. त्यामुळे शहरात कामकाजाकरीता दोन ते तिन दिवस वास्तव्य करणाऱ्यांची संख्या जवळजवळ नाहीच. त्यामुळे शहरात लॉजींग-बोर्डिंगच्या आस्थापनेच्या आवश्यकता वाटत नाही. म्हणून आज दि. १६/०१/२००९ नंतर मिरा भाईंदर महानगरपालिका हद्दीमध्ये बार अॅन्ड परमिट रुम व लॉजींग-बोर्डिंग या आस्थापनांना नव्याने परवाना देण्यात येऊ नये. ज्या आस्थापनांना या अगोदर परवाने दिलेले आहेत त्यांनी त्यामध्ये नमुद केलेल्या अटीशर्तीचे पालन केले आहे किंवा नाही याची चौकशी एका महिन्याच्या आत करावी. ज्यांनी अटीशर्तीचे पालन केले नसेल त्यांचे परवाने त्वरित रद्द करून त्यांच्यावर कायदेशीर कारवाई करावी. ही प्रक्रिया लवकरात लवकर पूर्ण व्हावी म्हणून एका जबाबदार अधिकाऱ्याची या कामासाठी नेमणूक करण्यात यावी. एक महिन्यानंतर कारवाई केल्याचा पूर्ण अहवाल मा. महासभेपुढे ठेवावा असा मी ठराव मांडित आहे.

भगवती शर्मा :-

मेरा अनुमोदन है।

प्रभात पाटील :-

एक उपसुचना अशी म्हणा की, गेल्या वर्षभरातल्या नविन परवानग्या दिल्या आहेत त्या तर कॅन्सल करायच्या.

शरद पाटील :-

साहेब, आपण ह्याच्यात टप-यांचा सुध्दा विषय घेतला होता. ज्यावेळी टप-या लावायच्या असा आपण कायदा काढला होता. कुठच्या रोडवर, कुठच्या जागी टप-या द्यायच्या तर त्या टप-याचे सुध्दा परवाने आता दिल्या जातात आणि टपरी शहर म्हणून हे शहर ओळखले जाईल म्हणून या टप-यांचे जे परवाने दिले आहेत ते रद्द झाले पाहिजे. या ठरावामध्ये माझीही सुचना घ्या.

प्रशांत पालाडे :-

महापौर साहेब, या ठिकाणी अनिल सावंत साहेबांचे मी संपुर्ण सभागृहाच्यावतीने खरोखर अभिनंदन करतो. अतिशय चांगला विषय या ठिकाणी मांडलेला आहे. त्यांनी लॉजींग बरोबर बार पण बंद करायला सांगितले आहे. पण बहुसंख्य शहरातील नागरिक विशेष करून महिला तुम्हाला नक्कीच किंवा आपल्या सगळ्यांना आशिर्वाद देतील ह्याच्याबद्दल माझ्या मनामध्ये खात्री आहे. साहेब, एस.पी. साहेबांशी जी मिटींग झाली त्याला जवळजवळ एक वर्षे झाले. गेल्या १४ जानेवारीला झाली होती. त्यावेळी आपण असे ठरविले होते की, आपण प्रशासनाला विनंती केली होती की नविन लायसन्स देऊ नका आणि आम्ही पण मग एन.ओ.सी. देणार नाही तसेच त्या T.P चे रुल्स अॅन्ड रेग्युलेशन मध्ये इल्लिगल बांधकाम असेल त्यांच्यावर आम्ही कार्यवाही करू. मला वाटत नाही त्यांच्यावर काय कार्यवाही केली असेल. त्या मिटींगनंतर आमच्या निर्देशनास दोन लॉजींग बोर्डिंग असे आहेत. एकतर तुम्ही मगाशी जो उल्लेख केला तो आणि सिल्व्हर पार्कच्या समोर आशादीप जी बिल्डिंग आहे त्याच्या अपोजिट ग्रॅण्ड इमरल म्हणून एक हॉटेल आहे. निरनिराळे कम्पार्टमेंट त्यांनी केलेले आहे. त्यांना परवानगी दिलेली आहे की, नाही हे मला माहिती नाही. आपली एन.ओ.सी. आहे का? आणि दिली असेल तर ती कोणी दिली? कोण डेप्युटी कमिश्नर आहे? हे कोणी कोणाच्या अधिपत्याखाली दिली आहे? त्याचे डेप्युटी कमिश्नर कोण आहे? आणि आमच्या माहितीप्रमाणे ते जे हॉटेल आहे ते पुर्ण इल्लिगल आहे त्याला आपले नोटीस पण गेले आहे आणि हवे असेल तर टाउन प्लानिंगला आपण विचारा आणि त्याला एन.ओ.सी. आपण कुठल्या बेसवर दिली हे एकदा सभागृहासमोर स्पष्ट करा. साहेब, आमच्या माहितीप्रमाणे ह्या ज्या परवानग्या देतात ह्याच्यामध्ये लाखाची उड्डाण होतात. लाखा लाखाची उड्डाण केली जातात ह्याला जबाबदार कोण आहे हे आम्हांला सभागृहाला एकदा कळू दे. परवानग्या कोण देते ते पण एकदा सभागृहाला कळू दे. त्यांचे डेप्युटी कमिश्नर कोण आहे हे सभागृहाला जरा एकदा सांगा.

मा. आयुक्त :-

यापुर्वी दिवटे साहेब होते आता पानपट्टे साहेबांकडे चार्ज आहे. त्या प्रकरणावर कोणाची सही आहे ते बघून सांगतो.

अनिल सावंत :-

साहेब त्यांचे तुम्ही डिमोशन केले आहे. मागच्या मिटींगमध्ये ठराव झाला आणि डिमोशन केले. आता वृक्षाधिकारणाचा चार्ज त्यांच्याकडे दिला आहे.

प्रशांत पालांडे :-

आयुक्त साहेब, मला असे विचारायचे आहे की, एक जी. आर शासनाचा आहे की, एखाद्या ग्रामसभेने एखाद्या ठराव पास केला बहुमताने तर त्या गावामधलं एखादे दारुचे दुकान किंवा बार असेल तर त्याचे लायसन्स कॅन्सल होऊ शकते. तसे आपल्या येथे पण लागू आहे का? तिसरी गोष्ट अशी की, आता काही लोकांनी उल्लेख केला की, रिलाईन्सने आम्ही सांगून सुध्दा कुठली तरी अँड दाखवतात. आम्ही ते लाईट कट करू शकत नाही असे सांगतात. मला असे म्हणायचे आहे की, आपल्याकडे रिलाईन्स धंदा करतो समाजसेवा करत नाही. एकतरी परवानगी घेतली आहे का? त्यांनी आपल्या महानगरपालिकेची त्यांना बंधनकारक, जर ते आपले ऐकत नसतील तर त्यांच्या परवानग्या कॅन्सल करून टाका तो अधिकार आपल्याला आहे का, नाही?

कांचन पुजारी :-

मा. महापौर साहेब ओसवाल बिल्डर आहे त्याबाबत मी अगोदर ही बोलले की, बिल्डिंग बनवतात त्याची परवानगी आहे आणि जे लॉजींग म्हणून ओपन केले आहे त्याच्यावर पण काहीच कार्यवाही झालेली नाही आणि प्लस ओसवालचा लास्ट ह्याच्यामध्ये क्रॉस आहे. क्रॉसच्या येथे त्यांनी जागा पण सोडली नाही त्याच्यावर काहीच कार्यवाही केलेली नाही. लॉजींग म्हणून एवढे मोठे बोर्ड आपण लावले आहे आणि त्याच्या इथूनच मला रिप्लाय पण मिळाला नाही ते रेसीडन्स आहे म्हणून पण ते रेसीडेन्स नाही लॉजींग आहे.

एस.ए.खान :-

मा. महापौर साहेब, सन्मा सदस्य अनिल सावंतने जो मुद्दा उपस्थित केला आहे---

स्नेहा पांडे :-

मा. महापौर साहेब, अभी अभी श्री. पानपट्टे साहेबने कहा की, ३३ लॉजींग बोर्डिंगपर कार्यवाही हुई है तो किस किस लॉजींग बोर्डिंगपर कार्यवाही हुई है उसकी लिस्ट सन्मा. सदस्योंको सामने बताई जाएगी।

मा. महापौर :-

प्री कनेक्शन काटेगे।

स्नेहा पांडे :-

किस किस लॉजींग बोर्डिंग पर किया है वह बताया जाएगा। मेरे वॉर्ड मे ४ इललिगल लॉजींग बोर्डिंग है जिनके पास कोई भी परवाना नहीं है।

शरद पाटील :-

आयुक्त साहेब, पोलिसांना आम्ही पत्र लिहितोय बाळाराम पाटील रोडवर जो वेश्याव्यवसाय चालतोय त्याबद्दल पोलिसांना आम्ही पत्र लिहिल्यानंतर पोलिसांनी सांगितले की, आम्ही लॉजींगवर कार्यवाही केल्यानंतर तुमची महापालिका त्या लॉजींगवर कुठचीच कार्यवाही करत नाही असे त्यांचे आम्हांला उलट उत्तर येत आहे आणि ह्याचे तीव्र असे आंदोलन बी.पी.रोडसाठी होणार आहे. कारण फार नामुशकीचे आणि शरमजणक गोष्ट या रोडवर चालत असते आणि आमच्या सगळ्या आया-बहिनींना तिथे जायला त्रास होत असतो. आमचे सचिवसुध्दा तिथेच राहतात ते सांगतात त्यांची तब्येत ठिक नसते तरी रात्री काय आणायचे असेल तर ते मुलींना पाठवत नाही स्वतः खाली उतरतात. त्याच्यामुळे त्या रस्त्यावर चालणारे वेश्या व्यवसायाबाबत पोलिसांना आम्ही पत्र दिल्यानंतर आपल्या महापालिकेला सांगतात की, तुमची लॉजींग बोर्डिंगवर कुठली कार्यवाही होत नाही. प्रत्येक वेळी आम्ही लॉजींगवर कार्यवाही करत असतो आणि तुमच्या महापालिकेकडून त्याचा कुठचाही आम्हाला प्रतिसाद मिळत नाही आणि एस.पी. साहेबानी सुध्दा तेच सांगितले होते की, आम्ही तुमच्यावर कार्यवाही केल्यानंतर त्याच्यामागे जाऊन तुम्ही तुमच्या पध्दतीने त्यांच्या भिती वगैरे तोडून त्यांचे जे लॉजींग आहे ते पुर्ण हॉल टाईप करून टाकला. तरीसुध्दा आपल्या प्रशासनाकडून त्याच्यावर कुठलीही कार्यवाही झालेली नाही आणि हे जर नाही झाले तर खरं सांगतो तुम्हांला आयुक्त साहेब, बी.पी. रोडवर आंदोलन होणार आहे आणि आमच्या तीन नगरसेवकांवर त्याच्यामुळे केसेसपण झाले आहे आणि त्या केससाठी आम्ही आता जातोय.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतोय, सन्मा. सदस्य अनिल सावंतने जी लक्षवेधी मांडलेली आहे खरोखर तिच्यावर लक्ष वेधण्यासारखे आहे. चांगली लक्षवेधी मांडलेली आहे. अशी जर लक्षवेधी त्यांनी मांडली तर आमचे प्रत्येक वेळेला त्यांचे समर्थन राहिल आणि आम्ही देउ ही गोष्ट एवढी भयानक आहे की, आया बहिणींना बिचा-यांना आवश्यक ठिकाणी बाजारात जाणे आवश्यकच आहे अशा ठिकाणी ते जाऊ शकत नाही आणि इतकं विभूवस्त अशा पध्दतीने तिकडे वावरले जाते का, एखादी सुशिक्षित बाई खरोखर ती उपाशी राहिल परंतु त्या बाजारात जाणार नाही आणि तो एरिया पण पार करणार नाही अशी परिस्थिती आहे. तुम्हांला प्रत्येक ठिकाणी विझीट मारण्याची सवय आहे. रात्री अवरात्री तर एखादया वेळेत असेच वेषांतर करून तुम्ही जा. साहेब तुम्ही वेषांतर करून जाऊन बघा तर तुम्हांला अनुभव येईल. तुम्ही फौज फाटा घेऊन गेलात

तरी तुम्हांला अनुभव येणार नाही. महापौर साहेब, खरोखर या लक्षवेधीवर कार्यवाही झाली पाहिजे अशी आमची सुध्दा मागणी आहे.

प्रभात पाटील :-

आपल्या शहराचे किती विकृत वर्णन सन्मा. सदस्य तुळशीदास म्हात्रे दोन ओळीत करत आहे ते ऐकावे अशी माझी विनंती आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

“धाडू नको ग आई मजला केव्हा बाजारात असल्या या शहरात होईल माझा घात. धाडू नको ग आई मजला केव्हा बाजारात.”

प्रफुल्ल पाटील :-

इतर अंतरावरती कुठलेही बियर शॉपी असो, किंवा एखादा वार्डन शॉप असू दे, किंवा बार असू दे किंवा मग लॉजिंग बोर्डिंग असू दे, ही जे परवाने देताना तेथुन जवळपास किती अंतरापर्यंत एखादी शाळा नसावी किंवा एखादे मंदिर नसावे यासंबंधी काही माहिती द्याल का? मग मला पुढचे बोलायला होईल.

मा. आयुक्त :-

एक्ससाईज डिपार्टमेंटचे विचारत आहात ते एक्ससाईज डिपार्टमेंट १०० मीटरच्या आत स्कुल किंवा मंदिर असा काही प्रकार नसावा हे कटाक्षाने बघतात.

प्रफुल्ल पाटील :-

एक्ससाईज डिपार्टमेंट हे अंतर मोजायला येते की आपली महापालिका अंतर मोजून पुढील परवाने देतात.

मा. आयुक्त :-

त्यांचे इन्स्पेक्टर जे आहेत ते स्थळ पाहणी अहवाल त्यांच्या अधिकाऱ्यांना देतात आणि मग नंतर शब्दाची शासनाने जे ठरविले आहे त्या प्रमाणे संबंधित रेडीयसमध्ये अशा काही गोष्टी नसतील त्याप्रमाणे ते परमिशन देण्याचा.....

प्रफुल्ल पाटील :-

नाही मग एन.ओ.सी. घेतांना नगरपालिकेला ह्या गोष्टी पहायला पाहिजेत की नाही पहायला पाहिजेत ज्या गोष्टी एक्ससाईज डिपार्टमेंटला लागू आहेत त्या गोष्टी नगरपालिकेला आहेत की नाही. का नगरपालिकेने एन.ओ.सी. द्यायची कारण एक्ससाईज वाल्यांनी सुचना दिलेल्या आहेत म्हणून द्यायच्या असे ठरलेले आहे का?

मा. आयुक्त :-

आपण म्हणतात त्याप्रमाणे नगरपालिकेने सुद्धा इन्डीपेंडंटली प्रत्येक गोष्ट ही बघायला पाहिजे परंतु असे दिसते की, प्रांताने लॉजिंगची परमिशन दिली की आपण डोळे झाकून परवाना देतो. एक्ससाईजने बार आणि परमिट रूमची परमिशन दिली की आपण डोळे झाकून परवाना देतो. परवाना देण्याचा एखाद्या वेळेस महानगरपालिकेचा उद्देश असा असेल की, आपल्याला परवान्याचे पैसे मिळतात तथापि.....

प्रकाश दुबोले :-

मा. आयुक्त साहेब, यामध्ये माझी माहिती अशी आहे प्रथम मिरा भाईदर महानगरपालिकेची परवानगी असेल तरच बाकीचे डिपार्टमेंट परवानगी देतात. आपली परवानगी नाही तर त्या संदर्भात या ठिकाणी अर्ज केलेला असेल महापालिकेला परवानगी अर्ज केलेला असेल तर त्याची प्रत दाखवून इतर एन.ओ.सी. दिल्या जातात तर प्रथम आपण ज्या काही परवानग्या समजा पोलिस खाते, तहसिलदार, अग्निशमन विभाग, औषध प्रशासन, गुमास्ता कामगार विभाग या डिपार्टमेंटला आपण पत्र दिले पाहिजे की आमच्या परवानगीशिवाय आपण परवानग्या देऊ नये. कारण आपण फक्त पोच घेतलेली, दिली दाखवली तरी ते डिपार्टमेंट परवानग्या देतात.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य दुबोले साहेब याच्यामध्ये डेटा जर बघितल तर असे दिसते आहे की, प्रांतांनी ७१ परवानग्या लॉजिंग बोर्डिंगला दिल्या आहेत आणि आपल्या फक्त ५२ आहेत. याच्यात १९ परवानग्या आपल्या काही एन.ओ.सी. न घेता त्यांनी परवानग्या दिलेल्या आहेत. ही वस्तुस्थिती आहे त्यामुळे आपण असे म्हणतो आधी ती परवानगी घेतात नंतर आम्ही देतो. परंतु खर आधी आपली लोकल सेल्फ गव्हर्नमेंटची परवानगी पाहिजे. आपला काही आक्षेप नसेल तर त्यांनी पुढे जायला पाहिजे. अशी आपली प्रथा आहे..

प्रकाश दुबोले :-

पण ते फक्त पोचवरती परवानग्या देतात.

प्रफुल्ल पाटील :-

नाही, मग तसे असेल ना तर बांधकाम परवानगी साठी मा. कलेक्टर सो. कडे आपण एन.ए. करिता पाठवायचे नाही आपणच डायरेक्ट सी.सी. देऊन टाकायची. कमेंटमेंटसाठी आणि नंतर कलेक्टरकडे पाठवूया म्हणजे ज्याचे जे अधिकार नाहीत ते अधिकार ते गाजवतात आणि ज्याचे ते अधिकार आहेत ते अधिकार गाजवत नाही आता तुम्ही म्हणतात त्याच्याप्रमाणे ५२ आणि ७१ याच्यामध्ये जवळ जवळ १९ एन.ओ.सी. अशा

ज्या दिलेल्या आहेत त्या डायरेक्ट दिलेल्या आहेत. व्हाय डू इन फाईट इन द कोर्ट ऑफ लॉ. महानगरपालिकेने स्वतःच ज्या १९ परवानग्या प्रांताने दिलेल्या आहेत त्या १९ परवानग्या विरुद्ध सबसर्टीफिकेट कोर्टांमध्ये दाखल करावे. आजच्या ह्याच्यामध्ये सन्मा. सदस्य अनिल सावंत यांनी सुद्धा चांगला ठराव आणलेला आहे. ठराव होउ शकत नाही समजा आम्ही ठराव मांडतो. तुम्हाला काय कार्यवाही करायची ती करा पण त्याच्यामध्ये असा उल्लेख करू नका. १९ परवानग्या ज्या दिल्या त्या महानगरपालिकेला न बघता. बर झाल. महानगरपालिकेने चौथा माळा बांधलेला नाही. नाहीतर त्याच्यावरती पण डायरेक्ट परवानगी दिली असती कोणाला तरी काय सांगावे त्या एक्साईज डिपटमेंटचे आता तुम्हाला सांगतो ज्या उर्वरीत त्या ५२ परवानग्या आपल्या महापालिकेने दिलेल्या आहेत किंवा त्याच्या एन.ओ.सी. दिलेल्या आहेत त्याच्यावरती एक उदाहरण पहिले मी देतो. नालंदा गेस्ट हाउस हे सर्वात फेमस जसं जगभरामध्ये नालंदा विद्यापिठ होत. म्हणजे कुणी जरी नालंदा विद्यापिठामधला रस्टीकेट केलेला एखादा अधिकारी असेल किंवा शिक्षक असेल किंवा स्टूडंट असेल त्याला कामधंदा काही नाही तो मुंबईला आला. डायरेक्ट त्या नालंदाचे सर्टीफिकेट घेउन त्याने तिथे गेस्ट हाउस चालू केले. इतके अश्लील प्रकार त्या नालंदा गेस्टहाउसमध्ये चालतात. एकदम नवघर नाक्यावरती चौराहा आहे तिथे आणि तिथुन किती शाळा जवळ आहेत. ते तुम्हाला सांगतो १०० मिटरच्या अंतरावरती महानगरपालिकेची एक शाळा आहे. त्याच्याशिवाय लोकमान्य हायस्कुल आहे. ती १०० मीटरच्या आत. त्याच्यामागे आणखी इंग्रजी माध्यमाची शाळा आहे. या तिन शाळा झाल्या. त्याच्याशिवाय एक मारुतीचे मंदिर सुद्धा बाजुला नवघर चौकी एवढे सगळे असताना त्याला सगळ मेरीट आहे का हो? आता तिथे कुठे बाजारपेठ झालेली आहे तिकडे कॉलेजची मुले जातात एस.एन. कॉलेज आहे त्यांना सुद्धा तिथुनच रस्ता आहे. हा एक प्रकार झाला. दुसरा प्रकार गोडदेव नाक्यावरती अभिनव विद्यामंदिर शाळा आहे. दोन्ही बाजुला गेस्ट हाउस आहेत. एका बाजुला गेस्ट हाउस आहे लॉजिंग बोर्डिंग आणि एका बाजुला हॉटेल आहे. आता दुसरे म्हणजे शिर्डीनगरमध्ये साईबाबा मंदिर आहे. एक कंट्रीबार आहे. अजुन एक दुसऱ्या बारचे उद्घाटन होणार आहे. राईच्या साईबाबा मंदिराजवळ एक बियर शॉपी आहे. आदर्श विद्यामंदिर शाळा राई त्या राईच्या शाळेजवळ एक बिअर शॉपी आहे अहो, परवानगी देतांना काय गरज आहे की, लोकांनीच ऑब्जेक्शन घ्यायला पाहिजे? आपले अधिकारी हे बघताना १०० मिटरच्या आजुबाजुचा परिसर ते बघत नाही का? जेव्हा इथे पहिली शाळा आली नंतर ती शॉपी आली. असे नाही की बिअर शॉपी पहिली आली आणि नंतर तिथे शाळा बांधली. १९८३ पासुन तिथे शाळा आहे. आता सहा महिन्यांपुर्वी एक बियर शॉपीची आपण परवानगी दिली आहे. आपण नसेल दिली तर तोडा. दिली असल्याशिवाय तो चालवू शकत नाही. आता याच्यावरील मागे एवढ्यासाठी जातो तुम्ही दुर्भाग्य आमचे की तुम्ही आयुक्त स्वतःच्या मिटींगला नव्हते कारण ती मिटींग फार महत्वाची होती. त्याठिकाणी एस.पी. साहेबांनी गणपती उत्सवामध्ये ती मिटींग बोलावली होती. एस.पी. साहेब आणि अॅडीशनल चार्ज असलेले अतिरिक्त एस.पी. साहेब सुद्धा त्याठिकाणी होते. सर्व पोलिस अधिकारी व पोलिस स्टेशनचे सर्व इन्चार्ज होते त्याठिकाणी मी एस. पी. साहेबांवरती स्पष्ट आरोप केला की पोलिसांच्या सहकार्यामुळे ह्याठिकाणी सगळा वेश्या व्यवसाय चालू आहे. आता त्याच्यातल्या काही गोष्टी पुन्हा बोलतो की, भाईदर स्टेशनच्या पुर्वेला जर आपण उतरलात तर त्या ठिकाणी प्लॅटफॉर्मच्या खाली त्या आपल्या मेनरोडवरती सरळ सरळ एक बाई दोन बाप्या त्याला काय म्हणतात दलाल, भडवे. असे दोन भडवे आणि एक बाई असे सरळ एकच नाही असे अनेक जोड्या पुढे जातात हा प्रश्न पडतो की कुठे तरी जवळपास जागा असेल का? अहो आश्चर्याची बाब आहे त्याठिकाणी महानगरपालिकेचे सुलभ शौचालय आहे आणि वर अक्षरशः वेश्या व्यवसाय चालतो.

प्रभात पाटील :-

या विषयाला धरून का बोलते की मी परवा आयुक्त साहेबांना सिक्युरिटी गार्ड विषयी विचारले तुम्ही नगराध्यक्ष असतांनाचा हा मुद्दा आहे म्हणून जरासे मी तुम्हाला थांबवले की, ते सिक्युरिटी नाईटला आणि पहाटे का बसायचे साहेब म्हणाले की, आपण नाईटचे कमी करू. प्रफुल्ल पाटील साहेब नगराध्यक्ष असतांना पहिल्यांदाच सिक्युरिटी गार्डची योजना येथे आली ती शहरामध्ये ती एवढ्यासाठीच की नवघरची शाळा वेश्याव्यवसायाचे फार मोठे केंद्र होते ते त्यांना माहिती होते आणि पहिल्यांदा त्यांनी सिक्युरिटी तिथे आणली ती नवघरची शाळा सुद्धा वेश्याव्यासायासाठी सुटलेली नाही. हल्ली गार्डन आणि उद्यानाचा वापर ह्या व्यवसायासाठी होतो म्हणून मी तुम्हाला त्यादिवशी तो मुद्दा पटवून दिला. सॉरी साहेब.

प्रफुल्ल पाटील :-

आधी तुम्ही जर पाहिले तर काही स्मशानभूमीमध्ये राजरोसप्रमाणे चरस, गांजा पितात हो म्हणजे त्या ठिकाणचे सिक्युरिटी गार्ड हे एकतर व्यवस्थित काम करत नाही किंवा ते नसतातच म्हणजे या शहरामध्ये कुणाला पाहिजे ते काहीही करावे असे चालले आहे म्हणजे येथे प्रशासनाचा कंट्रोल नाही. येथे पदाधिकाऱ्यांचा कंट्रोल नाही. येथे लोकप्रतिनिधींचा कंट्रोल नाही. लोकप्रतिनिधींच्या तक्रारीचे कोणी लक्ष देतच नाही. जेव्हा एस.पी. साहेब आमचे हे बोलणे एकदम जिद्दारी लागले तेव्हा एस.पी. साहेब स्वतः आय.पी.एस असल्यामुळे त्यांना थोडा अपमानच वाटला. त्यांनी धाडकन उभे राहून बोलले. बारकुंड साहेब होते त्यांनी तुम्हाला सांगायला पाहिजे होते आणि ते धाडकन बोलले नाही नाही तशी परिस्थिती राहिलेली नाही ते एस.पी. साहेब

येण्याअगोदर तशी परिस्थिती होती. परंतु आता तशी परिस्थिती राहिलेली नाही आणि त्याचवेळेला आमच्या महिला वर्गाच्या नगरसेविका मोठ्या संख्येने त्यांनी एकत्र उभे राहून सांगितले की अजिबात नाही शुन्य सद्धा परिस्थिती बदलली नाही आहे. ती परिस्थिती आहे आणि साहेब तुम्हाला सांगतो दुसऱ्याच दिवशी एस.पी. साहेब स्वतः काशिमिरा पोलिस स्टेशनला येउन बसले. चार दिवस त्यांचे धाडसत्र चालू होते काशिमिरा ते मिरारोड भागामध्ये मिरारोड नाही काशिमिरा ते हायवे पट्टा. त्यामध्ये ४२ बारबाला आणि काही हॉटेल मॅनेजरना त्यांनी पकडले त्याच्यानंतर इथला थोडासा व्यवहार हा कमी झाला बस थोडे दिवस गेले आणि पुन्हा येरे माझ्या मागल्या आज भाईदर पूर्वेची तशी परिस्थिती आहे. तुम्ही स्टेशनला उतरलात आणि आपली जर फॅमिली बरोबर असेल तर आपल्याला मान खाली घालावी लागते इतकेच नाही तर आमचे सहकारी बोलतात की याच्यासाठीच तुम्ही समाजसेवा करत आहात का? नक्की करतात काय? आमच्यावरती पण डाउट मघाशी तुम्हाला सांगितले की काही कारण नाही. पण महत्वाची बाब अशी आहे की विजय पंजाब ही जी गल्ली आहे ती फार फेमस आहे. अख्ख्या मिरा भाईदरचा बाजार जो आहे तो विजय पंजाब गल्लीमध्ये आहे. तुम्हाला भाजी पाहिजे की मच्छी पाहिजे तुम्हाला विजय पंजाब गल्लीमध्ये गेल्याशिवाय होणार नाही. मग एखाद्या चांगल्या घराण्यातली बाई आणि आमच्याकडे आगरी समाजाच्या बायकांना प्रत्येक उत्सवामध्ये चांगले दागिने आणि जास्त दागिने घालण्याची सवय आहे ती आमची परंपरा आहे. ती आमची संस्कृती आहे. निघाल्या की मागून अस कोणीतरी येतो येणार का हो तुमचा रेट काय आहे. आता त्याच्यातल्या फारच थोड्या लेडीज आहेत ते आपले दोन चार मारून चप्पल खराब करून घेतात. नाहीतर म्हणतात कशाला आपल्या चप्पल खराब करून घ्यायच्या. परिस्थिती अशी आहे की, माणूसकी नावाची वस्तु राहिलेली नाही आहे. त्याठिकाणी खुलेआम तर ब्ल्यु प्रिंट व्हिडीओ सेंटरमध्ये दाखवल्या जात होत्या. व्हिडीओ सेंटर होते त्याच्यासाठी काही नगरसेवकांनी हल्ला केला तर पोलिसांनी उलटाच त्याच्यावरती गुन्हे दाखल करून टाकले. म्हणजे कस आहे नगरसेवकांनी सभागृहात बोलायचे आणि बाहेर काही अॅक्शन घ्यायला गेले की त्यांच्यावरती अॅक्शन होते आणि बाहेरचे लोक येउन आमच्या प्रेक्षक गॅलरीमध्ये दंगोपोपे करतात. तिकडे लाथा मारतात काचेवरती हे चालते का पालिकेला? पालिकेने का नाही त्यांच्यावरती गुन्हे दाखल केले. मी सभागृहात सांगतो ठिक आहे. या पालिकेच्या नगरसेवकांचा आपल्या वॉर्डमध्ये किंवा मतदारावरती पुर्णपणे कंट्रोल करण्याचा अधिकार जर तुम्ही दिला नसेल तरी ह्या लोकशाही राज्यामध्ये दुसऱ्याने कस वागावे हे सांगण्यापेक्षा स्वतः कस वागावे हे ठरवले पाहिजे. पालिकेने हे किती दिवस सहन करायचे. प्रत्येकवेळी येणार त्या काचांवरती लाथा मारणार. बुक्के मारणार, काचा तोडण्याचा प्रयत्न करणार. प्रेक्षक गॅलरीमध्ये हा आमचा समाज ज्याच्यासाठी आम्ही येथे एखादा निर्णय घेतो प्रत्येक गोष्ट लोकशाहीला धरून होते नाही झाली तर ते वाद न्यायालयात जातात, मंत्रालयात जातात त्याच्यासाठी विविध स्तर आहेत ना परंतु ते न करता आपली दादागिरी येथे येउन त्या प्रेक्षक गॅलरीमध्ये दाखविल्यानंतर आजच नगरसेवकाचे सभागृहात तरी काय राहिले हो. जर विजय पंजाबच्या गल्लीमध्ये आमचे काही चालत नाही मिरा भाईदर स्टेशनच्या प्लॅटफॉर्मच्या बाहेर आमचे काही चालत नाही. मिरा रोडच्या पट्ट्यामध्ये जिथे जिथे जे गेस्टहाउस आहेत तिथे आमचे काही चालत नाही. निदान सभागृहामध्ये अशा गोष्टींचा जेव्हा आवाज उठवितो तेव्हा अशाप्रकारच्या गोष्टी होत असतील. साहेब, स्वतःचे घर सांभाळा हे मला सांगायची वेळ आली आहे. तुमच्यावरती उद्या त्या प्रेक्षक गॅलरीमध्ये प्रेम प्रकरणे सुरू होउन जातील काय भरवसा? कारण कालपर्यंत लाथा बुक्क्या तर झाल्यात आणि हे सगळ सहन केले. मला नाही वाटत की जी सदसद्विवेकबुद्धीला स्मरून जे लोक काम करतात. ह्या सभागृहामध्ये काम करतात. सभागृहामध्ये बोलतात. प्रतिनिधीत्व करतात आपल्या मतदार संघाच्या ह्या लोकांच्या समस्या सोडविण्यासाठी बोलतात अशी कुणाची दादागिरी ह्या प्रेक्षक गॅलरीमध्ये खपवून घेतली जाणार नाही. असे कुणी माझ्या मताचा मला तरी वाटत नाही आणि मी हे सांगण्यापेक्षा प्रशासन म्हणून आणि महापौर साहेब तुम्हाला म्हणून कारण सभा शेवटी तुम्ही चालवतात. सभागृहामध्ये जो आता पायंडाच पडला आहे कोणी माईक फेकावा, हा पायंडा पडला आहे लोकशाही पद्धतीने एखादा राजदंडच पळवतात आता येथे राजदंड नाही. त्याच्यामुळे जे काही पळविण्यासारखे आहे जे फेकण्यासारखे आहे ते फेकले. परंतु, बाहेरच्या प्रेक्षकाला प्रेक्षक गॅलेरीतल्या लोकांना हे अधिकार कोणी दिले हो, काचावर लाथा मारायच्या, बुक्क्या मारायच्या. ठिक आहे. तुम्हाला प्रेक्षक गॅलेरी कशासाठी केलेली आहे आणि पोलिस आतमध्ये येतात सुरक्षारक्षक मग तुमचे सुरक्षारक्षक त्या प्रेक्षक गॅलेरीमध्ये का नाहीत आणि मात्र शेवटी ह्याचा रेफरेन्स द्यायचा ह्याच्यासाठीच आहे की शेवटी ह्या देशाचा मी स्वतंत्र नागरिक आहे आणि मी माझे स्वतंत्र मोकळेपणाने मी.....

मा. महापौर :-

दादा, थोडे विषयांतर होत आहे हा महत्वाचा विषय आहे. आपण प्रथम त्याबाबत निर्णय घेऊ.

प्रफुल्ल पाटील :-

म्हणजे मी तुमच्या विषयाला काय फाटा देउन बोलत नाही. तुमच्या विषयाला धरूनच बोलतो आहे. उलट डायरेक्ट तर मी उदाहरणे दिली आहेत. तुम्हाला कायद्याच्या कक्षमध्ये ज्यांचा घेता येईल १०० मीटरच्या सगळ्या गोष्टी मी घेतल्या तुम्ही जर उदाहरण नाही दिल परंतु अशी किती उदाहरणे तुम्हाला घेता येतील की नगरसेवकांनी तक्रार करायची गरज नाही हो. आमच्याच प्रशासनाने जरा सतर्क राहून जर फेरफटका मारला

की इतके गाजते प्रकरण तर चला ५२ लॉजिंग बोर्डिंग तपासायला काही जास्त वेळ लागत नाही एक दिवसपण जाणार नाही बघितले तर बरे होईल विनंती आहे.

जुबेर इनामदार :-

मा. महापौर साहेब, दादांचे भाषण प्रलंबित ठेवावे. नमाजाचा वेळ झालेला आहे मी तर सुचना केलेली होती की शुक्रवारी कधीच महासभा लावू नये. आपले फोनवर बोलणे झाले होते जी काय अडचण असेल प्रशासनाची तर ठिक आहे. तरी आता सव्वा एक वाजायला आले आहेत आम्हाला आमचा नमाजाचा वेळ ठरलेला असतो माझी आपणांला विनंती आहे की ते स्थगिती द्यावी.

मा. महापौर :-

त्यांनी जे ठराव मांडलेले आहे.

अनिल सावंत :-

ते कंटीन्यु होउ द्या.

चंद्रकांत वैती :-

सुट्टी जर करत असाल तर नंतर चर्चा चाल ठेवू या.

अनिल सावंत :-

मा. महापौर साहेब विषय संपणार नाही.

मा. महापौर :-

मी बाकीचे विषय नाही बोलत हा विषय.

अनिल सावंत :-

शांत राहू या. माझ्याजवळ यादी आहे ज्यांनी परवाने घेतलेले आहेत त्यांच्यावर फार महत्वाचा निर्णय घ्यायचा आहे. डिस्कशन चालू ठेवू.

जुबेर इनामदार :-

मा. महापौर साहेब, मलासुद्धा या विषयाबाबत बोलायचे आहे परंतु, नमाजाच्या नंतर आपण करू या. लंच टाईमच्या नंतर.

डॉ. राजेंद्र जैन :-

मा. सदस्यांको बादमे बताया गया की यहाँपर गलत काम होता है। यहाँ परवाना नहीं था यह इललिगल बिल्डींग थी उसको कैसी परमिशन मिल गयी यानी खोजी पत्रकारी का काम नगरसेवक कर रहे हैं आप उसे सुनते हैं आहें कब तक कार्यवाही करेंगे, जब हम बताते हैं, वह मालूम पडते हैं और जो गलत काम है वह नजर में लाने के लिए और कार्यवाही करनी पडेगी ऐसा नगरसेवक पत्रकारिता का काम कब तक करते रहेंगे, आपको यह मालूम कैसे नहीं पडता है। मेरा क्या सुझाव है की जो आपके विभाग है उन सबका डेली का कारवाईका काम का वह कम्प्युटर पर आना चाहिए। उनका संबंधित कागजात है की नहीं वह आप देख सकते हैं। गलत परमिशन देने का सवाल ही नहीं उठता। सीधे सीधे कहना चाहिए की नीचेवाले गलत काम कर रहे हैं तो उसके लिए आपको जिम्मेदार ठहराया जा सकता है क्योंकि आप कंट्रोल नहीं कर नहीं पा रहे हैं। अगर गलत परमिशन इनलिगल बिल्डींग की दि गयी तो कैसी दि गयी यह आपके पास आना चाहिए।

सलिम शेख :-

मा. महापौर साहेब, अजुन भरपुर वेळ आहे नंतर घ्या आता आमची नमाजाची वेळ झालेली आहे.

डॉ. राजेंद्र जैन :-

मा. आयुक्त साहेब, रोजके रोज कारवाई पीछेसे हो गया वह हो गया लेकिन आगेसे होनेवाली कारवाई को आपके रिपोर्ट में लेगे क्योंकि आप बोलते हैं की लोकतंत्र जनता के लिए जनताद्वारा लेकिन जनता कुछ मालूम ही नहीं पडता जनता अपना काम करेंगी या ड्युटी करेंगी।

स्नेहा पांडे :-

पाटील मॅडम आपने अभी महिलाओं को आवाहन किया था नीचे बैठने के लिये क्योंकि जबतक लक्षवेधी पर निर्णय नहीं होता हम तैयारी में हैं उसका क्या हुआ।

मा. महापौर :-

लंच के बाद.

चंद्रकांत वैती :-

जेवणाच्या सुट्टीनंतर हा विषय पुन्हा कंटीन्यु करावा.

प्रफुल्ल पाटील :-

एक महत्वाची गोष्ट आहे. एक विषय आपल्याकडे कुठल्यातरी त्या महापालिकेतल्या कर्मचाऱ्याला समाविष्ट करण्याबाबतचा आहे. यांच्या बाबतीत महानगरपालिकेने काही कर्मचारी आमच्याकडे महासभेपुढे विषय न आणता घेतलेले आहेत. त्या दोन शिक्षिका आहेत. त्यांची नावे देतो अनिता सिंग आणि लता सिंग ह्या

शिक्षण विभागामध्ये डायरेक्ट आमच्या महासभेपुढे चर्चा न करता किंवा विषय न आणता कसा आला त्याची माहिती प्रशासनाने शिक्षण विभागाकडून काढून घ्यावी.

मा. महापौर :-

दोन वाजेपर्यंत लंच टाईम.

डॉ. राजेंद्र जैन :-

आयुक्त साहेब, अनेक बात लेकीन मेरे बातका जवाब जरूर दिजिए।

मा. महापौर :-

मिटींगला सुरुवात करावी.

नगरसचिव :-

जेवणाच्या सुटीनंतर सभेच्या कामकाजाला सुरुवात होत आहे. लक्षवेधीची सुचना जी आहे ती चर्चा पुढे चालू करायची आहे.

नयना म्हात्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, २००२ ला मी नगरसेविका होती त्यावेळेला मी तीन वेळेला महिला बालकल्याण समितीची सदस्या होती पण जानेवारी महिना उगवला की महिलांचा हळदीकुंकुचा कार्यक्रम लागायचा. पण आता नगरसेविका मी पुन्हा झाली २००७ ला तर महिला बालकल्याण समितीचा पत्ताच नाही तर हे होणार की नाही. कधी होणार म्हणजे मी हा प्रश्न विचारणारच नाही. तर ती कमिटी होणार की नाही परत हा विषयच काढणार नाही. कारण हा आमच्या महिलांवरती अन्याय आहे.

नगरसचिव :-

सदरचा विषय हा न्यायालयात अजुन प्रलंबित आहे.

चंद्रकांत मोदी :-

महापौर साहेब, जो लॉजींग बोर्डिंग का बात चलता है, उसके उपर मंदिर अपने महानगरपालिका से और जो मिरा रोड के अंदर २००३ से दिपा बियर बार उसका अनेक कम्प्लेंट सोसायटीका कोई परमिशन नहीं है। लेकीन महानगरपालिका के परमिशनसे चल रहा है। ऐसी तरह शांतीनगर विकास सेक्शन होने के नाते वाईन शॉप में होना चाहिए। या बारमें होना चाहिए। लेकीन अभी तो कमसे कम सात ते आठ वाईन शॉप मंदिर के बाजूमें महानगरपालिका स्कूल के गेट के सामने वाईन शॉप एकदम ५ फुट के अंदर में शंकर भगवान मंदिर के बाजू में है ऐसा सब साहब सेक्टर ७ में उधर भी वाईन शॉप हुआ है। शांतीनगर के अंदर तो गर्डनमेंट के हिसाब से शांतीनगर यह नहीं रहता है और अतिक्रमण बात चलता था तो महानगरपालिका स्कूल में भाजी का सब गोडाउन एकदम अंदर है। भाजीवाले भाजी सब अंदर रखते हैं, स्टॉक आता है अतिक्रमण का विषय है तो ऐसी तरह जो लायसेन्स में संबंधित अधिकारीयो की पुछताज की जाए। वाईन शॉप को परमिशन दिया है क्या शांतीनगर में कितने सबको दिया है आपने शांतीनगरमें कितने को परमिशन दिया है। जवाब दिजिए।

संजय तायशेटे :-

मा. महापौरांच्या परावानगीने बोलतो आपण जो प्रश्न मांडलेला आहे त्याची माहिती तपासुन कळविली जाईल.

चंद्रकांत मोदी :-

लेकीन आपको मालूम नहीं है क्या साहब।

संजय तायशेटे :-

आपल्याला लेखी कळविले जाईल.

चंद्रकांत मोदी :-

साहेब, दुसरा आपको मालूम नहीं क्या कितने को दिया कितने को नहीं।

संजय तायशेटे :-

आपल्याला तपासुन तसे लेखी कळविले जाईल.

चंद्रकांत मोदी :-

अभी तक तपास चालू है। और अतिक्रमण का बात है जहाँ अनऑथोराईज बिल्डींग रहती है, वहा कोई अॅक्शन नहीं है। लेकीन घरमें किसका काम चलता है तो अपने स्टेजपर बैठे अधिकारी वहाँ पहुचते हैं, बोलते हैं मेरा क्या अभी उसको जवाब दिजिए महापौर साहब अभी तो घर में काम चलता है और दुकानो में किसिका इंटरनल कुछ काम चलता है, फर्निचर का काम चलता है, तो रेती किसिके ऑफिस के आगे पडी है, तो उसको पुछता है मेरा क्या? ऐसे अधिकारीयो को धक्का मारके निकालो क्योंकि जहाँ अतिक्रमण सबसे बडा है, वहाँ हमारी मॅडम ने गॅरेज का बात किया था। अभी तक कोई अॅक्शन नहीं है, इसी तरह जो अतिक्रमण है उसका कुछ नहीं, उसका कुछ नहीं जिसके घरमें सोसायटी का परमिशन है उसको तकलिफ। जिसको सोसायटी की परमिशन नहीं उसको कुछ नहीं तो यह कब तक चलेगा साहेब, यह पहिले मैंने आपको बोला था।

जुबेर इनामदार :-

मा. महापौर साहेब, तुमच्या परवानगीने बोलतो.....

चंद्रकात मोदी :-

भाई मेरा पहिला जवाब तो देने दो, यह कौन अधिकारी है उसको खडा तो किजिए ना, जिसका घरमे काम चलता है उसके घर मे तेरा क्या लेना देना है भाई किसके दुकान मे काम चलता है तो उसिको क्या लेना देना है।

गणेश पाटील :-

अशा बाबत कुणाची तक्रार आली असेल तरच आमचा कुणी माणूस गेला असेल. तक्रार करणाऱ्याकडून कुणी माणूस गेला असणार.

प्रेमनाथ पाटील :-

गणेश पाटील साहेब, मी तुम्हाला एक पत्र दिलेले होते मिरा गावातील सर्व्हे नं. १५३ चा (१) परंतु, तुम्ही मला १५४ ची माहिती दिलेली आहे. मी १५३ ची माहिती मागितली होती जेथे डॉन बास्को स्कुलच्या बाजूला जे काम चालू आहे. तर त्याची मी तुम्हाला माहिती मागितली होती. तर तुम्ही उत्तर दिले ते १५४ सर्व्हे बदल दिलेले आहे. १५३ मध्ये चालू आहे ते जरा जाउन बघा.

मदन उदितनारायण सिंह :-

सोसायटी की परमिशन है तो वहाँ तक्रार कहॉ आती है।

(सभागृहात गोंधळ)

मा. महापौर :-

दोन मुद्दे मी जरा क्लिअर करतो की, सन्मा. सदस्य अनिल सावंत यांनी जे पत्र दिले त्यांच्या प्रभाग कार्यालयामधून त्यांना जी माहिती दिली की हे कार्यक्षेत्र त्यांचे नाहीच आहे त्या प्रत्येक लेटर मिरा भाईदर मुख्य कार्यालयाचा अॅड्रेस आहे. तर त्यावर प्रभाग कार्यालयाचा अॅड्रेस टाकावा तसेच आपल्या मा. महासभेत ठरले होते की, मुख्य कार्यालयाचे नाव इंदिरा गांधी ते अजुन टाईप झालेले नाही. तेच अजुन आपण लेटर वापरत आहोत तरी त्याच्यामध्ये दुरुस्ती करून घ्यावी.

अनिल सावंत :-

साहेब, आपले प्रभाग अधिकारी किती जागृत आहेत बघा.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, हा अतिक्रमणचा विषय अतिशय गाजणार आहे. तरी अतिक्रमणाविषयी दोन दिवसांनी एक मिटींग लावा.

मा. महापौर :-

लक्षवेधीवर आपण बोलू या आणि विषय संपवू या. मा. आयुक्त साहेब, आज जी लक्षवेधी आहे त्याच्यावर नक्कीच आपण प्रॅक्टिकल काही करणार असेल तशी आश्वासन सभागृहाला द्या आणि नाही होत असेल तर तसे चुकीचे आश्वासन देऊ नये. पहिला याबाबत खुलासा व्हावा. नक्की आपले काय धोरण असणार आहे आणि काय कार्यवाही करणार त्याचे आपण पहिल्यांदा खुलासा करावा.

मा. आयुक्त :-

लक्षवेधी जी आपण मांडली त्याच्याबद्दल सर्व सभागृहातील सन्मा. सदस्यांनी आपली मते मांडलेली आहेत. आणि लक्षवेधी चांगली मांडली याच्याबद्दल सर्वांनी आपली मत व्यक्त केलेली आहेत. लक्षवेधी चांगली आहे. याबद्दल काही दुमत नाही लक्षवेधीचा विषय हा जरी आज मांडला असला तरी मागील सात आठ दिवसापासून त्याच्याबद्दल काय करता येईल याच्याबद्दल चर्चा सुरु होती. मा. विरोधी पक्षनेत्यांनी याबद्दल काय करता येईल याच्याबद्दल आम्ही आमचा थोडा विचार विनिमय झाला होता आणि सर्वजण या मताचे आहेत की शहराचे जे गरीमा आहे. शहराची जी काही प्रतिष्ठा आहे. शहराचा जो काही रेडलाईट एरियात रूपांतर होत आहे. ते थांबविण्यासाठी लॉजिंग बोर्डिंग आपण दोन भाग करूया. सन्मा. सदस्य अनिल सावंत साहेब एकतर आपण त्याच्यामध्ये परमिट रूम आणि बिअर बार म्हणतात आणि एक लॉजिंग बोर्डिंग तर आधी मी लॉजिंग बोर्डिंग बदल मला जे काय थोडे दोन चार मिनिट बोलायचे ते बोलतो आणि नंतर मग बियर बार व परमिट रूम वर येतो. लॉजिंग बोर्डिंगच्या बाबतीत अतिशय महत्वाचा मुद्दा आहे त्याचा फार मोठ्या प्रमाणात गैर वापर होतो आणि त्यासाठी एकदम बंद करता येणे शक्य असेल तर बंद करणे किंवा अॅटलिस्ट कमीत कमी कसे करता येईल ते बघणे किंवा ही इनकेज मायनारीटी हळू हळू प्रत्येक गोष्ट काही एकदम होत नाही. थोड थोड त्याला रिस्ट्रीक्ट करून लॉजिंग बोर्डिंग शहराच्या बाहेर जातील आणि शहर हे परत शहर वाटावे असे राहिल असे करण्यासाठी काय काय करता येईल याचा विचार करणे हा आपल्यासमोर प्रश्न आहे. मी परत एकदा डाटा रिपीट करतो सर्वाना माहिती व्हावा म्हणून आपल्याकडे प्रांतांनी परमिशन दिलेली ७१ प्रकरणे आहेत. लॉजिंग बोर्डिंगची त्यापैकी आपल्या महानगरपालिकेने ५२ परवानग्या दिलेल्या आहेत. आणि अद्याप १९ प्रकरणांला आपण मनपाने परवानग्या दिलेल्या नाहीत. मी तुम्हाला आणखी एक रिपीट माहिती सांगू इच्छितो की, लॉजिंग बोर्डिंग च्या बाबतीत आपण ३३ लॉजचे कनेक्शन दोन दिवसात कट केले होते आम्ही स्वतः

बारकुंड साहेबांना. मी त्याची यादी आपल्याला उपलब्ध करून द्यायला सांगतो. उद्देश त्याचा हाच होता की, अॅटलिस्ट त्यांनी लॉजिंग बोर्डिंग करायचे आणि पाहिजे ते धंदे करायचे आणि आपला पाच हजार, दहा हजार परवाना फी द्यायचे नाही. धीस इज टू मस्ट म्हणून आपण त्यांचा ३३ चा कट केला होता तर त्यापैकी काही लोकांनी परत प्रक्रीया पुर्ण करून परवाना फी भरली म्हणून त्यांना आपण परवाने पण दिलेली आहेत. तथापि ही १९ जी शिल्लक आहेत किंवा आणखी नवीन येणारे किंवा ५२ ज्यांना आपण परवानगी दिली त्यासाठी सुद्धा सगळ्यासाठी एकत्रित आपल्याला विचार करता येईल आता त्याचे दोन भाग आहेत एकत्रित विचार करायचा म्हणजे सर्व बंद करतो असे आपल्याला करता येईल का? याच्याबद्दल शंका आहे. पहिली गोष्ट म्हणजे जर माझी लिगल बिल्डींग असेल आणि मी सगळ्या लिगल परवानग्या घेतल्या असतील तर मला आपण महासभा म्हणते म्हणून किंवा आपल्या तुमच्या मनात आहे म्हणून किंवा आपल्या शहराच्या मनात आहे म्हणून किंवा आपल्या शहराला चांगले करायचे आहे. शहराची बदनामी टाळण्यासाठी म्हणून लगेच त्याला बंद करता येईल याच्याबद्दल शंका आहे किंवा दुमत आहे. त्यामुळे अॅटलिस्ट माझी अशी विनंती आहे की आपण याचे दोन भाग केले पाहिजे. पुढील चार दिवसामध्ये ह्या ७१ चे आमच्याकडे टाउन प्लानिंगमध्ये पाच जे.ई. आहेत आणखी पाणी पुरवठ्याचे आणि इकडचे दोन जे.ई, तीन जे.ई. त्या अॅड करून प्रत्येकाला दहा दहा लॉजिंग बोर्डिंग देण्यात येतील, एका जे.ई. ला दहा आणि तीन दिवसात त्यांनी तिथे जाऊन ते लिगल आहेत की इन्लिगल आहेत. नंबर एक आणि मध्ये जाऊन लिगल असले तरी अॅज पर प्लान कन्स्ट्रक्शन केले आहे का? सुरुवातील ओ.सी. घेतांना प्लॅनप्रमाणे केले आहे. नंतर पाहिजे तसे छोट्या छोट्या बोली रूढ केल्या आणि त्याचा गैर प्रकार सुरू आहे. या दोन मुद्द्यावरून आपण टाउन प्लानिंग कडून पुढील चार दिवसांत, पाच दिवसांत दहा-दहा लॉजेसचे अहवाल मागवू या. एकूण ७१ लॉजेसच्या आपल्याकडे डाटा आल्यानंतर त्याचे दोन भाग करता येतील इल्लिगली टोटली आणि लिगलचे थोडे मागे ठेवूया. इल्लिगलमध्ये परत दोन भाग आहेत आता तुम्ही म्हणाल की आपल्याकडे जवळपास बाराशे तेराशे बिल्डींग वर्षानुवर्षापासून इल्लिगल आहेत. तशाच याच्यामध्ये सुद्धा काही बिल्डींग दहा वर्षापूर्वीच्या, पंधरा वर्षापूर्वीच्या, पाच वर्षापूर्वीच्या असतील परत आपणच लोक म्हणणार अब तक तो चला अब आज ही ऐसा क्या हो गया आप उनको मार रहे हो तर इल्लिगल बिल्डींग पैकी त्याचा क्रोनोलॉजी लावून किंवा कधी कधी झालेल्या आहेत याचा अर्थ जुन्या आहेत म्हणून त्यांना माफ करा असे माझे म्हणणे नाही पण त्याचा ही विचार करून नंतर त्याबाबतीत त्यांना वॉटर कनेक्शन दिले आहे का? आधिच त्यांनी सगळा परवाना घेतला आहे का? परवाना घेतला असेल तर परवाना जो आपण दिलेला आहे त्याचे पुर्नवसन करून त्याची आणखी एकदा शहानिशा करून ती लॉज खरच योग्य आहे की अयोग्य आहे तिचे मधले कन्स्ट्रक्शन योग्य आहे, अयोग्य आहे वॉटर कनेक्शन आहे की नाही, लाईट कनेक्शन आहे का? परवाना घेतला आहे का? वॉटर टॅक्स भरतो का? प्रॉपर्टी टॅक्स भरतो का? ह्या सर्व गोष्टींचा आढावा घेउन आपल्याला एक ठरवता येईल १९ ला परवाना इथुन पुढे चौकशी केल्याशिवाय द्यायचा नाही ते मान्य आणि जे ५२ आहेत त्याच्यामध्ये अशा प्रकारे ७१ चा आढावा रिक्त घेतल्यानंतर जे इल्लिगल बिल्डींगमध्ये आहेत त्याचा सुद्धा सेकंड फेजमध्ये इमिजिएटली इल्लिगल मधली ही कारवाई कायमस्वरूपी थांबण्यासाठी त्याचा परवाना रद्द करता येईल का? त्याबाबतीत प्रांताला लिहिता येईल का, त्याबाबतीत पोलिसांना लिहिता येईल का? आणि त्या सर्व गोष्टी इल्लिगल च्या बाबतीत करायला हरकत नाही. इल्लिगल बिल्डींगमध्ये असलेले इल्लिगल लॉजेस हा आपला पहिला टारगेट घेउन त्यांना आपलाही परवाना न देणे यापुढे दुसऱ्याचा परवाना कॅन्सल करणे बाबत पत्रव्यवहार करणे या बाबी आपल्याला करता येतील. मी आणखी सभागृहाच्या निदर्शनास आणू इच्छितो की, परवाना देणे किंवा रद्द करणे आणि टाउन प्लानिंगच्या दृष्टीकोनातून इमारतीची पाहणी करणे या दोन गोष्टी व्यतिरिक्त तिसरी गोष्ट महानगरपालिकेच्या हातात नाही आहे. आणि ती गोष्ट पाटील साहेबांच्या सांगण्यानुसार पोलिसांच्या हातात आहे. पोलिस जर त्यांनी जर मनात आणल.....

अनिल सावंत :-

साहेब, पोलिसांच्या हातामध्ये नाही ते महानगरपालिकेच्याच हातामध्ये आहे. एखादे बांधकाम अनधिकृत असेल तर तुम्ही काय करतात एम.आर.टी.पी. दाखल करतात की नाही.

मा. आयुक्त :-

हो करतो ना.

अनिल सावंत :-

मग लॉजवर करा ना. एम.आर.टी.पी. दाखल.

मा. आयुक्त :-

करूया ना हरकत नाही. एम.आर.टी.पी दाखल करूया मला सांगायचे आहे की, आता इल्लिगल बिल्डींगचे सर्व थांबविण्यासाठी आपण सर्व करू. मी ओरल सांगतो की काही काही बिझनेसेस हे काही काही खात्याच्या अर्शिवादाशिवाय चालू शकत नाही. हे आपल्या सर्वांना माहित आहे. ते मला फक्त सांगायचे येथे याचा महानगरपालिका आपल्या जबाबदारीतून सुटेल किंवा आमची जबाबदारी आम्ही टाळू असे नाही आहे....

अनिल सावंत :-

साहेब, जबाबदारी टाळताच येणार नाही. मघाशी मिलन पाटील साहेबांनी सांगितले की, काल आमची एम.एम.आर.डी.ए. ची सहाद्रीला जी मिटींग झाली तेव्हा सी.एम. साहेब होते, प्रिन्सीपल सेक्रेटरी बेंजामिन साहेब होते. त्यांनी एकच अजेंडा ठेवला. पुढच्या एका महिन्यामध्ये तुमचा जो डेव्हलपमेंट प्लान आहे त्यांचा पूर्ण रिव्हू होणार आहे. सात महानगरपालिकेचा आणि त्याच्यामध्ये सी.एम. साहेबांनी स्पष्ट आदेश दिलेला आहे. एम.आर.टी.पी. जशी लोकप्रतिनिधी आणि इतर जणांवर दाखल होतो ना. संबंधित अधिकारी जे जबाबदार असतील त्यांची अकाउंटिबिलीटी त्यांना देउन त्यांच्यावरती एम.आर.टी.पी. दाखल करावे.

मा. आयुक्त :-

नाही ना. याच्यामध्ये शासन सिरियस आहे. पहिल्यापासुन हायकोर्टसुद्धा सिरियस आहे.

अनिल सावंत :-

साहेब मला आता हे सांगा हे जे १९ परवाने घेतलेले नाही अजुनही लॉजिंग बोर्डिंग हॉटेल्स चालू आहेत त्याच्यावर महानगरपालिका काय कारवाई करणार आहे.

मा. आयुक्त :-

त्यांचे पाणी ऑलरेडी कट झालेले आहे. माझ्या माहितीप्रमाणे त्यांचे पाणी परत रिकनेक्ट करू.

अनिल सावंत :-

बारकुंड साहेब ग्रीन कोर्टचे पाणी चालू आहे की कट आहे.

चंद्रकांत मोदी :-

साहेब सभी होटल मे सब जगह पे पानी कनेक्शन डबल टीबल लाईन दिया। सोसायटी को एक इंचका लाईन के लिए छह छह महिना चक्कर काटना पडता है, भोगवटा दाखला होते हुए भी लेकीन होटल को एक दिन मे मिल जाता है कनेक्शन, साहेब अनेक बार कंम्प्लेंट किया है।

अनिल सावंत :-

सी.सी. नाही पण त्यांचे वॉटर कनेक्शन चालू आहे की बंद आहे.

शिवाजी बारकुंड :-

हा चालू आहे.

अनिल सावंत :-

साहेब त्याने परवाना शुल्क भरलेला नाही ही लिस्ट माझ्या जवळ आहे. तुम्ही कोणावर कारवाई केली. परवाना घेतलेलाच नाही आहे.

शिवाजी बारकुंड :-

साहेब, दोन पण परवाना विभागाकडून आलेली आहेत परवाना विभागाने ६/११ ला पत्र दिले होते ३३ लोकांचे ते तेहतीसच्या तेहतीस लोकांचे कनेक्शन.....

अनिल सावंत :-

बारकुंड साहेब तुम्ही वॉटर कनेक्शन देतेवेळी परवाना आहे की नाही हे बघतात की नाही. आता पत्र काय दिले आहे ते सोडून द्या. ज्यावेळी जी.सी.सी. ला वॉटर कनेक्शन दिले त्यावेळी त्याच्याकडे परवाना होता काय?

शिवाजी बारकुंड :-

ओ.सी. आहे त्याच्याकडे.....

अनिल सावंत :-

ओ.सी. नाही हो. हॉटेल किंवा लॉजिंगचा परवाना आहे किंवा नाही.

शिवाजी बारकुंड :-

ते आता आलेले जी आता यादी आलेली आहे.

अनिल सावंत :-

वॉटर कनेक्शन देतेवेळी बघितले नाही का? त्यांच्याकडे लॉजिंग बोर्डिंगचा परवाना आहे की नाही? ही वस्तुस्थिती आहे. याच्यावरून हे सिद्ध झालेले आहे.

मा. आयुक्त :-

ठिक आहे ते जुने जरी असले तरी त्यांचा मुद्दा एकच आहे बारकुंड साहेब यापुढे कुठल्याही ठिकाणी तुम्हाला वॉटर कनेक्शन देतांना तुम्ही ती लिगल, इललिगल बिल्डींग आहे ते बघा. त्याच्या ओ.सी. बघा. नंतर ते लॉजिंग असेल तर त्याचा परवाना मागा. बार असेल तर परवाना मागा. आणि दुसरी कुठलीही गोष्ट असेल तर त्यांचे जे आवश्यक परवाने असतील ते मागा. असतील तर द्या नाहीतर देऊ नका.

अनिल सावंत :-

म्हणजे ही फक्त त्यांनी सॅम्पल दाखवली साहेब मी तुम्हाला नावे सांगतो हे किती वर्षांपासुन कार्यरत आहेत बघा या शहरामध्ये आणि त्यांना असे जरूरीचे वाटत नाही. महानगरपालिकेची परवानगी लॉजिंग बोर्डिंगची घ्यावी असे सुद्धा त्यांना वाटत नाही. अरविनो आहे, विणा पॅलेस आहे, चेना गार्डन आहे, ग्रीन कोर्ट

क्लब केवढा मोठा क्लब आहे. परवानाच नाही घेतला महानगरपालिकेचा साहेब माझी आपणाला अशी विनंती आहे या एका महिन्यामध्ये तुम्ही आठ दिवसाचे सोडून द्या. एका महिन्यामध्ये तुम्हाला मघाशी सांगितल्याप्रमाणे जबाबदार अधिकारी कोणीतरी नेमा आणि संपुर्ण जे परवाने दिलेले आहेत आणि जे परवाने दिलेले नाहीत इललिगल सुद्धा त्याचा पुर्ण आढावा घ्या. जे दोषी असतील ज्यांनी तुमचा परवाना अटीशर्ती न पाळता बांधकाम केले असेल, अतिक्रमण केले असेल, अनधिकृत बांधकाम केले असेल त्यांच्यावर एम.आर.टी.पी. दाखल करा आणि पुढच्या महासभेमध्ये एका महिन्यामध्ये पुर्ण याचा आम्हाला गोषवारा द्या. पुर्ण रिपोर्ट द्या.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य अनिल सावंत जी आपण जो ठराव मांडला होता तो ठराव फेटाळून मी सुचना म्हणून समाविष्ट करत आहे. सुचना म्हणून घेत आहे आणि यापुढे मा. आयुक्तांनी ह्या सुचनांचे पालन करायचे आणि आयुक्त साहेब पाच गोष्टी आपण नक्कीच केल्यानंतर लॉजिंग बोर्डिंग शहरात बंद होईल नंबर जेवढे आपले ७१ आहेत....

अनिल सावंत :-

मा. महापौर साहेब, एक मिनिट ज्या प्रभाग अधिकाऱ्यांनी जे उत्तर दिलेले आहे ते तुम्हाला दाखवतो कशाप्रकारे उत्तर दिलेले आहे त्यांना पण समज द्या. त्यांची कर्तव्ये काय आहेत त्यांनी काम काय केले पाहिजे याची त्यांना जरा जाणीव करून द्या.

मा. महापौर :-

आयुक्त साहेब एकूण ७१ आपल्याकडे लॉजिंग बोर्डिंग असतील त्यांना सर्वांना पहिल्यांदा कोर्टात केव्हीट दाखल करा. त्यानंतर त्या सर्वांचे लायसन्स कॅन्सल करा आणि त्याच्यात जे इललिगल असतील त्यांच्यावर एम.आर.टी.पी. दाखल करा. त्यांचे पाण्याचे कनेक्शन कापण्यात यावे. आणि हे सर्व आपल्या हातात आहे आणि रिलायन्सला बोलावून आपण त्यांना बरेचदा आपण पण थोडा कायद्याच्या बाहेर जाऊन त्यांना शहराच्या विकासाकरिता आपण परवानगी देत असतो. त्या आधारे त्यांना बोलावून, समज देऊन त्यांनापण लाईट काढायला लावा. आणि ज्या बिल्डींगमध्ये टाऊन प्लानिंग मार्फत एखादे बांधकाम नाही झाले असेल तर ती आतली बिल्डींग तुम्हाला पाडता येईल किंवा नाही पाडता येईल त्याबाबत मला काही बोलायचे नाही. आतले नक्कीच बांधकाम तुम्हाला काढता येईल एवढे जरी आपण केले तर नक्कीच या शहरामध्ये लॉजिंग बोर्डिंगचा व्यवसाय नक्कीच बंद होईल कुठेतरी हे येईल आणि बिअर बार बदल जे म्हटलेले आहे त्यामध्ये प्रथम आपण त्या सोसायटीची एन.ओ.सी. मागवा कारण त्या सोसायटीला शेवटी सर्वात जास्त भोगायला लागते कारण रात्री सर्व एखाद्या वेळी बाहेर निघाल्यानंतर मोटर बाईक वगैरे त्या बाहेरच्या बाहेर उभ्या असतात आणि सोसायटीला मोठ्या प्रमाणात ते भोगायला लागते आणि रेसिडीयन्समध्ये कमीत कमी आपण बारची परवानगी देऊ नये. जे लोक खाली ग्राउंडफ्लोरला एक दुकान घेतात आणि वरती फर्स्ट फ्लोरला चार फ्लॅट घेतात याप्रकारे कुठल्याही बारची परवानगी आपण देऊ नये एवढे जरी आपण नक्की केले तर कुठेतरी आपला कंट्रोल राहिल आणि हा विषय येथे संपलेला आहे. सचिव साहेब दुसरा विषय घ्या.

(सभागृहात गोंधळ)

मिलन पाटील :-

मा. महापौर साहेब पुढच्या वेळेला आणखी एक विषय घ्या ही आता टाटा आपल्याकडे यायला उत्सुक आहे ना. रिलायन्सची जशी आहे तसे टाटाला पण आपण बोलवा पुढच्या वेळेला विषय घ्या.

मा. महापौर :-

आपल्या माहितीसाठी सांगतो की, टाटाची व माझी बैठक झाली होती त्यांनी मला सांगितले की आपले निवेदन आम्हाला द्या. कमीत कमी आम्हांला त्याठिकाणी मी पर्टीक्युलरली सांगितले की पुर्ण तुम्हाला आम्ही एकत्रित निवेदन देतो त्यांनी सांगितले की तसे नाही जिकडे आमची लाईन आहे आता एक्झाम्पल मी सांगतो की, त्यांची लाईन कनकिया सिनेमॅक्स थिएटर हे टाटाने चालते आणि आपले दिपक हॉस्पिटल केवढे जवळ आहे ते बोलले इकडे यायला आम्हाला कमी कमी आठ महिने पाहिजेत म्हणजे त्यांची परवानगी घ्यायला आपल्याला जवळ जवळ आठ महिने एक वर्षे, दिड वर्षे आणि वेगवेगळे प्रोजेक्ट वरच काम म्हणजे एकत्रित आपण सांगितले की सर्व ठिकाणी तुम्ही केबल टाका त्याची तयारी सध्या नाही ते म्हणाले की, तुम्ही आम्हाला प्रोजेक्ट वर्क द्या. त्यानंतर आम्ही तुम्हाला सांगितले की, कमीत कमी आम्हाला एक ते दिडवर्षे लागणार आहेत. त्या एका प्रोजेक्टचे येण्यासाठी तो अर्ज त्या प्रोजेक्ट ओनरने केला पाहिजे आणि त्याची तयारी असली पाहिजे की एक दिड वर्षे त्यांना थांबावे इकडे आपण थांबत नाही म्हणून रिलायन्स चालत असते आणि सिनेमॅक्सपर्यंत टाटाची पॉवर आहे.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर साहेब, रिलायन्सचा एक मिस्टेक काढला त्यामध्ये रिलायन्स आपल्या मिरा भाईंदर हद्दीमध्ये सबस्टेशन पॉवर हाउस बांधते त्यासाठी मी पत्र दिले होते. अजित पाटील साहेबांना तर त्याचा सर्व्हे वगैरे केला परंतु त्यांच्यावरती कर आकारणी झालेली नाही. त्यामुळे आपले आर्थिक नुकसान होते.

मा. महापौर :-

अजित पाटील साहेब आपले असे ठरले होते की, रिलायन्सचे जेवढे सबस्टेशन आहेत तर त्याच्यातले ९९ टक्के इललिगल आहेत. तर त्याच्यावर शास्ती लावून त्याच्यावर कर आकारणी करावी असा निर्णय झालेला होता.

अजित पाटील :-

चार प्रभाग क्षेत्रातील सर्व माहिती मागविली आहे आणि माहिती एकत्रित करून त्यांना कर आकारणी नोटीस बजावण्यात आली आहे. सर्व सब स्टेशनला आकारणी करून देण्यात आली आहे.

प्रकाश दुबोले :-

पण कधीपासुन आकरणी करणार.

अजित पाटील :-

चालू वर्षापासुन.

प्रकाश दुबोले :-

म्हणजेच एक एप्रिल २००८ पासुन...

अजित पाटील :-

एक एप्रिल २००८ पासुन आणि पेनल्टी सहित केलेली आकारणी आहे.

भगवती शर्मा :-

पाटील साहेब कर आकारणी के लिए मेरे पासमे आपका लेटर है माहिती अधिकार से लिया हुआ है जिसके अंदर मे ६० टक्के आपने कर आकारणी कि हुई है और ४० टक्के अभी भी बाकी है जिसके मैंने आपको उदाहरण....

अजित पाटील :-

मी आपणांस सांगतो की, जी प्रभाग अधिकाऱ्यांकडून सर्वेक्षणाची माहिती आली. आपजे जे पत्र आहे. त्याची पाहणी करून जे राहिलेले असतील ते करून टाकू. जी माहिती आली आहे त्या सर्वांना आपण कर आकारणी केलेली आहे आणि जे राहिलेले असतील तुमच्या माहितीप्रमाणे तर ते करून टाकू.

भगवती शर्मा :-

हा तो उसका भी सर्वे करके करना चाहिए क्योंकि सर्वे जो आपके पासमे रिपोर्ट है

मा. महापौर :-

प्रभाग अधिकाऱ्यांना आपण रायटींगमध्ये नोटीस द्या. त्याची सुद्धा जबाबदारी आहे.

अजित पाटील :-

सध्या काय आहे की सर्व टॅक्स डिपार्टमेंटचे जी माणसे आहेत ती इलेक्शन ड्युटीमध्ये गुंतलेली आहेत. २४ ऑगस्टपासुन टोटली माणसे जकाती वरती सेसमध्ये आहे म्हणून ते पेंडींग राहिलेले आहे. तर ते फ्री झाल्यानंतर ताबडतोब आम्ही कार्यवाही करू.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, रिलायन्सवाला त्या बिल्डर लोकांना फसवून....

उमा सपार :-

मा. महापौर साहेब, एक मिनिट माझ्या वॉर्डमध्ये एक बिल्डींग उभी आहे सागर संगम म्हणून तिथे सगळ्या लोकांचे ऑब्जेक्शन आहे. त्या लॉजिंग बोर्डिंग ला तुम्ही परवानगी देऊ नका. त्यांची लॉजिंग बोर्डिंग रद्द करा. नळ कनेक्शन कापा. लाईट कनेक्शन कापा. तिथे सगळ्या लोकांची ऑब्जेक्शन आहे. रेसिडीयन्स एरियामध्ये अशा लॉजिंग बोर्डिंगला परवानगी देतात तरी कसे काय?

मा. महापौर :-

ठिक आहे.

डॉ. राजेंद्र जैन :-

यह जो अब सब कुछ हो रहा है जैसा की मटकी को फोडो पानी गिरेगा, पानी उसको साफ करो और मटकी कौन फोडता है उसको कोई देखता नहीं है। मेरा आयुक्त से और महापौर साहबसे क्लिअर कट प्रार्थना है की एक साल के अंदर जो परवानगी दी गयी वह परवानगी अभी आप बोलते है की चेक करो, गलती सही थी तो दी कैसे गई। और जितनी गलती निकलती है उन्हे थोडासा दंड दिया जाय। क्योंकि प्रशासन बहुत निरंकुश हो रहा है। और मुझे लगता है की आयुक्त साहब का कंट्रोल थोडासा कम हो रहा है। जो गलती निकली है उसको दंडीत नहीं करेंगे तो आगे यह गलती हो जायेगी। मटका को हमको फोडनेका नहीं, हिसाब नहीं करने का हमको उसको परमनंटली सिल करनेका.....

मा. आयुक्त :-

यापुर्वी उपायुक्तांकडे ते अधिकार होते ते अधिकार आजपासुन आयुक्तांकडे येतील तरी त्याच्यात मन लावून डोके लावून....

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, तुमच्या परवानगीने बोलते दुसरा विषय आहे.

मा. महापौर :-

दुसरा विषय आहे ना मग नंतर बोला.

डॉ. राजेंद्र जैन :-

छोटे छोटे जो व्हिडीओ सेन्टर है जो फिल्म दिखाते है उनके उपर अंकुश लगाया जाए।

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर साहेब मला एवढेच विचारायचे आहे की, एक महिन्यानंतर आढावा म्हणून हा विषय घेतील आपण त्यांना एक महिन्याची मुदत दिली आहे. एका महिन्यानंतर अशी चर्चा होणार तेव्हा तुम्ही.....

मा. महापौर :-

विषयपत्रिकेवर आपण तो विषय आणू.

प्रभात पाटील :-

विषय आणणार. मा. आयुक्त साहेब तुम्हाला एक रिक्वेस्ट आहे. तुम्ही हा सर्व सर्व्हे करणार. सगळे काम करणार त्याच्याबद्दल मला खात्री झाली आता फक्त मी असे म्हणेन की, इतरांवरती अन्याय न होता त्याच्यामध्ये नालंदा गेस्टहाउस ही रेसिडेन्शियल इमारत आहे. याच्यामध्ये बांधताना ती रहिवाशी इमारत म्हणून बांधली गेली असे आपण सगळेजण तिथले नागरिक आहात माहित असेल तुम्हाला तिथे एक भग्न अवशेष म्हणून होते. आणि तिथे कुणीही रहायला जायच्या परिस्थितीमध्ये नव्हते म्हणून कुणीतरी त्या साहेबांनी सांगितले की, ते नालंदामधून बोर्डाच्या विद्यापिठामधून पदवी घेउन आला असेल त्याने त्या प्रकारची आणि त्याने ती विकत घेतली आणि त्या अक्षरशः रेसिडेन्स इमारतीमध्ये, लॉजमध्ये, बारमध्ये म्हणजेच सगळे व्यवहार तिथे चालतात. अगदी बोलायला शरम वाटते की आपले कुठचे डिपार्टमेंटचे अधिकारी तिथे असतात हे ही तुम्हाला माहित आहे बहुतेकांना माहित आहे मा. महापौरांना माहित आहे, बहुतेकांना माहित आहे अशा गाड्या उभ्या रहातात स्टेटमधल्या गुजरात स्टेटची कधी राहते तर कधी केरला स्टेटची उभी राहते म्हणजेच इतर राज्यांच्या जिथे मी रोज पासऑन करते तिथे तो वॉर्ड येतो. पण मी तिथे गाड्या बघते की धडाधड तिथे सुमो गाडी खाली व्हायला वेळ लागत नाही. एक मिनिट सुद्धा लागत नाही. एवढ्या धडाधड उतरतात खाली आणि आतमध्ये शिरतात मुली की आपला आपल्या नजरेवर विश्वास बसत नाही. सांगायला वाईट वाटते पण आपण आपल्या नजरेसमोर काही करू शकत नाही. दुसरी गोष्ट बँकसाईडला एक होल काढलेला आहे. जेव्हा रेड पडते तर मागच्या बाजूने कुठे पळवून घेउन जातात हे सुद्धा माहित पडत नाही. पोलिसांना आणि हे सर्व कुणाचा हात असल्याशिवाय काही होत नाही. पहिल्यांदा मी म्हणेन की तुम्ही तिथे कारवाईला सुरुवात करा. ती तर इमारत वाचली नाही पाहिजे कारण सर्वात मोठा धंदा आणि जुना धंदा असेल. शहरामध्ये सुरुवात तेथून झाली ही गोष्ट तर तुम्ही मान्य करत असाल संगळ्यात सुरुवात तिथून आहे ह्या शहरामध्ये....

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, आपले मिरा रोडच्या हॉस्पिटलचे काम चालू आहे की पुर्ण झाले याची जरा माहिती द्या.

मा. महापौर :-

आता हा विषय कुठे आला.

नयना म्हात्रे :-

ऐकून घ्या साहेब की ज्यावेळेला एखादी अशी घटना घडली की, भगवतीला आम्हाला जावे लागते.

मा. महापौर :-

बघा माझे काही म्हणणे नाही तुम्हाला अशी जर कुठल्या विषयावर चर्चा करायची असेल तर करा मग सर्वांनी करा. माझे काही म्हणणे नाही. मग मिटींग लागली तर परत उद्या पण बोलवू.

नयना म्हात्रे :-

एवढेच सांगा. तयार आहे की त्याचे काम चालू आहे.

मा. महापौर :-

तुम्ही हे विचारणार आणि दुसरे दुसर विचारणार तिसऱ्याने तिसर असेच करणार का?

नयना म्हात्रे :-

म्हणजे आम्ही गप्प बसावे का?

मा. महापौर :-

हे आपण अधिकाऱ्यांना जावून विचारू शकता ना.

नयना म्हात्रे :-

आम्हांला अधिकारी सांगतात की, पुर्ण काम झाले आम्ही त्याला टाळे मारले आहे मग कशासाठी टाळा मारला आहे.

मा. महापौर :-

पूर्ण काम झाले असेल ना.

नयना म्हात्रे :-

ताळे कशासाठी मारले आहे. त्याचे उद्घाटन तरी करा.

स्नेहा पांडे :-

मा. महापौर साहेब, १८ सितंबर की महासभा स्कूल के बच्चों को गणवेश और दो टाई मुफ्त में बाटने का विषय आया था। और वह विषय इस महासभा के सन्मा. सदस्यों ने पास भी किया था लेकिन आज तक बच्चों को गणवेश नहीं दिए गए। और कल के नवभारत टाईम्स पर आया की, अपने पास विषय में जो बच्चे दिखाए गए थे ९,७११ और कल नवभारत में आया है ७,४०० समर्थित बच्चे हैं नगरपालिका के पास तो यह जो देड हजार का जो डिफरन्स है यह क्या है? शिक्षण मंडळ के लोगों को आपने बच्चों की संख्या नहीं मालूम होती है।

मा. महापौर :-

यह आज का विषय नहीं है और इसकी जानकारी

स्नेहा पांडे :-

इतिवृत्तांत में आया है। पेज नं. ४५ पर है।

मा. महापौर :-

वह पेज आने दो।

चंद्रकांत वैती :-

इतिवृत्तांतच्या विषयाला सुरुवात होण्यापुर्वी आपण डायरी जानेवारी महिन्यातच दिली. परंतु, मागे बऱ्याच वृत्तपत्रामध्ये बातम्या आल्या. मिरा भाईंदरमधील स्थानिक पत्रकार आहेत त्यापत्रकारांनी एक चांगले सौजन्य दाखविले की डायरी मधले काही महत्त्वाचे फोटो म्हणजे सगळ्या नगरसेवकांचे, अधिकाऱ्यांचे फोटो होते नाव होती. किंवा इतर काही चित्र होती ती काढली आणि त्या डायरीची होळी केली. पत्रकारांशी मी त्यावेळेला बोललो होतो. त्यांनी सांगितलेले माझे नाव पदाधिकाऱ्यांच्या यादीत नाही ते चुकून राहिले असे अधिकाऱ्यांनी सांगितले मला त्याच्याबद्दल ऑब्जेक्शन नाही. परंतु, पत्रकारांनी जी माहिती दिली होती ती अतिशय गंभीर आहे की, त्यांनी येउन सांगितले की, हे आमचे पत्रकार अधिकृत आहे आणि ही नाव नाहीत. असे सांगितल्यानंतर देखील आपल्याकडून ज्या अधिकाऱ्याने ही चुक केली आहे आणि प्रेस प्रिटींगसाठी ती यादी पाठविली हा प्रकार अत्यंत गंभीर आहे. आपण महापालिकेमध्ये गेल्या तीन वर्षांपासून सातत्याने डायरीमध्ये होणारा विलंब आणि होणाऱ्या चुकांवर बोलत असतो. मग अगदी पत्रकारांनी ज्यांना आपण लोकशाहीचा चौथा आधारस्तंभ म्हणतो त्यांनी त्या डायरीची होळी करावी. एवढी पाळी का आली? त्यात वृत्तपत्रामध्ये अशाही बातम्या आल्या आहेत की, ज्यांच्याबद्दल त्यांना आक्षेप आहे असे पत्रकार, पत्रकार म्हणून काम करत नाही किंवा त्यांच्यावर गुन्हे दाखल आहेत किंवा अन्य अनेक गोष्टी त्यांचा ही उल्लेख केला होता. अधिकाऱ्यांशी बोलले असतील तर कदाचित आपल्याशी ही बोलले असतील. कोणकोणत्या अधिकाऱ्यांशी बोलले पण एवढे बोलल्यानंतर देखिल ह्याच्यामध्ये नाव आलेली आहेत. मग ही कोणाची नजरचुक म्हणायची का, अशा चुका ह्या सामान्यपणे होतच असतात अशी आपल्या अधिकाऱ्यांची मनोवृत्ती झालेली आहे. त्याबद्दल ज्यांच्याकडून ही चुक झालेली त्यांच्याकडून आपण हा खुलासा मागावा आणि ह्या संदर्भात आपण काय कार्यवाही करणार आहात किंवा काय सुधारणा करणार आहात ते सांगावे.

स्नेहा पांडे :-

मा. महापौर साहेब, डायरी के विषय में मुझे भी बोलना है की, २६ नोव्हेंबर को जो आतंकवादी हमला हुआ बॉम्बे पर उसमें शहीद हुए पुलिस ऑफिसरोंको फोटो डायरी के लास्ट पेज पर श्रद्धांजली के लगाया गया है यह कितनी बड़ी चुक है। और ऐसा जो जिन अधिकारियों ने किया है उनपर कार्यवाही होनी चाहिए और मेरी ऐसी सुचना है की, उन वीर शहीदों का फोटो हमारे जो महापुरुषों के नाम लगाया है उनके बाद लगाया जाए। और मैंने आयुक्त साहेब को इस विषय के बारे में पत्र भी दिया है।

मा. महापौर :-

आयुक्त साहेब, पत्राच्या बाबतीत आपल्याकडे पहिले ही पत्र आले असेल परत आपण त्या पत्राची त्यांच्याकडून कॉपी मागवावी आणि संबंधित अधिकाऱ्यांना बोलावून पूर्ण माहिती घेउन एखाद्याने जरी जाणुनबुजुन चुक केली असेल तर नक्कीच त्यांच्यावर कार्यवाही केली पाहिजे. सचिवजी पुढचा विषय घ्या.

नगरसचिव :-

प्रकरण क्र. ८८, दि. ०८/०८/२००८ व दि. १८/०९/२००८ रोजीच्या मा. महासभांचे इतिवृत्तांत कायम करणे. दि. ०८/०८.२००८ च्या इतिवृत्तांताच्या पेजप्रमाणे जात आहे. आपण आपली सुचना सुचवा.

प्रफुल्ल पाटील :-

पान क्र. १३, माझे त्याठिकाणी निवेदन आहे की, या ठिकाणी सेस लावण्याबद्दल जो निर्णय दिला आहे तर जो हा शब्द काढून टाका. त्याच्याच खाली शेवटुन चौथी ओळ सही होउन आघादेश निघुन आधी सुचना

असे म्हटलेले आहे तर तिथे अधिसूचना असे म्हणा. त्याच पानावर ११ व्या ओळीवर कलम १५२ (अ) ते कलम १५२ (ओ) पाहिजे. तसेच अनुसूची क्रमांक तिथे तसे म्हटले आहे तर तसेच पाहिजे. त्याच्या खालच्या पॅरामध्ये पहिल्या ओळीमध्ये मुंबई प्रांतिक महापालिका अधिनियम १९४९ मध्ये कलम ९९ (अ) ते असे म्हटले आहे तर (अ) हा म्हणायला पाहिजे. पान क्र. १४ वर तिसऱ्या पॅरामध्ये त्याच्यापेक्षा कमी दर आम्ही ठरवायचे आहेत. त्याच्यातच सहाव्या ओळीमध्ये सगळ्या प्रोसेस कंट्रोल करण्यासाठी म्हटले आहे. तर सगळ्या प्रोसेस पाहिजे. त्याच पॅरामध्ये शेवटून दुसरी ओळ शेवटचा विनंती दिली तर नाही विनंती केली तर पाहिजे.

नगरसचिव :-

दि. १८.०९.०८ चे इतिवृत्तांत

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, या दि. १८.०९.०८ च्या इतिवृत्तांतामध्ये आणि आज आहे दि. १६/०९/२००९ चार महिने. परवा नवभारतमध्ये बातमी होती. स्कुलच्या मुलांना गणवेश मिळाला नाही. याच प्रोसिडिंगमध्ये ती मान्यता आहे. यामध्ये आणखिन एक बाब गंभीर होती की, ९९०० मुलांचे गणवेशांना महापालिकेने मंजुरी दिली. त्याठिकाणी ७,८०० मुले आहेत म्हणजे एक तर वर्तमानपत्रामध्ये आलेली बातमी खोटी आहे किंवा ही महासभा, त्या गणवेशाची सद्यस्थिती काय आहे? दिले की नाही किंवा जुन महिन्यामध्ये पावसाळ्यामध्ये देणार आहे.

मा. महापौर :-

प्रोसिडिंगमध्ये काय दुरुस्ती आहे का?

जयंत पाटील :-

दि. ०८/०८/२००८ व दि. १८/०९/२००८ रोजीच्या मा. महासभेच्या इतिवृत्तांतामध्ये मा. सदस्य यांनी सुचविलेल्या सुचना व दुरुस्त्यांसह इतिवृत्तांत कायम करण्यांत येत आहे.

भगवती शर्मा :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

प्रकरण क्र. ८८ :-

दि. ०८/०८/२००८ व दि. १८/०९/२००८ रोजीच्या मा. महासभांचे इतिवृत्तांत कायम करणे.

ठराव क्र. ८९ :-

दि. ०८/०८/२००८ व दि. १८/०९/२००८ रोजीच्या मा. महासभेच्या इतिवृत्तांतामध्ये मा. सदस्य यांनी सुचविलेल्या सुचना व दुरुस्त्यांसह इतिवृत्तांत कायम करण्यांत येत आहे.

सुचक :- श्री. जयंत पाटील

अनुमोदक :- श्री. भगवती शर्मा

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

मा. महापौर :-

शिक्षण अधिकारी सन्मा. सदस्यांच्या प्रश्नाचे उत्तर द्या.

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

९८६० विद्यार्थी आहेत त्यापैकी २००० विद्यार्थ्यांचे कपडे आपले मागील वर्षीचे शिल्लक होते ते जून, जुलै मध्ये वाटप झालेले आहेत म्हणून उर्वरित विद्यार्थ्यांकरिता कपड्यांची मागणी केलेली आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

त्यादिवशी मान्यता कितीची घेतली?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

९८६०

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मग का घेतले नाही. का सांगितले नाही. २००० ची वगळा आणि ७००० ची मान्यता घ्या.

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

ते वरचे शिल्लक होते.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुम्ही मान्यता घेताना ९००० ची घेतली त्यावेळी मी तुम्हाला विचारले ही होते की, ९९०० मुले आहेत की, कमी जास्त झाले की नाही? तेव्हा आपण सांगितले ९९०० आहे.

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

आपण ऑर्डर तर आता ७००० ची दिलेली आहे.

मा. आयुक्त :-

शिक्षण अधिकारी ह्यांनी सांगितल्याप्रमाणे एकुण विद्यार्थी १००० आहेत. त्यापैकी २००० ड्रेस शिल्लक असल्यामुळे खरं म्हणजे त्यावेळेस महासभेसमोर ७००० जे काही आहे. त्या विद्यार्थ्यांचीच मागणी यायला पाहिजे होते. तथापि १००० ची त्यावेळेस त्यांनी वस्तुस्थितीत मागणी केलेली आहे. ठिक आहे. ती जरी केली असली तर वस्तुस्थिती ही आहे की, मागच्या २००० विद्यार्थ्यांचे जे ड्रेस उपलब्ध होते त्याचे वाटप करुन मागणी आवश्यकतेप्रमाणे ७००० चीच दिलेली आहे. १००० ची दिलेली नाही.

स्नेहा पांडे :-

साहब, सभा मे तो १,७११ विद्यार्थीयोंको मंजुरी ली गयी है।

मा. आयुक्त :-

१७११ की मंजुरी लेने के बावजूद २००० ड्रेस जो पिढले साल के बॅलन्स थे

स्नेहा पांडे :-

वह गोषवारा मे क्यो नही आया था और गोषवारा मे बच्चो की जो संख्या है वह अनुमानित बता रहे है। अगर हमारे शिक्षण मंडळ को ही नही मालुम होगा अॅक्युरेट फिगर हमारे बच्चे कितने है तो कौन बताएगा यह अॅक्युरेट फिगर? अनुमानित फिगर कैसे बताया जा रहा है। अगर हमारा शिक्षण मंडळ कार्यरत है, अॅक्टीव्ह है तो क्यो नही अॅक्युरेट फिगर बतायी जा रही है।

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

१८६० विद्यार्थी आहेत त्यापैकी ७००० ड्रेसची मागणी केलेली आहे. कमी जास्त ड्रेस समजा उद्या कदाचित लागले त्यासाठी जास्तीची मंजुरी आपल्याकडुन घेतली आहे.

स्नेहा पांडे :-

यह मंजुरी सप्टेंबर महिने मे ली गई है और जनवरी तक बच्चो को गणवेश नही दिया गया है इसका मतलब क्या है?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

याबाबत महामंडळाकडे आपली मागणी नोंदविलेली आहे.

प्रेमनाथ पाटील:-

मा. महापौर साहेब, आता शिक्षण अधिकाऱ्याने सांगितले की आपण १८६० ड्रेसची ऑर्डर दिलेली आहे आणि आपले विद्यार्थी किती आहेत हे आपण त्यांना जरा विचारा. अॅक्चुअल संख्या किती आहे? विद्यार्थी किती आहेत ते आम्हाला सांगा.

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

१८६०

प्रेमनाथ पाटील:-

आता आपण ७००० असे बोलतात.

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

७००० कपड्यांची मागणी आपण केलेली आहे.

प्रेमनाथ पाटील:-

आणि विद्यार्थी किती आहेत?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

१८६० ची आपण मंजुरी घेतलेली आहे. विद्यार्थी १८६० आहेत आणि कमी जास्त जर झाले कपड्यांमध्ये तर....

मा. महापौर :-

कपड्यांमध्ये कमी जास्त म्हणजे काय?

अनिल सावंत :-

मा. महापौरांची परवानगी घेउन तुम्ही बोलत आहात. आता काहीही स्टेटमेंट देता.

मा. महापौर :-

एकुण आपल्याकडे विद्यार्थी आहेत १८६० आपण जी मान्यता दिली नविन खरेदीसाठी ते पण १८६० पण प्रॅक्टीकली जी ऑर्डर करतो ते आहे ७८६० कारण २००० ड्रेस आपल्याकडे शिल्लक आहेत. २००० म्हणजे इन टु १२ = ४००० ड्रेसेस आणि आपण आता जी ऑर्डर दिलेली आहे ती ७८६० इन टू पर म्हणजे १५००० ड्रेसेस. थोडक्यात त्यांचे असे म्हणणे आहे की, अजुन आपण तो कपडा लॅबोरिटी टेस्टला पाठवल्यानंतर ते आल्यानंतर ड्रेसेस देणार आहे. म्हणजे तेही मला पटते की, अजुन एक दिड महिन स्कुलला बाकी आहे. म्हणुन मी त्यांना तेच विचारले हे ड्रेस पुढचे वर्षी का नाही द्यायचे आणि मग ह्यावर्षी ह्या बजेटमध्ये प्रोव्हीजन करण्याची गरज नाही.

प्रेमनाथ पाटील:-

काही गरज नाही.

स्नेहा पांडे :-

वर्ष खत्म होने के बाद देने का क्या मतलब है?

प्रेमनाथ पाटील:-

कुठल्या लॅबोरिटीमध्ये चेक करायला पाठवणार?

मिलन पाटील:-

मा. महापौर साहेब, आपल्या परवानगीने बोलतोय, ह्यांच्या लिस्टमध्ये जी कपड्याची लिस्ट असते तर स्टॅडर्ड मिलची लिस्ट आहे का एकतरी? ह्यांच्या लिस्ट बॅन्डेड लिस्टमध्ये भिवंडीच्या सगळ्या कंपन्या आहेत. त्या तर द्याव्याच लागतील. त्यांचा कपडा दिड मीटर घेतला तर सव्वा मिटर होतो. तर लॅबोरिटीमध्ये टेस्ट करायला पाठवायलाच लागेल. त्यांना विचारा स्टॅडर्ड मिल कुठले आहेत?

मा. महापौर :-

तेव्हा विषय चांगला होतो. हे जे ट्रेसेस आहे तर माझी सभागृहाची भुमिका राहिल की, अजुन ते शिवायचे बाकी आहे व त्याला एक दिड महिना लागणारच आहे तर ह्या एक महिन्यासाठी न देता येणाऱ्या वर्षासाठी द्यावे आणि या बजेटमध्ये प्रोव्हीजन करण्याची काही गरजच नाही. जेवढे नविन विद्यार्थी येईल त्यांचे आपण प्रोव्हीजन करू या.

मिलन पाटील:-

मा. महापौर साहेब, या ठरावाला आम्ही सुचक अनुमोदक आहोत. जबाबदारी आमची पण काही आहे का नाही? तुम्ही त्यांना विचारा, तुमचे स्टॅडर्ड मिल कुठले आहेत?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य पाटील साहेब, शिक्षण अधिकाऱ्यांचे असे म्हणणे आहे की, मला पण माहित नाही. माहिती काढायला लागेल. गर्हमेंटकडुन घेणे त्यांनी पटीक्युलर ठरवलेले आहे तेच कपडे घ्यावे असे बंधनकारक आहे.

मिलन पाटील:-

पैसा आपला आहे. गर्हमेंट देतो का पैसा? मग गर्हमेंटकडुन घ्यायचे. स्टॅडर्ड मिलचे घेतले तर तुम्हाला गर्हमेंट नाही असे बोलणार आहे का?

मा. महापौर :-

प्रश्न तो नाही. त्याच्यावर गर्हमेंटने बंधन टाकले आहे.

स्नेहा पांडे :-

मा. महापौर साहेब, शिक्षण अधिकारी को जवाब देने दिया जाए।

मिलन पाटील:-

शासनाचे तुम्ही नियम पाळा. कपडा आपण स्टॅडर्ड मिलचा घेतला समजा. मफतलालचा घेतला तर गर्हमेंट बोलणार आहे का, तुम्ही मफतलालचा का घेतला?

मा. महापौर :-

त्यांचे म्हणणे असे आहे की, गर्हमेंटचे बंधन आहे आणि एखादा आपले घ्यायचा असेल तर परत गर्हमेंटला तसा प्रस्ताव पाठवावा लागेल आणि आता तो विषय नाहीच आहे. विषय असा आहे की, अजुनपर्यंत ड्रेस दिला गेला नाही.

प्रभात पाटील:-

ड्रेस जर दिले नसतील तर देवुच नये आता काय राहिले आहे. हत्ती गेला आणि शेपुट राहिले आहे. कपडे शिवेपर्यंत एप्रिल, मे महिना येईल. आपण ते पेन्डीगं ठेवा. येणाऱ्या जुनच्या सुरुवातीला त्यांची नविन डिमांड, नविन जे प्रयोजन होतील ते अँड करा. एकंदरीत येणाऱ्या संख्येनुसार वर्षाच्या सुरुवातीला द्या. आता देवुच नका. डबल डबल खर्च, पुन्हा नविन प्रस्ताव पाठवा पुन्हा नवीन येईल.

ओमप्रकाश अग्रवाल:-

मा. महापौर साहेब अभी आपने बोला की, कपडा लॅबोरिटी मे गया, जब गर्हमेंट ही बोल रही है की, इससे खरीदो फिर लॅबोरिटीमध्ये कैसे जाता है?

प्रफुल्ल पाटील :-

गणवेशच्या बाबतीमध्ये सप्टेंबर महिन्यामध्ये हा ठराव झालेला आहे आणि त्यावेळी या विषयावर खुप गाजावाजा झाला होता की, तुम्ही सप्टेंबरमध्ये हा विषय का आणता? चालू आर्थिक वर्षात ड्रेस द्यायचे आणि त्याच वर्षामध् तुम्ही तो विषय आणता. १८ सप्टेंबरला विषय आणला त्यावेळी असे म्हटले गेले की, पुढच्या वर्षी ते कपडे द्यायचे आहे. २००९-१० चे त्याचा विषय तुम्ही एप्रिलमध्येच आणा. आता बघा तुम्ही १८.०९.०८ ला ठराव करुन सुद्धा आजपर्यंत तुम्ही कपडे दिले नाही. त्याची कारणे काय आहेत? जर तुम्हाला शासनाने परिपत्रक पाठवलेले आहे की, अमुक संस्थेकडुन ते कपडे घ्या. मग तुमची मागणी गेली नाही का? त्याचे उत्तर द्यावे. १८ सप्टेंबरला तुम्हाला ठराव दिला मग कपडे का आले नाही?

अनिल सावंत :-

मा. महापौर साहेब, या शहराचे दुर्दैव बघा कसे आहे? ५० लाख रु. मुलांच्या युनिफॉर्मसाठी घायला सर्व लोकप्रतिनिधी तयार होते त्यांनी दिलेले आहे. सँक्शन केलेले आहेत. हे शिक्षण अधिकारी मला वाटते या मिरा भाईंदर शहरातील नाही त्यांचे दुसरे कुठेतरी गाव आहे. मिरा भाईंदर शहरातील मुलांना नविन कपडे घालून शाळेत जावे एवढी प्रामाणिक इच्छा या शहरातील लोकप्रतिनिधींची होती. त्यामुळे ते ५० लाख रु. सँक्शन झाले आणि शिक्षण अधिकाऱ्यांच्या नाकर्तेपणामुळे पुर्ण वर्षभर ती मुलं जून्या कपड्यांमध्ये गेली. ते जे दुःख आहे ते ह्या शिक्षण अधिकाऱ्याला कळणार नाही. ए.सी. केबिनमध्ये बसून तुमच्या माहितीसाठी सांगतोय, हे सांगतात ना लॅबमध्ये टेस्टींगला गेले आहे. कपड्याची ऑर्डर दिलेली आहे. स्टिचींगसुद्धा झालेली आहे. २६ जानेवारीला ते डिस्ट्रीब्युशन करणार आहेत. कुठच्या लॅबमध्ये पाठवले त्यांनी?

मा. महापौर :-

२६ जानेवारीला वाटणार आहात का?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

जे.टी. आय.ला कपड्यांची तपासणी करण्याकरीता पाठवलेली आहे. माटुंगा (जे.टी.आय)

अनिल सावंत :-

स्टिचींग झाले आहे हे खरे आहे का?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

सिलाई झालेली नाही.

अनिल सावंत :-

साहेब झालेली आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

साहेब, स्पष्टीकरण द्या की, १८ सप्टेंबरला ठराव केला तरी अजुनपर्यंत तुम्ही काय करता?

अनिल सावंत :-

आयुक्त साहेब, गर्हमेंटचा असा कुठलाही रूल नाही. की गर्हमेंटकडूनच कपडे घ्यायला पाहिजे. असा कुठलाही जी.आर नाही. रूल नाही.

मा. आयुक्त :-

वस्त्रोद्योग विभागाचा शासन निर्णय आहे की वस्त्रोद्योग विभागाकडूनच असे कपडे घेतले पाहिजे. त्यामुळे आपण प्रोसीजर फॉलो केलेली आहे. ठिक आहे. आता शासनाकडून त्या संबंधित संस्थेला ऑर्डर घायला उशिर झाला असेल आपल्याकडून सुरुवातीलाच उशिर झाला होता. मी स्वतः त्याच्यामध्ये मला जे काही शक्य आहे तेवढे मी दोन दिवसामध्ये बघतो आणि तरीपण माझे असे म्हणणे आहे की, मी प्रयत्न केला तरी हे पुढच्या वर्षी वाटलेलेच योग्य राहतील.

मा. महापौर :-

साहेब, यापुढे अशी चुक होता कामा नये.

राजेंद्र जैन :-

मा. महापौर साहेब, सिर्फ यह स्पष्ट किया जाए, यह जो बजेट की बात चल रही है सिलाई के कपडे की यह बजेट लास्ट इअर का है वह युझ कर रहे है या इस साल का है?

मा. महापौर :-

इस साल का है। कपडे बाट दिए।

मार्लिन डिसा :-

युनिफॉर्म भी बाट दिए है।

राजेंद्र जैन :-

मैं बात कर रहा है सन २००८-०९ की और २००९-१० की। २००८-०९ का बजेट आपका लॅप्स हुआ है या नहीं?

मा. महापौर :-

२००८-०९ के कपडे की बात चल रही है। और आप जो बात कर रहे है वह २००७-०८ की।

डॉ. राजेंद्र जैन :-

मेरा दो लेटर दिया है, दो लेटर का जवाब आया हुआ है। पिछली बार जब चर्चा हुई थी, इसने यह पुछा है की, चुकी टाईम का ४-५ महिना निकल गया है। सिलाने मे ४-५ महिना और लगेगा यह आपका साल पुरा हो गया है। इसके लिए इस साल का बजेट जो है आप इसको युझ करेंगे या लॅन्स करेंगे या आगे युझ करेंगे तो अधिकारियोंने जवाब दिया है, मेरे पास मे जवाब है की, इस साल का बजेट जो है वह लॅप्स करेंगे। और अगले साल के बजेट इस राशी को युझ करेंगे।

मा. महापौर :-

कभी का लेटर है?

राजेंद्र जैन :-

१०.११.२००८ का है।

मा. महापौर :-

वही कहना चाह रहे हैं की, अभी तक ड्रेसेस आए नहीं।

राजेंद्र जैन :-

मुझे यह पुछना है की, दो बजेट हो गए एक लास्ट इअर का बजेट और इस साल का बजेट तो पिछले साल का बजेट युझ किया या नहीं? और नहीं किया तो उसका क्या हुआ? युझ कर रहे हैं वह कौनसा बजेट है?

मा. महापौर :-

एक बार नया बजेट होने के बाद पिछला बजेट कहा रहा।

मर्लिन डिसा :-

मा. महापौरजी नवघर के स्कुल में बच्चों को युनिफॉर्म मिल चुका है।

राजेंद्र जैन :-

पिछले साल का गणवेश नहीं दिया गया था?

मा. महापौर :-

इस साल का नहीं दिया गया। जिस साल में आप नगरसेवक बने उस साल के नहीं दिए गए।

राजेंद्र जैन :-

जिस साल का नहीं दिया गया वह बजेट लॉप्स हो गया ना।

मा. महापौर :-

वही बात चल रही है। अभी तक नहीं दिया गया अगर यह एक दो महिने में नहीं हुआ और नया बजेट हुआ तो वह लॉप्स ही होनेवाला है। उन्होंने जो आपको उत्तर दिया है.....

राजेंद्र जैन :-

यह आश्वासन दिया गया है की, मैंने भी प्रार्थना की थी, इतने बड़े बजेट का बाकी तीन महिने के बाकी युझ नहीं किया जाए और इसको अगले साल में लिया जाए।

मा. महापौर :-

तो खर्चा भी अगले साल ही जाएगा।

राजेंद्र जैन :-

आपसे यही उत्तर चाहिए की, यह बजेट युझ नहीं हुआ और अगले साल....

मा. महापौर :-

अगर हमारा बजेट होने से पहिले ड्रेसेस आ गए और पेमेन्ट किया तो बजेट युझ हुआ और नहीं हुआ तो अगले बजेट में कॅरी फॉरवर्ड करेगा।

शरद पाटील :-

सचिव साहेब, प्रकरण पुढचे घेताना मला असे बोलायचे आहे की, तुम्ही स्थायी समितीचे प्रश्न निरंक म्हणुन दिलेले आहेत. स्थायी समितीमध्ये असा एक ठराव झाला होता पाण्याच्या कनेक्शनच्या बाबतीत त्याला सहा महिने होऊन गेले. ते महासभेमध्ये आणा म्हणुन बोलले तरी ते आणले नाही. धोरणात्मक विषय आहे तर तो का आणला गेला नाही?

नगरसचिव :-

संबंधित विभागाकडे तो ठराव गेला आहे त्याच्या सोबत दुसरा गोषवारा यायचा असतो सदरचा ठराव जो झालेला आहे तो संबंधित विभागाकडे दिलेला आहे.

शरद पाटील :-

दिलेले आहे मग त्यांनी तुम्हांला तो का दिलेला नाही? महासभेमध्ये आणायला पाहिजे. पाण्याचा विषय हा धोरणात्मक विषय आहे. एक दिवस पाण्याचे शट डाउन झाल्यानंतर या शहरामध्ये किती नागरिकांना त्रास झाला याची महापौर साहेब आपल्याला कल्पना आहे का?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य शरद पाटील साहेब, पुढच्या मिटिंगमध्ये आपण हा विषय घेऊ या.

शरद पाटील :-

पुढच्या मिटिंगमध्ये विषय घेतलात तर, आयुक्त साहेबांनी फार चांगले काम केले होते कनेक्शन बंद करुन आणि स्थायी समितीला त्या कनेक्शनचा ठराव आणुन स्थायी समितीला कनेक्शन द्या. म्हणुन मंजुरी दिली. ते खर म्हणजे चुकीचे आहे. स्थायी समितीमध्ये त्यावेळेला मी गैरहजर होते पण सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजीने त्याला विरोध केला होता व तो धोरणात्मक विषय असताना स्थायी समितीमध्ये मंजुर केला आणि आज आपल्याला पाणी कुटुनही मिळत नाही आणि आपण नविन कनेक्शन दिले व पुढच्या

मिंटिंगला ते घेत असाल व एक महिन्यात जर कनेक्शन लागली आणि जे जुने लोक आहेत जे जुने शहर प्रस्तावित झालेले आहे त्यांना पाणीच मिळाले नाही तर त्याची जबाबदारी कोण घेणार आहेत?

मा. महापौर :-

आपण एक महिन्याच्या अगोदर मिंटिंग लावु. फेब्रुवारीच्या फर्स्ट विकमध्ये मिंटिंग लावु.

नगरसचिव :-

प्रकरण क्र. ८९, उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या लिपीक सौ. मधुरा जितेंद्र केणी यांना महानगरपालिके अंतर्गत एकतर्फी बदलीने नेमणूक करणेबाबत.

प्रफुल्ल पाटील :-

याठिकाणी मगाशी मी आपल्याकडे काही माहितीमागवलेली की, आता जसे हा विषय एखाद्या महानगरपालिकेच्या कर्मचाऱ्याला आपल्या महानगरपालिकेत सामावुन घेण्याबाबत रितसर विषय प्रशासनाने महासभेसमोर आणला. आपल्या शिक्षण विभागामध्ये महानगरपालिकेच्या शाळेमध्ये काही खाजगी शाळेमधुन डायरेक्ट शिक्षक सामावुन घेतले त्या दोन शिक्षकांची मी नावे दिली. त्या दोन शिक्षकांना कशा पद्धतीने तुम्ही सामावुन घेतले.

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

भारतीय हिंदी विद्यालयमधील सुमन सिंग ह्यांना १९९८ मध्ये कमी केल्यामुळे त्या हायकोर्टमध्ये गेल्या होत्या अगोदर क्रिमीनलला गेल्यानंतर हायकोर्टात गेल्या. हायकोर्टाने क्रिमीनलचे आदेश मानले आणि त्यांना रिस्टेट करायला सांगितले वास्तविक पाहता त्या शाळेमध्ये मान्य पदे ८ होती. आणि ही नववी शिक्षिका तिथे घेण्याचे आदेश होते. त्यामुळे तिला रिस्टेट केले आणि तिच्या अगोदरची जी हॉती तिला समायोजित केले. लता सिंग यांना समायोजित केले. भारतीय विद्यालय १०० टक्के अनुदानित शाळा आहे. त्यामुळे सदर शिक्षिकेचे समायोजन लता सिंगचे समायोजन मनपाच्या शाळेत करण्याचे डेप्युटी डायरेक्टरचे आदेश होते. त्यामुळे त्यांचे समायोजन करुन घेतले.

प्रफुल्ल पाटील :-

कोर्टाच्या ऑर्डरमध्ये तुम्ही पार्टी होता का?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

कोर्टाच्या ऑर्डरमध्ये पार्टी डेप्युटी डायरेक्टर होते.

प्रफुल्ल पाटील :-

कोर्टाने असे डायरेक्शन दिले का? त्यांना महापालिकेच्या शाळेमध्ये समायोजित करा.

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

रिक्त जागेवर.

प्रफुल्ल पाटील :-

रिक्त जागेवर पण कुठल्या शाळेमध्ये?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

भारतीय विद्यालयामध्ये अगोदर श्रीम. सुमन सिंग यांना हजर करुन घेणेबाबत कोर्टाचे आदेश होते.

प्रफुल्ल पाटील :-

सुमन सिंग ह्या पुर्वी कुठे होत्या सर्व्हिसला?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

त्याच शाळेत होत्या. परंतु, १९९८ मध्ये त्यांना संस्थेने कमी केले.

प्रफुल्ल पाटील :-

कशामुळे कमी केले?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

त्यांना संस्थेने कमी केले.

प्रफुल्ल पाटील :-

कशासाठी १ कारण काय?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

शिक्षिकेच्या पदासाठी त्यावेळेला डी.एड. हे क्वालिफिकेशन त्यांच्याकडे नव्हते.

प्रफुल्ल पाटील :-

नंतर कोर्टाने त्यांना घ्या म्हणुन सांगितले.

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

होय.

प्रफुल्ल पाटील :-

मग त्या श्रीम. लता सिंग मधुन कुठून आल्या?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

आपण पार्टी होता ना.

प्रफुल्ल पाटील :-

मग श्रीम. लता सिंगला कोणी घेतले?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

श्रीम. लता सिंगला डेप्युटी डायरेक्टरने आपल्या शिक्षण मंडळाच्या आस्थापने....

प्रफुल्ल पाटील :-

श्रीम. लता सिंग ह्या कोणाच्या कर्मचारी होत्या?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

भारतीय विद्यालयाच्या

प्रफुल्ल पाटील :-

मग भारतीय विद्यालयाचे कर्मचारी श्रीम. सुमन सिंग पण आणि श्रीम. लता सिंग, पण भारतीय विद्यालयाच्या श्रीम. सुमन सिंग सिनियर मोस्ट. तुम्ही अर्धवट माहिती देता. तुम्हांला अजुन पर्यंत कोर्टाचे काय पेपर्स आहेत की, काय केस होती. ह्याचा तुम्ही अभ्यास केला नाही. श्रीम. सुमन सिंगला त्यांनी काय कारणावरून कमी केले? किती वर्षे तिथे ती काम करत होती? हे तुम्ही सांगत नाही. तिला सरप्लस म्हणुन तिला कमी केले. आयुक्त साहेब सिनियर मोस्ट शिक्षिका हा सरप्लस असतो का ज्युनिअर मोस्ट शिक्षक सरप्लस होतो. बरं. शिक्षक सरप्लस कधी होतो. जेव्हा एखाद्या शाळेमध्ये वर्तमान विद्यार्थी संख्या जी आहे त्या वर्तमान विद्यार्थी संख्येप्रमाणे प्रत्येक तुकडीला एक शिक्षक प्राथमिक विभागाला आणि जर एखादी तुकडी कमी झाली पुढच्या वर्षामध्ये तर जरे नविन शिक्षक आलेला असतो तो ज्यादा शिक्षक म्हणुन त्याला सरप्लस घोषित करतात. मग तशा ज्यादा शिक्षकाची नोकरी गेली पाहिजे. त्या शाळेने काय केले. ह्या लोकांशी चांगले कॉन्ट्रॅक्ट ठेवले. एज्युकेशन ऑफिसशी आणि त्यांना काय वाटते की, महानगरपालिकेशी आमचा काय संबंध नाही. व्ही आर डायरेक्टर बाय दि डायरेक्टर ऑफ दी एज्युकेशन त्यामुळे ह्या पालिकेशी आमचा काही संबंध नाही. मग त्या सरप्लस शिक्षकाला श्रीम. सुमन सिंगला तिने कोर्टात गेल्यानंतर आपल्या पालिकेने ठेवले. ठेवले की नाही आपल्या पालिकेने?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

होय

प्रफुल्ल पाटील :-

ती त्या शाळेची सरप्लस होती आणि ती चुकीची होती असे तिचे कन्टेन्ट होत आणि ते सिद्ध झाल रेकॉर्डवर तेव्हा श्रीम. लता सिंगला काढुन श्रीम. सुमन सिंगला ठेवायला पाहिजे. ह्यांनी काय केले त्या ऑर्डरच्या बेसीसवर श्रीम. सुमन सिंगला आपल्या सेवेत ठेवले नगरपालिकेच्या त्याच्यानंतर त्यांनी श्रीम. लता सिंगला काढले आणि लता सिंग पुन्हा ह्यांनी महानगरपालिकेच्या शाळेमध्ये समायोजन करुन घेतले. डेप्युटी डायरेक्टर कुठले आदेश देतो. मला इथे एक स्पष्ट सांगा एज्युकेशन ऑफीस तुम्ही व्हु इज दि एम्प्लॉयर? मालक कोण?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

महापालिका

प्रफुल्ल पाटील :-

मग मालकाच्या परवानगेशिवाय तुम्ही त्यांना घेत आहात. म्हणजे त्यांच्याकडुन चिरीमिरी काय येईल ते घेउन तुम्ही नाही, तुमचे अगोदरचे अधिकारी.

प्रभात पाटील :-

आयुक्त साहेब, तुम्ही उत्तर देवु नका. तुम्ही प्रत्येकवेळी अधिकाऱ्यांना पाठीशी घालता त्यांना बोलु द्या. सकाळपासुन हाच विषय होतोय. तुम्ही प्रत्येकवेळी त्यांना पाठीशी घालत आहात.

प्रफुल्ल पाटील :-

साहेब, ह्याच्यापेक्षा गंभीर विषय पुढे आहे. ते तुम्हाला सांगतो एका शाळेमध्ये मॉ. भारती या शाळेमध्ये इंद्रावती पांडे यांना काढुन टाकले. त्यांनी कोर्टात केस केली. केस हायकोर्टातुन सुप्रीम कोर्टापर्यंत गेली. सुप्रीम कोर्टाने डिसमिस केल्यानंतर हायकोर्टाची फायनल ऑर्डर होती की, मॉ. भारतीने त्यांना पुन्हा कामावर ठेवावे आणि जर त्यांच्याकडे जागा नसेल तर शिक्षण मंडळाने त्यांना इतर कुठल्याही शाळेमध्ये समाविष्ट करुन घ्यावे. आणि जोपर्यंत समाविष्ट होउन १०० टक्के अनुदानाच्या पगारावर येत नाही तोपर्यंत मॉ. भारतीच्या व्यवस्थापनाने तिचा १०० टक्के पगार द्यावा आणि मागील सर्व ९-१० लाख रु. चे एरीयस सकट तिला सर्व पैसे दिले तिचे वकील जे आहेत ते एम.पी. वसी आणि एम. पी. वसीने ह्यांना पत्र लिहिले त्याच्यानंतर मा. भारतीने कन्टेम्ट फाईल केले. कन्टेम्ट मध्ये ही लोकपण आहेत. डेप्युटी डायरेक्टर, एज्युकेशन ऑफीसर आहेत. तिथे असे ठरले की, नगरपालिकेने त्यांना जर मा. भारतीत जागा होत नसेल तर इतर कुठल्याही शाळेमध्ये त्यांचे समायोजन करुन घ्यावे. ह्यांनी शककल लढविली त्यांना अमरज्योतीचे पत्र दिले. अमरज्योतीचे

पत्र दिल्यानंतर अमरज्योतीमध्ये जेव्हा त्या बाई रुजू व्हायला गेल्या कारण शेवटी सरप्लस शिक्षक आहे. सरप्लस शिक्षकांना सांगेल तिथे दुसरीकडे पाठविले, ज्या शाळेत वेकेन्सी आहे त्या शाळेमध्ये घ्यायला पाहिजे. अमर ज्योती शाळेमध्ये त्यांनी सांगितले की, आमचे अल्पसंख्यांक, अल्पभाषिक शाळा आहे. आता मला माहिती नाही. त्या शाळेला अल्पसंख्यांकाचा दर्जा आहे की नाही. अल्पभाषिक हा दर्जा होत नाही. अल्पसंख्यांक हा दर्जा होतो आणि अल्पसंख्यांक हा दर्जा असला तरी सरप्लस शिक्षकांना सामावुन घेणे हा शासनाचा नियम आहे. तो अल्पसंख्यांकांना सारख्याच पद्धतीने आहे आणि इतर ज्या शाळा आहेत त्यांना ही सारख्याच आहेत. श्रीम. इंद्रावती देवी ह्यांना अमरज्योती या विद्यालयाने सामावुन घेण्यास नकार दिला त्यांनी सांगितले आम्ही ऑलरेडी शिक्षक तिथे अपॉइंट केले आहे. त्याच्यापुढे या महाशयांनी काय केले. मा. भारतीवाल्यांना लगेच सांगितले की, तुम्ही तिला कार्यमुक्त करा. श्रीम. इंद्रावती पांडेने आपल्याला कितीवेळा फोन केला. आपल्याला किती वेळा एज्युकेशन ऑफीसर साहेब?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

फक्त दोन वेळेला.

प्रफुल्ल पाटील :-

म्हणजे किती वेळा भेटावे असे तुमचे म्हणणे आहे. म्हणजे त्यांना समायोजित करता येईल. श्रीम. सुमन सिंग आणि श्रीम. लता सिंग तुम्ही त्यांच्याबद्दल त्यांना असे बोलाल की, त्या माझं बघतात. त्याच्यामुळे मी त्यांचे बघतो. गणवेश बघतात ती गोष्ट ठिक आहे हो. पण गणवेशाच्या आतल काय बघायच असते हे मला माहिती नाही. पण तुमच्या म्हणण्याचा अर्थ काय सांगतो? तुम्ही त्या मॅडमला डायरेक्टली, इनडायरेक्टली सांगता की, श्रीम. सुमन सिंग आणि लता सिंग हे आमच्याकडे बघतात. माझ्याकडे बघतात. तुम्ही आमच्याकडे बघत नाही आणि तुम्हाला दोनवेळा भेटुन सुद्धा तुम्ही फक्त त्यांच्याच कडे बघितले आणि त्यांनी तुमच्याकडे न बघता बोलल्या असतील तर हे दुर्दैव कोणाचे आहे? तुम्ही जेव्हा अशाप्रकारच्या नेमणुका करता तेव्हा महासभेला विचारात घेत नाही. तुमचे तुम्ही कायदे चालवता आणि कोर्टाची ऑर्डर असुनसुद्धा आयुक्त साहेब ह्याच्यापुढे कळस सांगतोय माझे तशा प्रकारचे म्हणणे नाही. त्यांनी बघताय ह्याचा अर्थ काय लावलाय हे मला माहिती नाही. त्यांनी बघताय ह्याचा अर्थ काय लावलाय हे मला माहिती नाही. पण अशापद्धतीचे शब्द तुम्ही एखाद्या शिक्षिकेसाठी वापरता. आपण शिक्षण विभागात काम करता. आपण काय आदर्श घडविले पाहिजे. ह्याच्याबद्दल मी काही सांगण्याचे कारण नाही. त्याच्याही पलिकडे आयुक्त साहेब, तुम्हांला सांगतो परवा आपण एका बैठकीत बसलो होतो. ह्या साहेबांना घेउन आणि आपण काय सांगितले की, बालवाडीचे जे शिक्षक ८-९ आपण घेतले नाही व ते जे फिरत आहेत त्यांना तुम्ही काय करा की, आपले जे ऑलरेडी बालवाडी शिक्षक वर घेतलेले आहेत त्यांना आणखिन वरती घ्या आणि त्यांच्या जागेवर ह्यांना घ्या. त्यांना वर घेण्यासाठी तिथे जागा रिक्त नाही. त्यांच्यासाठी आम्ही प्रस्ताव सादर केला असे या महाशयांचे म्हणणे मग तुम्ही असे प्रस्ताव वर्षानुवर्षे प्रलंबित असताना त्या जागांवर नेमणुका करणेबाबत राज्यशासनाकडुन कोणाकडुन आदेश प्राप्त न झाल्याने हे एक दोन शिक्षक तुम्ही कसे काय नेमले? मग तिथे तुम्हाला हे का आड आले नाही. मग तुम्ही त्या बालवाडी शिक्षकांना तो निकष का लावला नाही? आणि श्रीम. इंद्रावती पांडे ह्यांना तुम्ही ठेवणार का, नाही हे स्पष्ट करा आजच. पाहिजे तर त्यांना तुम्हाला १० वेळा बघायला सांगतो आणि कोणीतरी वित्तनेसपण ठेवतो बरोबर वर एका नगरसेविकेने तिची केस रिप्रेझेंट केली. एक शिक्षिका आहे ती नगरसेविकेने तिची केस रिप्रेझेंट केली. एक शिक्षिका आहे ती नगरसेविकेकडे जाणारच. नगरसेविकांकडे लोक कशाला दाद मागायला जातात. न्याय मागायला जातात. तर तुम्ही असे म्हणता की, त्या बाई कडे कशाला गेलात. त्या बाई खतरनाक आहेत. त्या माझी वाट लावतील. बाई वाट लावु शकते तर बाप्या काय ठेवेल का?

श्री. सोनार (शिक्षण अधिकारी) :-

खोटे आरोप करत आहेत.

प्रफुल्ल पाटील :-

तुमच्याबद्दल आम्हाला खुप खुप आदर आहे. म्हणजे वडिलांच्या वयाचे असल्यामुळे तुमच्याबद्दल आदर असायलाच पाहिजे. त्या उपर आपण शिक्षण अधिकारी आहात. आयुक्त साहेब, त्यांना सक्त ताकीद द्या. श्रीम. इंद्रावती देवी पांडे ह्यांच्या बाबतीत कोटीच्या कन्सेम्प्टमध्ये वी आर दी वन ऑफ दि पार्टी आणि त्याच्यामध्ये सरळ असे म्हटले आहे की अदर स्कुल. अदर स्कुल इनक्लुड म्युनिसिपल स्कुल आणि हिंदी विभागामध्ये शाळा क्र. ३० च्या शाळेमध्ये जागा असताना सुद्धा त्यांना अजुन ताटकळत ठेवले आहे. त्यांना ताबडतोब ऑर्डर इश्यु करायला सांगा आणि त्या दोन शिक्षिकांची भरती कशी काय झाली हे आपण तपासुन घ्या.

चंद्रकांत वैती :-

साहेब, आता जो विषय आलेला आहे त्या विषयाला अनुसरुन ज्या विषयावर चर्चा झाली शिक्षण खात्यातध्ये आपल्याकडे ३१ शाळा होत्या. ३४ आहेत. विद्यार्थ्यांची संख्या वाढलेली आहे. आपण आपले उर्दु माध्यमदेखील त्याची एक शाखा वाढविली. मराठी, हिंदी माध्यम आहे. गुजराती माध्यम आहे. आता शिक्षक घेताना बऱ्याच वेळेला आपण बाहेरुन शिक्षकांची भरती घेत असतो. हा विषय महासभेसमोर आला तसाच शिक्षण मंडळासमोर तो विषय येतोय की, नाही? तो यायला पाहिजे आणि जर या संदर्भात प्राधान्य द्यायचे

असेल तर या सभागृहाने वारंवार ओरड केली आहे की, या शहरात राहणाऱ्या लोकांना प्रथम प्राधान्या द्या आणि रिटायरमेंटला आलेले जे शिक्षक आहेत त्यांना आपल्याकडे कुठच्याही कोणाच्याही डिपार्टमेंटच्या आदेशाने किंवा कोणाच्या दबावाने आपल्या डिपार्टमेंटमध्ये घेऊ नका. नव्या दमाचे लोक असतील. नविन लोक असतील जे या शहराला, या शैक्षणिक संस्थेला मोठी सेवा देऊ शकतील अशा लोकांचा विचार करा. न्यायालयाचा काय आदेश आहे त्याचा अर्थ आपण काय लावायचा हे ठरविण्यापेक्षा त्याचा अर्थ काय निघतो तोच लावला जावा. एवढे निवेदन करतो.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर साहेब, याठिकाणी जो प्रकरण ८९ आणलेला आहे. महापालिका अंतर्गत एकतर्फी बदलीने नेमणूक करणेबाबत. ह्यामध्ये ज्या व्यक्तीची बदली करायची आहे ती मिरा भाईंदर हद्दीमध्ये राहणारी नाही किंवा या मिरा भाईंदर शहराशी त्यांचे काही नातं नाही. त्या राहणाऱ्या आहेत बृहन्मुंबई महानगरपालिका हद्दीत. काम करतात उल्हासनगर महानगरपालिकेत आणि मग त्यांचा बोझ आपल्यावर का? दुसरी गोष्ट हा असा प्रकार असेल तर आपले कर्मवारी आपल्या महिला देखील मिरा भाईंदरच्या उल्हासनगर, ठाणे, भिवंडी, कल्याण डोंबिवलीमधुन येतात मग त्यांचाही इथे विचार होणार का? त्यांना आपण येथुन तिकडे पाठवणार आहोत का? मग ह्या गोष्टीचा विचार होणे हा विषय आणणेच चुकीचे आहे. बर शासनाने पत्र दिले तर शासन काय म्हणते की, आपल्याकडे रिक्त असलेल्या पदावर त्यांना सामावून घ्यायचे आहे. शासनाने त्या व्यक्तीसाठी आपल्याला काही पद मंजूर करून दिलेले नाही. आताच आपल्याकडे गेल्या दोन वर्षापासून शिपाई आणि जे सुशिक्षित मुलं आहेत त्यांना पदोन्नती द्यायचे आहे. त्यांना लिपिक करायचे आहे. त्याचे सर्व प्रपोजल आपल्याजवळ आस्थापनेत तयार असताना सुद्धा प्रमोशन देत नाही आणि तुम्ही जर असे व्यक्ती घेऊन पद भरणार असाल तर मग त्या मुलांना पदोन्नती कधी देणार? कारण पहिले आपल्याला काय सांगतात मागासवर्गीयांचे रोटेशन पूर्ण झालेले नाहीत ते कोकण भुवनला मंजुरीला गेलेले आहे. ते मंजूर होऊन आल्यानंतर आपण ह्यांना पदोन्नती देवू. मग असे विषय आपण मागे ठेवले आणि ह्या स्त्रीचा मिरा भाईंदर शहराशी कोणतेही नातं नाही. आणि त्यांना आपण येथे सामावून घेण्याचा म्हणजे निर्णय घेण्याचा प्रस्ताव आणला हे चुकीचे आहे. आणि सभागृह या मताशी सहमत असेल की त्यांना आपल्याकडे सामावून घेऊ.

भगवती शर्मा :-

उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या लिपिक सौ. मधुरा जितेंद्र केणी ह्यांचा मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत एकतर्फी बदलीने नेमणूक करण्याचा प्रस्ताव आजच्या महासभेसमोर आलेला आहे. कोणत्याही महानगरपालिकेत काम करणाऱ्या कर्मचाऱ्याने त्या महापालिका क्षेत्रात निवास करणे आवश्यक असते अथवा त्याने तशी स्वतःच्या निवासाची व्यवस्था करणे आवश्यक असते. प्रत्येक महापालिका किंवा स्थानिक स्वराज्य संस्थेमध्ये कामगार नियुक्त होण्यासाठी संबंधीत स्थानिक क्षेत्रात निवासाची व्यवस्था असण्याची अट असते.

सौ. केणी ह्या मालाड येथे राहत असून उल्हासनगर महापालिकेत काम करीत आहेत. त्यांना ये-जा करण्यासाठी होणारा त्रास टाळण्यासाठी त्यांनी उल्हासनगर येथे जाऊन राहणे उचित ठरेल त्यासाठी मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत एकतर्फी बदली मागणे योग्य नाही.

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत लिपिक संवर्गाच्या काही जागा तर रिक्त असतील तर महापालिकेच्या कर्मचाऱ्यांमधून पात्र कर्मचाऱ्यांना लिपिक पदावर बढती देवून त्या भरण्यांत याव्यात. परंतु, सौ. मधुरा जितेंद्र केणी यांना मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवर एकतर्फी बदलीने नियुक्ती करण्यास ही महासभा विरोध करीत आहे. सौ. मधुरा जितेंद्र केणी ह्यांना महापालिकेत नियुक्ती करण्याचा प्रस्ताव फेटाळत आहे असा मी ठराव मांडत आहे.

राजेश म्हात्रे :-

याला माझे अनुमोदन आहे.

चंद्रकांत वैती :-

प्रशासनाकडून हा विषय आला. प्रशासनाकडून वास्तविक ते निवेदन व्हायला पाहिजे होते की, हा विषय आपण कशासाठी आणला? आपण घेऊ शकत होतो तर विषय आणायला पाहिजे आणि घेऊ शकत नव्हतो तर आयुक्त साहेब आपण स्वतः विषय फेटाळू शकत होता. किंवा स्थायी समितीवर त्याच्यावर चर्चा करू शकत होतो. जर अशा एकतर्फी बदल्या होत असतील तर आपल्याकडे काही पार्सल बाहेर पाठविता येतील की नाही? हे आपण बघितले पाहिजे. वास्तविक असे होऊ शकतात का? नसतील होत, तर आपल्या प्रशासनाकडून हा विषयच व्हायला नको होता. प्रशासनाने हा विषय आणणे चुकीचे आहे. तर प्रशासनाने हा विषय आपल्या महासभेसमोर आणावासा वाटला हा खुलासा प्रशासनाने प्रथम केला पाहिजे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.)सो.) :-

उल्हासनगर महापालिकेमध्ये संबंधित विषयाच्या अनुषंगाने निर्णय झालेला होता आणि उल्हासनगर महापालिकेचा निर्णय राज्य शासनाला कळविण्यात आला होता. त्यामुळे राज्य शासनाने याबाबत महापालिकेने निर्णय घ्यावा असे आपल्याला पत्र दिलेले आहे. सन्मा. सदस्य दुबोले साहेबांनी तसा उल्लेखही केलेला आहे.

तर राज्य शासनाच्या सुचनेप्रमाणे हा विषय आणलेला आहे. आपण तो रिजेक्ट केला आहे. आम्ही ते शासनाला कळवू.

प्रकरण क्र. ८९ :-

उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या लिपीक सौ. मधुरा जितेंद्र केणी यांना महानगरपालिके अंतर्गत एकतर्फी बदलीने नेमणूक करणेबाबत.

ठराव क्र. ८२ :-

उल्हासनगर महानगरपालिकेच्या लिपीक सौ. मधुरा जितेंद्र केणी ह्यांचा मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत एकतर्फी बदलीने नेमणूक करण्याचा प्रस्ताव आजच्या महासभेसमोर आलेला आहे. कोणत्याही महानगरपालिकेत काम करणाऱ्या कर्मचाऱ्याने त्या महापालिका क्षेत्रात निवास करणे आवश्यक असते अथवा त्याने तशी स्वतःच्या निवासाची व्यवस्था करणे आवश्यक असते. प्रत्येक महापालिका किंवा स्थानिक स्वराज्य संस्थेमध्ये कामगार नियुक्त होण्यासाठी संबंधीत स्थानिक क्षेत्रात निवासाची व्यवस्था असण्याची अट असते.

सौ. केणी ह्या मालाड येथे राहत असून उल्हासनगर महापालिकेत काम करीत आहेत. त्यांना ये-जा करण्यासाठी होणारा त्रास टाळण्यासाठी त्यांनी उल्हासनगर येथे जाउन राहणे उचित ठरेल त्यासाठी मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत एकतर्फी बदली मागणे योग्य नाही.

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत लिपीक संवर्गाच्या काही जागा तर रिक्त असतील तर महापालिकेच्या कर्मचाऱ्यांमधून पात्र कर्मचाऱ्यांना लिपीक पदावर बढती देवून त्या भरण्यांत याव्यात. परंतु, सौ. मधुरा जितेंद्र केणी यांना मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवर एकतर्फी बदलीने नियुक्ती करण्यास ही महासभा विरोध करीत आहे. सौ. मधुरा जितेंद्र केणी ह्यांना महापालिकेत नियुक्ती करण्याचा प्रस्ताव फेटाळत आहे असा मी ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्री. भगवती शर्मा

अनुमोदक :- श्री. राजेश म्हात्रे

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

नगरसचिव :-

प्रकरण क्र. ९०, वेदरशेड करीता भाडे आकारणी करणेबाबत.

भगवती शर्मा :-

मिरा भाईंदर शहरात विद्यमान इमारतीमधील दुकानांसमोर / हॉटेलसमोरील मोकळ्या जागेवर वेदरशेड उभारण्यास परवानगी मिळणेबाबत अर्ज प्राप्त होत असतात. त्यानुसार संबंधीत अर्जदारास / मालकांस रु.२,५००/- इतके शुल्क आकारून तात्पुरत्या स्वरूपात वेदरशेड उभारण्यास ६ महिन्याकरिता परवानगी देण्यात येते. सदरच्या परवानगीतील नमुद वेदरशेड खालील जागेवर वाणिज्य वापर करता येणार नाही अशा स्वरूपाची अट नमुद केलेली आहे. तथापी असे निदर्शनात आले आहे की, वेदरशेड खालील जागेचा वापर बहुतांशी ठिकाणी वाणिज्य वापरासाठी केला जातो.

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम २२७/१(ब) अन्वये उत्सवाच्या प्रसंगी रस्त्यावर मंडप वगैरे तात्पुरते उभारणेबाबत तरतुद आहे. तसेच प्रारूप विकास नियंत्रण नियमावलीत विनियम क्र. ५८-इ मध्ये तात्पुरते स्वरूपाची परवानगी देण्याची तरतुद आहे. अशी परवानगी देताना वेदरशेड खालील जागेचा मालकीहक्काचे कागदपत्र तसेच इतर आवश्यक कागदपत्र घेवून परवानगी देण्यात येते.

यापूर्वी महानगरपालिका क्षेत्राचा विचार न करता सरसकट रु.२,५००/- आकारणी करत असली तरी सदर आकारणी ही प्रथम १०.०० चौ.मी. क्षेत्रासाठी ठेवून १०.०० चौ.मी. क्षेत्राच्या वर महानगरपालिकेचा आर्थिक फायदा व्हावा म्हणून ५०.०० मी. क्षेत्रापर्यंत रु.३००/- प्रति चौ.मी. व ५०.०० चौ.मी. क्षेत्राच्या वर रु.४००/- प्रति चौ.मी. प्रति माह असे सुधारीत दर लावणे योग्य राहिल.

तसेच सदर वेदरशेड खालील जागेची ज्यावेळी महापालिकेस सार्वजनिक उपयोगासाठी आवश्यकता भासेल त्यावेळी स्वखर्चाने जागा मोकळी करून देण्यात येईल असे प्रतिज्ञापत्र संबंधितांकडून घेणे आवश्यक वाटते. मालकीहक्काचे कागदपत्र घेवून वरील दोन्ही अटी नमुद करून असा वापर करणाऱ्या सर्वांना ६ महिन्यांसाठी तात्पुरत्या स्वरूपात वेदरशेडसाठी परवानगी देण्यात यावी. त्यामुळे महानगरपालिकेच्या उत्पन्नात वाढ होईल.

तसेच महानगरपालिका परिसरातील बहुतांश इमारतीतील तळ मजला किंवा इमारतीवरील मजल्यावर, दुकानासमोर पत्राशेड टाकून किंवा हॉटेलच्या आवारात शेड टाकून वाणिज्य वापर करित असून त्यासाठी परवानगीही घेतली जात नाही. त्यामुळे अशा वापरापासून महानगरपालिकेला कुठल्याही प्रकारचे उत्पन्न मिळत नाही. अश्या प्रकारे वापर करून संबंधित व्यवसाय धारकास त्यांच्या हॉटेल समोरील मालकीच्या जागेत

रस्त्याची मार्जीन सोडून वेदरशेडसाठी उन्हाळा व पावसाळ्यासाठी परवानगी देणेस मंजूरी देत आहे. त्यामुळे महापालिकेच्या उत्पन्नात भरीव वाढ होईल. त्यांना वरीलप्रमाणे परवानगी देणे योग्य राहिल.

वेदरशेड परवानगी ही तात्पुरत्या स्वरूपाची असेल, सदरच्या परवानगीमुळे इमारत किंवा गाळा किंवा घर इत्यादी अधिकृत होणार नाही. तसेच महानगरपालिकेस आवश्यक असेल तेव्हा सदरचे वेदरशेड काढून टाकता येईल, तसेच महानगरपालिकेच्या जागा सोडून सदरची परवानगी तात्पुरत्या स्वरूपात देण्यात यावी असा मी ठराव मांडत आहे.

राजेश म्हात्रे :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने, प्रकरण क्र. ९० वर प्रशासनाने जो गोषवारा दिलेला यामध्ये मिरा भाईंदर शहरामध्ये प्रमुख रस्त्याच्या लगत असलेल्या मोकळ्या जागेमध्ये म्हणजे प्रमुख रस्ता, त्याचा फुटपाथ आणि इमारतीचा जोता ह्याच्यामधला जो ओपन स्पेस आहे तो ओपन स्पेस बऱ्याचशा बिल्डींगने म्हणा, शोरुमने म्हणा, बिअर बार आहेत, हॉटेल्स आहेत यालोकांनी रस्त्यापेक्षा ३ इंच उंच असा बांधलेला आहे. तीन फुट आणि त्याच्यावर संपुर्ण स्वतःचे ओटे वगैरे तयार केले आहेत. आणि परमनंट स्वरूपाचे शेड बांधलेले आहे प्रत्येक हॉटेलच्या बाहेर तुम्हाला हे शेड बांधायला मिळतील. म्हणजे बिल्डींगने रस्त्यापासुन ओपन स्पेस कशाला सोडायचे? ज्या हॉटेलकरिता ५-१० गाड्या येणार त्या पार्क कुठे करणार? मग त्या गाड्या रस्त्यावर पार्क केल्या जातात. ओघाने आपल्याकडे टोईंग व्हॅन नाही. पार्कींग केलेल्या व्हेहीकल्स आपण उचलू शकत नाही. त्या हॉटेलची सगळी जो काय प्रॉब्लेम आहे तो आपल्याला नागरिकांना भोगावा लागतो. आज हा ठराव केला तर ह्या ठरावामध्ये आजच्या तारखेला अस्तित्वात असलेले वेदरशेड ज्या ओपनस्पेसमध्ये अनधिकृतरित्या बांधलेले आहे आणि नगररचना विभागाच्या अधिकाऱ्याने कुठलेही त्याच्यावर लक्ष न देता ते आजही कायम आहेत. मागच्यावेळी श्री. शिवमुर्ती नाईक साहेब असतांना बऱ्याचशा शेड तोडल्या गेल्या. परत ते हॉटेल बनले, वेदर शेड झाल्या. आज तिथे हॉटेलचे संपुर्ण कस्टमर बसुन त्यांनी सिटींग अरेंजमेंट केले आहे म्हणजे आतला एफ.एस.आय. प्लस सेल तेवढाच त्यांनी बाहेर एफ.एस.आय. तयार करून बाहेर संपुर्ण स्नॅक कॉर्नर काढले आहे. आईस्क्रीम पार्लर काढलेली आहेत. हे सगळ करून तुमची ओपन स्पेस जी नियमामध्ये सोडली जाते. ठराविक प्रयोजनाकरिता पार्कींग करिता ती ते लोक युझ करतात आणि त्यांच्यावर त्यांनी जे काही शेडस बांधले आहेत त्याच्याबद्दल या गोषवान्यामध्ये काहीच लिहिलेले नाही. माझी सुचना अशी आहे की, ते तुम्ही कॅल्क्युलेट करून एकतर त्या वेदरशेड मोकळ्या करा, ओपन स्पेस मोकळे झाले पाहिजे. जेणेकरून त्या बिल्डींगच्या त्या बिल्डींगमध्ये जे कमर्शियल गाळे आहेत त्याच्याकडे येणारे व्हेहीकल्स त्या ओपन स्पेसमध्ये उभे राहू शकतील आणि या वेदरशेडवर पॅरेलाईज करून आता तुम्ही हा दर लावला आहात, जुन्या ज्या सगळ्या वेदरशेड आहेत. त्याच्याबद्दल आपण काय केले? आजपर्यंत मी विदाउट जात होतो. मला तुम्ही सोडलत उभ्याने गेलो तर दिडपट दंड घेणार हा प्रकार आहे त्याकरिता त्या वेदरशेडचे कॅल्क्युलेशन केले का, ह्या शहरामध्ये ह्या ह्या बिल्डींगमध्ये एवढ्या एवढ्या प्रमाणात वेदरशेड आहे. प्रभाग कार्यालयानुसार तुम्ही ठरवा. प्रभाग कार्यालय १ यामध्ये १०० वेदरशेड आहेत. एवढे इन्फ्रुचमेंट इतक्या बाय इतक्याचे झाले आहे. हे मोकळे केले तर तिकडे चार गाड्या पार्क होउ शकतात. असे कुठल्याही प्रकारचे नाही. वेग असा प्रपोजल तुम्ही आणला आहात माझी जी काय सुचना आहे. या ठरावामध्ये इनक्ल्युड करा. ठराव पण त्यांनी घाईघाईत केलेला आहे.

चंद्रकांत वैती :-

मा. महापौर साहेब, सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेबांनी जे सजेशन दिले. वास्तविक आपल्या सभेचा अजेंडा निघून एवढे दिवस झाले आहे आणि त्यानंतर काल रात्री आणि आज या एवढ्या वेळात आम्हाला एक पानाचा मोघम गोषवारा देण्यात आला. नेमक काय म्हणायचे आहे. प्रशासनाला, प्रशासनाची ह्याच्यावर भुमिका काय? वेदरशेड दोन तीन प्रकारचे आपण मोजतो. जी इमारत आहे. लिकेज आहेत लिकेज काढण्याची परिस्थिती नाही. सोसायटीच्या भानगडी आहेत. ह्या सोसायटीच्या लिकेज टाळण्यासाठी आपल्या सोसायटीच्यावर पत्र्याची शेड लावतात. दुकानदार उन, वारा, पाउस ह्याच्यापासुन आपल्या दुकानाचा बचाव व्हावा म्हणून शेड लावतात, कमर्शियल, वाणिज्य जे वापर करणारे जे आहेत मग हॉटेल आले, नविन मोठ मोठे ब्रॅन्डेड मार्केट आले. मोठी दुकाने आली. छोटी दुकाने आली. कपड्याचे शोरुम आले. हे सगळेजण लावत असतात. खरतर शेड हा प्रकार चुकीचा आहे. तुम्हाला पावसाळ्यामध्ये फक्त संरक्षण करायचे असेल दोन, अडीच तीन फुटाची शेड ठिक आहे तुम्ही जर ह्यांना टॅक्स लावण्याचे धोरण अवलंबिले तर सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे जसे बोलले की, हॉटेलवाल्यांनी जेवढे हॉटेलमध्ये जागा नाही त्याच्या चारपट जागा शेडखाली बनविले आणि तिथे त्यांचा व्यवसाय चालतो. लॉजवाल्यांनी तेच केलेले आहे. दुकानदारांना एवढी परवानगी आपण देतो. ते आपल्या बांधकामाच्या जोत्याच्या बाहेर जिथे फुटपाथ आहे त्या फुटपाथच्या वर पण टाकतात. जर तुम्ही ह्याला टॅक्स लावायला लागले तर त्याठिकाणी बाहेर सामान विकायला लागतील आणि लोकांना ज्यांना त्या फुटपाथवरून चालायचे आहे त्यांना पुन्हा रस्त्यावरून चालू लागणार. मग तिथे आपले फेरीवाले

आहेतच आपल्याला नेमकी अपेक्षा होती ठिक आहे आम्ही मानू आपण जेव्हा इल्लिगल कन्स्ट्रक्शन थांबवू शकलो नाही किंवा तोडू शकू का? असा प्रश्न आहे. तो तोडू शकलो नाही. तर ह्या शेड्स तोडू हा ही मोठा प्रश्न आहे. मग तो सुटणार नसेल तर वेदरशेड लावण्याचा हा शब्द न लावता ज्यांनी आपल्या व्यावसायिक वास्तुच्या बाजूला असे शेड बांधले आहेत. त्यांच्यावर शास्ती लावण्याचा प्रकार आहे. एकतर जेवढी कमर्शियल हॉटेल आहेत. वास्तु आहेत, दुकान आहेत. हे लोक ज्योत्याच्या बाहेर दुकान वाढवूनच चालली आहेत आणि त्याच्यापुढे वेदरशेड घालतात. मग ती ग्रील लावतात. लोकांना त्रास द्यायला आणि त्याच्या टॅक्सची आकारणी ही आपण पूर्ण केली नाही. त्या दुकानांची त्या हॉटेलची आकारणी आपण पूर्ण केली नाही आणि वेदरशेडची आकारणी करायला निघालो तुम्हाला अपेक्षित तो विषय होता तो खुलासेवार आणायला पाहिजे होता.. सन्मा. सदस्य भगवती शर्मा साहेब फार घाई करण्याची गरज नव्हती आजचा आपला हा ठराव एक महिन्यांनी झाला असता. पण प्रशासनाला त्या विषयात एक माहितीबद्ध, साचेबद्ध विषय तर सभागृहापुढे आणू दे. तुम्ही चार प्रभागामध्ये कुठे कुठे काय काय उत्पन्न अपेक्षित धरले आहे ते तर आणायचे. उगीच काहितरी ठराव करायचा आणि परवानग्या द्यायच्या म्हणजे तुम्ही फुटपाथवर पण पुन्हा वापर करायला द्याल. कमिशनर साहेबांनी मागे भुमिका घेतली मिरा भाईंदर रोडचे, सर्व्हिस रोडला सगळ ओपन करून टाकले आपली पाट पडल्याबरोबर दुसऱ्याची मेस्त्री कामाला लागले आणि शेड बांधून टाकल्या. पुन्हा त्याच्या खाली सोफे विकायला लागले. पुन्हा त्याच्या खाली सामान ठेवले. ह्या शेड्सना अगर तुम्ही टॅक्स लावून दिला. आपला कोर्ट लगेच स्टे देतो. उद्या दिलेच नाही काढून तर काय करणार? आपण दिले, ठराव त्यांनी दिला. ते लोक ठराव वाचतील. नाही त्यांनी सांगितले आवश्यकता असेल तेव्हा आपल्याला काढायला लागेल. तो ठराव दाखवला तर लगेच काढतील असा आपला समज ठेवू नये. आपल्या त्या टॅक्सच्या आधारे ते स्टे घेतील. मालकी सांगतील आपल्या रस्त्यावर. वेदरशेडची गरज काय, जेव्हा पावसाळा येईल तेव्हा द्या. सोसायट्यांना ज्यांना लिकेज आहे. जिथे गरज आहे. जिथे आवश्यकता आहे. तिथे ते ठिक आहे. त्याचा तर वापर होईल. उद्या दोन इमारतींच्या मधून रस्ता जातोय त्या रस्त्यावरपण शेड टाकतील. काय सांगतील, त्यांच्या दुकानात पाणी नको आमच्या दुकानात पाणी नको. रात्री आम्ही इथे हॉटेल चालवू आणि आपल्याला वाटले तर आपण त्यांना वनवे रस्ता पण करून देवू. हे असे काम बरोबर नाही म्हणून वकील साहेबांनी विनंती केली शर्मा साहेबांना की आपण जरा थांबा मी आपल्याला पुन्हा विनंती करतोय की पूर्ण माहितीसह उत्पन्नाच्या आकड्यासह आपली नेमकी भुमिका आपण कोणकोणाला परवानग्या देणार आहोत. यांच्याजवळ एक पानाच देवून चालत नाही. कुठच्या अधिकाऱ्याकडून हा विषय आलेला आहे. अजित पाटील साहेब, हा विषय आपल्याकडून आलेला आहे का?

नगरसचिव :-

टाउन प्लानिंगकडून विषय आहे.

चंद्रकांत वैती :-

आपण असे नाही करायला पाहिजे. टाउन प्लानिंगकडून चुकीचा विषय आहे. आपण जेवढी इमारत बांधायला परवानगी दिली आहे. त्याच्यापेक्षा दिडपट ते मोठी बांधतात. तर शेड करताना ऐकतील काय हो? आता तर अॅल्युमिनियमचे लावून घेतात बघा किती हॉटेलवाल्यांनी केले आहे. अशी काही परवानगी नको. आमचा या ठरावाला विरोध आहे. आपण पूर्ण अभ्यासाअंती हा विषय आणावा.

एस. ए. खान :-

वेदरशेडचे काय अर्थ आहे.

मा. महापौर :-

पहिल्यांदा मी सन्मा. सदस्य चंद्रकांत वैती साहेबांचा खुलासा करतो. आपण कुठल्याही सोसायटीला किंवा रेसिडन्स वापरासाठी घरगुती कोणीही शेड लावला असेल, गार्डन वगैरे तर त्यांना आपण कुठल्याही प्रकारचा कर आकारत नाही. रस्ते, गटार, महापालिकेची कुठलीही जागा असेल तिथे आपण वेदरशेडला परवानगी देणार नाही आणि भाड ही घेणार नाही. हे फक्त खाजगी जागांमध्ये म्हणजे एखादा हॉल, टेरेसवर शेड टाकतात किंवा एखादे स्पाईस गार्डन, दाराज धाबा घ्या, गॅलेक्सी हॉटेल घ्या, जी.सी.सी. घ्या जेवढे असे आहे त्या सर्वांनी त्यांच्या आतल्या प्रिमायसेसमध्ये शेड टाकलेले आहे. हे टेम्पररी शेड. टेम्पररी बोलल्यावर प्रश्न पडला, ते एक मोठे उत्पन्न रेव्हेंयु आपल्याला साध्य होईल आणि ते शेड वर्षानुवर्षे पासून आहेत असे पण नाही की, आज बांधले आहेत किंवा काल बांधले आहेत आणि कुठल्याही महापालिकेची जागा असेल, फुटपाथ असू द्या किंवा रस्ते असू द्या किंवा गटार असू द्या किंवा रिझर्व्हेशन असू द्या. तिथे आपण परवानगी सुद्धा देणार नाही. आणि त्याला आकारणी सुद्धा करणार नाही. आणि हे पण आपण त्याच्यामध्ये ज्यावेळी परवानगी घ्याल तेव्हा टेम्पररी परमिशन नॉट फॉर दि लॉग लास्टींग परमिशन म्हणजे सहा महिन्याची परमिशन घेउन सहा महिन्यांचे पैसे आकारायचे व सहा महिन्यांवर ती परमिशन लॅप्स झाली.

चंद्रकांत वैती :-

आमचा या विषयाला विरोध नाही. परंतु आपल्याला कुठच्या झोनमधून किती रेव्हेंयु येईल याचा एक अंदाज बांधा आणि निश्चित करा की, आपण कोणाकोणाला देणार आहोत. ज्यांनी दिले आहेत त्यांचा तर

तुम्ही मागावा घ्या. जर त्यांनी १० वर्षांपासुन शेड लावलेले आहेत तर १० वर्षांपासुनचे त्यांच्यावर दंडात्मक कार्यवाही करा. वसुली करा.

मा. महापौर :-

ज्यांनी विदाउट परमिशन ऑलरेडी बांधलेले आहे त्यांच्याकडून एकावेळेची पॅनेल्टी घ्यावी.

एस. ए. खान :-

वेदरशेडचे स्पेसिफीक करा.

मा. महापौर :-

टेम्पररी म्हटले आहे. आर.सी.सी. देणार नाही.

एस. ए. खान :-

समजा, त्याने त्याच्यावर लोखंडी आय लावली मग आणि त्याच्याहून मोठे पत्रे येत आहेत.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर साहेब, माझी या ठरावामध्ये सुचना समाविष्ट करून घ्या. दुकानाच्या किंवा हॉटेलच्या पुढे गटारावर किंवा फुटपाथवर शेड वाढवून फुटपाथ किंवा गटर वेदरशेड खाली घेउन आपला धंदा करत असतील तर त्यांना कोणत्याही प्रकारची वेदरशेडची परवानगी देवू नये. मेन रोडला कोणतेही वेदरशेड देवू नये. म्हणजे जसे काशिमिरा रोड आहे. स्टेशन रोड आहे. मेन रोड सोडून.

मा. महापौर :-

मेन रोड असू द्या. गल्लीतले असू द्या. आपण त्यांना रस्त्यावर, गटारावर, कुठेही परवानगी देणार नाही.

मिलन पाटील :-

आणि जुने ज्यांनी परमिशन घेतलेली नाही त्यांच्यावर दंडात्मक कार्यवाही करून....

मा. महापौर :-

एका वर्षाचे दंड आपण घेणार आहोत.

स्नेहा पांडे :-

छह महिने के बाद वह दुकानवाले शेड निकालेंगे क्या?

मा. महापौर :-

ऐसे विदाउट रेन्ट के भी आप छह महिने बाद निकालना वह मॅटर तो....

स्नेहा पांडे :-

हम कर सकते हैं। अभी अगर परमिशन देकर किया जायेगा तो वह छह महिने मे नहीं निकालते.

मा. महापौर :-

परमिशन हम अभी भी जो टेम्पररी दे रहे हैं बारीश मे...

स्नेहा पांडे :-

सिर्फ बारीश के लिए।

मा. महापौर :-

लेकीन वह भी निकालते हैं क्या? वह भी नहीं निकालते हैं।

स्नेहा पांडे :-

वैसे नहीं निकालते हैं लेकिन कम्प्लेंट आने के बाद निकाला जाता है।

सलिम दाउद शेख :-

वेस्टर्न हॉटेलवाल्याने त्या शेडच्या खाली मोठमोठे दुकाने आणि गाले बांधलेले आहेत.

मा. महापौर :-

मी गाळ्याबद्दल बोलतच नाही.

सलिम दाउद शेख :-

मग?

मा. महापौर :-

ते गाळे इललिगल आहेत तर ते इललिगलच आहेत.

सलिम दाउद शेख :-

वेस्टर्न हॉटेलवाल्यांनी जो शेड बांधलेला आहे तो कायमस्वरूपी शेड आहे.

मा. महापौर :-

आपण गाळ्यावर आकारणार नाही.

सलिम दाउद शेख :-

पण अशाप्रकारे आपण कर आकारणी करून जिकडे तिकडे अनधिकृत झाले.

मा. महापौर :-

अतिक्रमणचा तो वेगळा विषय आहे त्याच्यावर कार्यवाही करायला पाहिजे आणि कार्यवाही झाली पाहिजे मी फक्त ओपन शेंड बदल बोलतोय.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर साहेब, आपल्या परवानगीने बोलतोय, माझी आपणांस विनंती आहे की, जो वेदरशेंडचा विषय आपण विषयपटलावर आणला आहे. आपण आता म्हणालात की, आपण इमारतीला जेव्हा वेदरशेंड बांधतो म्हणजे वरच्या माळ्यावर छपरा टाकायला देतो. आपण कर आकारणी करत नाही. परंतु, प्रशासनातर्फे कर आकारणी केली जाते.

मा. महापौर :-

हा विषय कर आकारणीचा नाही.

शशिकांत भोईर :-

त्याकरिता तुम्हाला मी विनंती करतोय की, आपण वेदरशेंडला ज्याला परवानगी द्याल तर इमारतीवर टाकलेले आहे वेदरशेंड ते फक्त पावसाचा बचाव आणि लिकेज होतोय त्याकरिता तात्पुरत्या वापरता येतो. पण काही वेळेस इमारती हॉटेलवर वेदरशेंड टाकून त्याचा वापर जर वाणिज्य साठी वापरत असतील तर त्यांच्यावर तुम्ही कर आकारणी करा. परंतु, इमारतीवर कर आकारणी करू नका. फक्त वेदरशेंड परवानगी देवून अडीच हजार घायचे आहे तेवढेच फक्त घ्या. अशी सभागृहाला माझी सुचना आहे.

मा. महापौर :-

तुमचे असे म्हणणे आहे की, सोसायटीकडून जे आपण कर आकारणी करतो ते नाही करायचे.

शशिकांत भोईर :-

होय.

मा. महापौर :-

अजित पाटील साहेब, सन्मा. सदस्यांची सुचना बरोबर आहे ते आपण त्या ठरावामध्ये समाविष्ट करून घ्यावी की, ज्या सोसायटीला आपण लिकेजकरिता देतो त्यांच्याकडून आपण कर आकारणी करू नये.

प्रफुल्ल पाटील :-

या विषयामध्ये एक विषय असा महत्वाचा आहे की, या मिरा भाईदर मधील जवळ जवळ ६० ते ७० टक्के इमारतीच्या गच्च्या ज्या आहेत त्या लिकेज होतात. आपल्याकडे परमिशन मागायला आल्यानंतर टाउन प्लानिंग डिपार्टमेंट त्यांना वेगवेगळ्या प्रकारची परमिशन दाखवते. खर म्हणजे आपण सगळ्यासाठी डी.सी.रूल्स मध्ये आपण प्रोव्हीजन पण केलेली आहे आणि त्या डी.सी. रूलमध्ये आपण काय फी आकारायची त्याची सुद्धा माहिती आहे. मग आपण हे जे टाउन प्लानिंग डिपार्टमेंट सहजा सहजी ह्या लोकांना परमिशन देत नाही. तुम्ही आर्कीटेक्टचे हे आणा तुम्ही त्याचे ते आणा तर तुम्हाला जे रूल्स रेग्युलेशनमध्ये डी.सी. रूल्समध्ये तुम्ही जे फायनल केलेले आहे की, त्या छप्परची हाईटमध्ये किती असावी पॅरेफाईड वॉर्डपासुन किती असावी म्हणजे जेणेकरून त्याचा वापर रहिवास कामासाठी किंवा इतर कामासाठी होणार नाही. फक्त पावसाचे पाणी लिकेज होण्यापासुनच ती छप्पर वापरल जाईल हे सगळ रेग्युलेशन असतांना त्या परमिशन घायला एवढा वेळ का लावता? चार चार महिन्यापर्यंत परमिशन देत नाही आणि मग ते सोसायटीवाले थांबत नाही. तुमच्या परमिशन विना ते काम करतात. बर परमिशन ही देत नाही आणि तुम्ही जी फी आहे ती फी ही आकारत नाही. आणि मग कर आकारणी कशी काय त्याला? तुम्ही एकदा कर आकारणी केली ह्याचा अर्थ अलाउ देम टू युज इट आयदर फॉर रेसिडेन्शीअल परपझ ऑर कमर्शियल परपझ म्हणून ते कर आकारणी तर चुकीचीच आहे. तुम्ही त्याची जी नॉमिनल फी आहे ती आकारून इमिजिएट वन विंडो क्लिअरन्स त्यांना द्या.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील आपले जे टाउन प्लानिंग डिपार्टमेंट आहे त्यांना सांगतो आपण पहिल्यांदा आर्कीटेक्ट अपॉईंट करा नंतर स्टेबिलिटी सर्तीफिकेट द्या त्यापेक्षा त्यांच्याकडून शॉर्टकटमध्ये हमीपत्र घ्या की, हे पडल बिडल तर जबाबदारी संपुर्णपणे सोसायटीची राहिल आणि त्याप्रमाणे देता येईल.

प्रभात पाटील :-

सन्मा. सदस्य पाटील साहेब बोलले की, आपला नगररचना विभाग तर कमिशनर साहेबांना आपल्या या गोष्टीची माहिती आहे कारण की मी जेव्हा वेदरशेंडला परमिशन मागायला गेले तोपर्यंत पावसाळा निघून गेला होता. आणि ते म्हणाले की, आता पावसाळा गेला आता वेदरशेंड घेउन काय करता मग प्रकरण तुमच्याकडे ९ महिने पेंडींग होत. साहेब, तुम्हाला ही गोष्ट माहिती आहे. म्हणजे तुम्ही ही गोष्ट जाणता म्हणून त्यासंदर्भात तुम्ही सुचना करा.

प्रशांत पालांडे :-

मा. महापौर साहेब, आयुक्त साहेब, हा विषय जो प्रशासनाने आणलेला आहे हा अतिशय चांगला विषय आहे. रेव्हेंयु वाढविण्यासाठीच आहे. पण काही गोष्टींचा खुलासा हवा आहे की, इमारतीचा जोता

असतो तो आणि महानगरपालिकेचे गटार ह्याच्यामधली जागा नक्की कोणाच्या मालकीची असते? ह्याच संदर्भामध्ये कल्याण डोंबिवली महानगरपालिका क्षेत्रामध्ये न्यायालयाचा एक निकाल आहे की जोत्यापासुन पुढे तुम्ही कुठलेही बांधकाम करू शकणार नाही. जोत्यापासुन कोणीही छप्परा वगैरेचे बांधकाम करू शकणार नाही आणि त्यातुनही आपण जर वेदरशेडला परवानगी देत असू तर माझे असे म्हणणे आहे की, त्याला सोसायटीची एन.ओ.सी. आवश्यक आहे दुकानांसाठी आणि ९० टक्के भाड्याने दुकान चालवतात तर मुळ मालकाची एन.ओ.सी. आवश्यक करा.

मा. महापौर :-

ती जागा सोसायटीच्या मालकीची आहे.

प्रशांत पालांडे :-

मग ती आपण घेउ शकतो का?

मा. महापौर :-

आपल्याला गरज पडली रोड वाईडींगमध्ये तर त्यावेळी घेउ शकतो.

प्रशांत पालांडे :-

आपण वेदरशेडचे भाडे घेउ शकतो का?

राजेश वेतोस्कर :-

मिरा भाईंदर शहरात दुकानांसमोर, हॉटेलसमोर मोकळ्या जागेवर वेदरशेड उभारण्यास परवानगी देण्याचा प्रस्ताव या महासभेसमोर आला आहे. वाणिज्य वापरासाठी अशाप्रकारे वेदरशेडची परवानगी दिल्यास शहरात फुटपाथ व दुकान हॉटेल समोरील जाग शिल्लकच राहणार नाही. वेदरशेडमध्ये व्यवसास चालु ठेवून जी जागा त्या व्यवसायीकाची नाही त्याला रोडची परवानगी दिल्यास मोकळ्या जागेवर असलेल्या रहिवाशांचे हक्कांवर अतिक्रमण होईल.

रहदारीसाठी मोठा अडथळा निर्माण होईल. संपूर्ण शहर हे वेदरशेडचे शहर म्हणून नावारुपाला येईल. या पूर्वी पालिकेचा अनुभव वेदरशेडच्या बाबत चांगला नाही. एकदा लावलेला शेड कायम होवून ते शेड कधीच काढले जात नाहीत. म्हणून अशा वेदरशेड करता विद्यमान इमारती मधील दुकानांसमोर / हॉटेलसमोर, मोकळ्या जागेवर कोणत्याही प्रकारची वेदरशेड उभारण्यास परवानगी देवू नये. असा मी ठराव मांडत आहे.

चंद्रकांत मोदी :-

इस ठराव को मेरा अनुमोदन है।

मा. महापौर :-

उपसुचना तीच आलेली आहे आणि ह्याच्यात आपण चार फुटापर्यंत फ्री सोडले आहे. नाहीतर, कोणी तक्रार करतील की, आमच्याकडे परवानगी नाही. तर ५० फुट पर्यंत आपण त्यांना फ्री दिलेले आहे.

सलिम दाउद शेख :-

मा. महापौर साहेब, वेदरशेडखाली दुकान गाळे बांधू शकतात का?

मा. महापौर :-

नाही.

सलिम शेख :-

मग वेस्टर्न हॉटेलने एवढे मोठमोठे दुकाने गाळे बांधले तर त्याच्यावर कार्यवाही का करत नाही?

मा. महापौर :-

ते वेदरशेड नाही. त्याने दुकानांवर छप्परे टाकले असे होईल.

एस. ए. खान :-

त्याने वेदरशेडच्या नावाखाली गाळे बांधले.

आसिफ शेख :-

मा. महापौर साहेब, आपला जो मुळ ठराव झालेला आहे त्याच्यामध्ये ह्यांची सुचना समाविष्ट करून घ्या.

मा. महापौर :-

सचिव साहेब, सुचना वाचून दाखवा.

नगरसचिव :-

प्रकरण क्र. ९० करिता सुचक :- श्री. राजेश वेतोस्कर आणि अनुमोदक श्री. चंद्रकांत मोदी ह्यांची सुचना आलेली आहे त्याचे सभागृहासमोर वाचन करतो. मिरा भाईंदर शहरात दुकानांसमोर, हॉटेलसमोर मोकळ्या जागेवर वेदरशेड उभारण्यास परवानगी देण्याचा प्रस्ताव या महासभेसमोर आला आहे. वाणिज्य वापरासाठी अशाप्रकारे वेदरशेडची परवानगी दिल्यास शहरात फुटपाथ व दुकान हॉटेल समोरील जाग शिल्लकच राहणार नाही. वेदरशेडमध्ये व्यवसास चालु ठेवून जी जागा त्या व्यवसायीकाची नाही त्याला रोडची परवानगी दिल्यास मोकळ्या जागेवर असलेल्या रहिवाशांचे हक्कांवर अतिक्रमण होईल.

रहदारीसाठी मोठा अडथळा निर्माण होईल. संपूर्ण शहर हे वेदरशेडचे शहर म्हणून नावारुपाला येईल. या पूर्वी पालिकेचा अनुभव वेदरशेडच्या बाबत चांगला नाही. एकदा लावलेला शेड कायम होवून ते शेड कधीच काढले जात नाहीत. म्हणून अशा वेदरशेड करता विद्यमान इमारती मधील दुकानांसमोर / हॉटेलसमोर, मोकळ्या जागेवर कोणत्याही प्रकारची वेदरशेड उभारण्यास परवानगी देवू नये. असा मी ठराव मांडत आहे.

अनिल सावंत :-

सुचना कशी काय होईल? ठराव आहे.

मा. महापौर :-

आपण ठराव दिला आहे की, सुचना?

अनिल सावंत :-

सुचना म्हणून घ्या चालेल. आम्हाला काय प्रॉब्लेम नाही.

मा. महापौर :-

सुचना जे अनुमोदक व सुचक आहे त्यांनी ते स्विकारले नाही म्हणून फेटाळतो.

अनिल सावंत :-

साहेब, इथे तर मोठी दलबाजी आहे. दुकानांसमोर आणि हॉटेलसमोर शेड बांधायचे आहे. लोकांना चालायला फुटपाथ राहणार नाही.

चंद्रकांत वैती :-

आम्ही आपल्याला सांगतोय की, ह्याचा फेर प्रस्ताव आणा. नेमक आपल्याला काय उत्पन्न अपेक्षित आहे. आपण काय करणार आहोत? त्याचा विस्तारीत रिपोर्ट आणा आपण मोघम ठराव काय करता? त्याच्यामुळे तुम्ही सर्व इल्लिगलच मान्यता देता असे होते. ह्या ठरावावर शासनाचा निर्णय आहे की, काय? फार घाई आहे एक महिन्यांनी आणा. फेर प्रस्ताव आणा.

अरूण कदम :-

मा. महापौर साहेब, आपण ठरावामध्ये लिहिले आहे की.....

मा. महापौर :-

ठरावामध्ये की गोषवाच्यामध्ये?

अरूण कदम :-

गोषवारा आणि ठराव ते दोन्ही एकच आहे. त्यांनी लिहिले आहे की, सहा महिन्यासाठी परवानगी देणार आहे म्हणजे तुम्ही वर्षातून दोनदा परवानगी घेणार.

मा. महापौर :-

रिन्युअल.

अरूण कदम :-

आणि जे बांधकाम आहे १० हजार फुट आणि ते शेड आहे ५० हजार फुट, ३० हजार फुट म्हणजे तुम्ही अनधिकृत बांधकामाला परवानगी देणार हे असेच होणार.

मा. महापौर :-

ह्यासाठी असे काही इतर गोष्टी असतील त्यासाठी या ठरावामध्ये.....

अरूण कदम :-

असे काही ठरावात नमुद नाही. तुम्ही ते स्पेसिफाय करा. शेडला किती फुटाची परवानगी देणार? आज ज्यांचे इंडीव्हीज्युअल हॉटेल आहे त्यांनी आपले २०-२० हजार फुट....

मा. महापौर :-

१०० फुटापर्यंत फ्री

अरूण कदम :-

इथे तुम्ही रेट लावले आहेत.

मा. महापौर :-

५० फुटापर्यंत फ्री आहे. १०० फुटापर्यंत ३ रु. आहे आणि १०० फुटापेक्षा वर असेल तर ४ रु. आणि ५०० फुटापेक्षा वर असेल तर ४ रु. आणि शेवटचे असे सांगितले की, एखादी काय अशी परिस्थिती निर्माण झाली तर त्या शेडला पक्की परवानगी द्यायची की, नाही किंवा दुसऱ्या अडचणी येतील.

अरूण कदम :-

शेड ह्याचा अर्थ मॅक्झीमम किती फुट परवानगी देणार.

मा. महापौर :-

तो अधिकार आयुक्तांना दिला आहे.

अरूण कदम :-

असे कसे काय?

चंद्रकांत वैती :-

२०-२० हजार फुटाचे शेड आहेत. सन्मा. सदस्य भगवती शर्मा साहेब आपण मोठ्या मनाचे आहात. विचार करा काहीतरी आणले आहे म्हणून करायचे करू नका फेर प्रस्ताव आणा.

अरूण कदम :-

आम्हाला आपण स्पेसिफाय करा शेडचे मॅक्झीमम किती घेणार?

मा. महापौर :-

एखाद्या टेरेसवर हॉल वगैरे असेल व त्याने टेरेसवर हॉल कव्हर केला असेल तर ते टेरेस आपण साधारणपणे मोजले तर कोणाचे ३०००, तर कोणाचे ५००० किती ही असेल. तर आपण सांगता की, एखाद्याचे १० हजार फुट आहे तर जागेचे....

अरूण कदम :-

टेरेस वर बांधला तो एक वेगळा भाग आहे. ती मोकळी जागा आहे. ओपन स्पेस भरपूर आहे. परमिसिबल नाही. तरी तो त्याच्यामध्ये शेड बांधतो मग तेवढ्या शेडला तुम्ही परवानगी देणार का? तेवढ्या शेडमध्ये बिझनेस होतो.

चंद्रकांत वैती :-

ज्वॉईट २५ टक्के परमिसिबल असेल रिझर्व्हेशमध्ये आणि त्या माणसाने ज्वॉईट २५ टक्के त्या ह्याच्याने बांधले एफ.एस.आय. वापरला आणि तेवढे लिगल स्ट्रक्चर बांधले बाकी ज्वॉईट ७५ टक्के हे सर्व ओपन आहे त्याला शेड घातले तर तुम्ही काय कराल हो? तुम्ही त्याला लिगली मान्यता देता. ह्याविषयी आम्ही महासभेत सांगतोय अशा बाबतीत ज्या ज्या नगरसेवकांच्या तक्रारी येतील तेव्हा ते स्ट्रक्चर इललिगल म्हणा. आपल्याला पाडावे लागेल.

मा. महापौर :-

असे स्पेसिफीक आपण आयुक्तांना अधिकार दिलेला आहे.

चंद्रकांत वैती :-

आम्ही ठराव केलेला आहे. आम्ही आमच्या ठरावात म्हटले की, वेदरशेडला आमची मान्यता नाही. याला आमचा विरोध आहे. त्याचे आपण मतदान घ्यावे आणि दुसरी गोष्ट, जर ह्या नगरसेवकाने तक्रार केली तर ते विना विलंब शेड तोडण्यात यावीत.

अरूण कदम :-

वेदरशेड हा शब्द काढून टाका आणि शेडला परवानगी असा ठराव घ्या.

मा. महापौर :-

आपण बोलता की, आपल्याकडे आज स्पेसिफीक नाही की, १० हजार फुटवाला ५० हजार फुट बांधतोय की, ५० हजार फुटवाला १ लाख फुट बांधतोय.

अरूण कदम :-

पण शेडला शेवटी एक लिमिट असेलच.

मा. महापौर :-

हा विषय आणण्याचे मेन कारण असे होते की, प्रत्येक जेवढे हॉल आहेत. त्या सर्वांनी टेरेसवर कव्हर केलेले आहेत आणि एकेकांचा रेव्हेंयु साधारणपणे आपण काढले तर ४ रु. फुटाच्या हिशोबाने तर २०-२० हजार रु. आपल्याला एकेकाकडून रेव्हेंयु येतो. आता जे प्रश्न आपण उपस्थित केले तोही बरोबर आहे पण आज आपल्याला स्पेसिफीक एरिया काढता येणार नाही. कारण ५० हजार फुटवाला त्याने किती बांधावे आणि १ लाख फुटवाल्याने किती बांधावे. समजा मी गृहीत धरले की, आपण २ हजार फुटाच्या वर घायचे नाही आणि एखाद्याने कन्स्ट्रक्शनच ३ लाख फुट आहे आणि मग त्याने २ हजार फुट बांधायचे का? किंवा एखादे कन्स्ट्रक्शन २ हजार फुट आहे त्याने २ हजार फुट बनवायचे आणि ३ लाख फुटवाल्याने पण दोन हजार त्यासाठी आपण....

अरूण कदम :-

आपण धोरण ठरवा.

मा. महापौर :-

धोरण ह्यासाठी की, काही गोष्टी आपण आयुक्तांना अधिकार दिले आहेत. आयुक्त त्यामध्ये बघतील. आयुक्त साहेब, आपण ही देताना त्यामध्ये लक्ष घाला की, जसे सन्मा. विरोधी पक्षनेते चंद्रकांत वैती साहेबांनी सांगितले की, ज्वॉईट टू ज्वॉईट एफ.एस.आय. परमिसिबल आणि त्याने १० हजार फुट घायचे आणि ४० फुट शेड तसे न करता विच इज प्रॅक्टिकल म्हणजे एखाद्या टेरेसवर वापरला असेल किंवा दुकानासमोरचे असेल त्याची आपण काळजी घ्या.

एस. ए. खान :-

स्पेसिफीक करा आणि पुढच्या वेळेला विषय आणा.

मा. महापौर :-

आयुक्तांना ते निर्णय घ्यायला लागेल.

चंद्रकांत वैती :-

म्हणजे एखाद्या ह्याला आपण ५ एफ.एस.आय. वापरायला परवानगी देतोय असे होतच. तसेच झाले. मग तुमचा इंटेशन असेल अमुक हॉल, अमुक कमर्शियल अॅक्टीव्हिटी, अमुक कमर्शियल तुमचा काही उद्देश आहे की, हॉटेल आहे बार आहे किंवा मार्केट आहे. शॉप आहे. तर स्पेसिफीक डिटेल्स आणायला पाहिजे होते.

मा. महापौर :-

त्याच्या एफ.एस.आय. पेक्षा जास्त देवू नये.

एस. ए. खान :-

असे किती ओपन स्पेस आहेत त्याचा सर्व्हे करा. त्या सर्व्हेचा रिपोर्ट द्या.

मा. महापौर :-

आता जसे तुमचा मुळ उद्देश काय तर ५ हजार फुट लोकांनी ५० हजार फुट शेड नाही बांधला पाहिजे. पण आपण हे ही गृहीत घरू या की, एखादा १००० फुटचा असेल आणि त्याने २००, ५०० बांधला असेल.....

चंद्रकांत वैती :-

त्याने १०-२० फुट बांधणे ठिक आहे. पण अख्ख्या तुम्ही प्लॉट कव्हर करणार. म्हणजे मग तुम्ही अर्जी सोडण्याचा नियम कूटून आला? मग उद्या सोसायट्यापण असेच करतील. बिल्डर पण तसेच करेल.

मा. महापौर :-

त्यासाठी सांगितले सोसायटीची एन.ओ.सी. घ्यावी.

अरुण कदम :-

सोसायटीने परवानगी मागितली तर त्यांना तुम्ही कव्हर करायला द्याल ह्याचा अर्थ.

मा. महापौर :-

सोसायटीने एखाद्या टेरेसवर परवानगी मागितली.....

अरुण कदम :-

ओपन स्पेसला काहीच प्रॉब्लेम नाही.

मा. महापौर :-

त्यासाठी देणार नाही. कारण आपण ठरविले आहे की, रेसिडन्स कडून कुठलीही आकारणी रेन्ट वगैरे, भाडे वगैरे घेणार नाही.

अरुण कदम :-

आणि ते रेन्ट घ्यायला तयार असतील व ते कमर्शियल वापरासाठी वापरत असतील तर टेम्पररी म्हणून देता येईल.

अनिल सावंत :-

उदा. ठाकूर मॉल आहे व त्याच्या बाहेर कंपाउंडच्या आतमध्ये जागा आहे व त्याने तेथे वेदरशेड टाकले तर त्याला आपण परमिशन देणार.

मा. महापौर :-

टाकले की, नाही ते मला माहित नाही.

अनिल सावंत :-

मी आपल्याला विचारतोय. समजा उद्या तो आला व त्याने तुम्हाला विचारले की, मला वेदरशेडसाठी परमिशन पाहिजे तर आपण त्याला परमिशन देणार?

मा. महापौर :-

टेम्पररी परमिशन जी आहे ती आपण देणार.

अनिल सावंत :-

आणि त्याला त्याचे शॉप्स वगैरे जर बाहेर चालू करायचे असेल, हॉटेल चालू करायचे असेल, मॅकडोनाल्ड चालू करायचे असेल तर?

मा. महापौर :-

मी परत सांगतोय, मी वेदरशेड परवानगीबद्दल बोलतोय. तर कुठल्याही दुकान चालू करायला परवानगी देत नाही. टेम्पररी परमिशन मग पाउस असू दे उन्हाळा असू दे किंवा कचऱ्याचे असू दे.

अनिल सावंत :-

म्हणजे उद्या ठाकूर मॉलवाला जर आला किंवा कुठचाही मॉलवाला आला आणि ओपन स्पेसमध्ये त्याने शेड बांधण्याची परवानगी मागितली तर आपण ती देणार आणि सहा महिन्यांनंतर रिन्वु करणार व ते वेदरशेड आपले परमनन्ट राहणार.

चंद्रकांत वैती :-

त्याला आपण धंदा चालवायला शेडची परवानगी देणार काय?

अनिल सावंत :-

म्हणजे त्याला व्यवसाय करण्यासाठी परवानगी देता असा त्याचा अर्थ.

चंद्रकांत वैती :-

त्यापेक्षा कोणाकोणाचे प्रस्ताव आले आहेत तेच आणायचे होते. हा ठराव आणला तर कोणाकोणाचे प्रस्ताव आहेत. कोणाकोणाचे शेड्स सुरक्षित करायचे आहेत तर त्यांच्यासाठी नावानिशी आणायचा होता प्रस्ताव.

मा. महापौर :-

कोणाच्याही नावासाठी नाही. उत्पन्नाचा मार्ग म्हणून आणि कमीत कमी २ करोड रू. वाढले रेव्हन्यू म्हणून आणला.

चंद्रकांत वैती :-

आमची उपसुचना नाही. आमचा ठराव आहे. मतदान घ्या.

मा. महापौर :-

ज्यांनी मांडले त्यांनी सांगितले की, ही सुचना आहे.

चंद्रकांत वैती :-

सन्मा. सदस्य अनिल सावंत ह्यांनी ठराव मांडला नाही तर सन्मा. सदस्य राजेश वेतोस्कर ह्यांनी ठराव मांडला आहे.

मा. महापौर :-

सचिव साहेब, दोन ठराव आले म्हणून मतदान घेणे गरजेचे आहे.

नगरसचिव :-

प्रकरण क्र. ९० करिता दोन ठराव आलेले आहेत. पहिला ठराव सुचक - भगवती शर्मा व अनुमोदक - राजेश म्हात्रे. दुसरा ठराव सुचक - राजेश वेतोस्कर व अनुमोदक - चंद्रकांत मोदी अनुक्रमे दुसरा ठराव पहिले मतास टाकतोय. दुसऱ्या ठरावाचे मी वाचन करतोय. मिरा भाईंदर शहरात दुकानांसमोर, हॉटेलसमोर मोकळ्या जागेवर वेदरशेड उभारण्यास परवानगी देण्याचा प्रस्ताव या महासभेसमोर आला आहे. वाणिज्य वापरासाठी अशाप्रकारे वेदरशेडची परवानगी दिल्यास शहरात फुटपाथ व दुकान हॉटेल समोरील जाग शिल्लकच राहणार नाही. वेदरशेडमध्ये व्यवसास चालू ठेवून जी जागा त्या व्यवसायीकाची नाही त्याला रोडची परवानगी दिल्यास मोकळ्या जागेवर असलेल्या रहिवाशांचे हक्कांवर अतिक्रमण होईल.

रहदारीसाठी मोठा अडथळा निर्माण होईल. संपूर्ण शहर हे वेदरशेडचे शहर म्हणून नावारूपाला येईल. या पूर्वी पालिकेचा अनुभव वेदरशेडच्या बाबत चांगला नाही. एकदा लावलेला शेड कायम होवून ते शेड कधीच काढले जात नाहीत. म्हणून अशा वेदरशेड करता विद्यमान इमारती मधील दुकानांसमोर / हॉटेलसमोर, मोकळ्या जागेवर कोणत्याही प्रकारची वेदरशेड उभारण्यास परवानगी देवू नये. असा मी ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्री. राजेश वेतोस्कर**अनुमोदक :- श्री. चंद्रकांत मोदी**

या ठरावाच्या बाजूने जे असतील त्यांनी हात वर करायचे आहे. (हात वर करून मतदान घेण्यात आले.) पहिला ठराव मतास टाकतोय. मिरा भाईंदर शहरात विद्यमान इमारतीमधील दुकानांसमोर / हॉटेलसमोरील मोकळ्या जागेवर वेदरशेड उभारण्यास परवानगी मिळणेबाबत अर्ज प्राप्त होत असतात. त्यानुसार संबंधीत अर्जदारास / मालकांस रु.२,५००/- इतके शुल्क आकारून तात्पूरत्या स्वरूपात वेदरशेड उभारण्यास ६ महिन्याकरिता परवानगी देण्यात येते. सदरच्या परवानगीतील नमूद वेदरशेड खालील जागेवर वाणिज्य वापर करता येणार नाही अशा स्वरूपाची अट नमुद केलेली आहे. तथापी असे निदर्शनात आले आहे की, वेदरशेड खालील जागेचा वापर बहुतांशी ठिकाणी वाणिज्य वापरासाठी केला जातो.

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम २२७/१(ब) अन्वये उत्सवाच्या प्रसंगी रस्त्यावर मंडप वगैरे तात्पुरते उभारणेबाबत तरतुद आहे. तसेच प्रारूप विकास नियंत्रण नियमावलीत विनियम क्र. ५८-इ मध्ये तात्पुरते स्वरूपाची परवानगी देण्याची तरतुद आहे. अशी परवानगी देताना वेदरशेड खालील जागेचा मालकीहक्काचे कागदपत्र तसेच इतर आवश्यक कागदपत्र घेवून परवानगी देण्यात येते.

यापूर्वी महानगरपालिका क्षेत्राचा विचार न करता सरसकट रु.२,५००/- आकारणी करत असली तरी सदर आकारणी ही प्रथम १०.०० चौ.मी. क्षेत्रासाठी ठेवून १०.०० चौ.मी. क्षेत्राच्या वर महानगरपालिकेचा आर्थिक फायदा व्हावा म्हणून ५०.०० मी. क्षेत्रपर्यंत रु.३००/- प्रति चौ.मी. व ५०.०० चौ.मी. क्षेत्राच्या वर रु.४००/- प्रति चौ.मी. प्रति माह असे सुधारीत दर लावणे योग्य राहिल.

तसेच सदर वेदरशेड खालील जागेची ज्यावेळी महापालिकेस सार्वजनिक उपयोगासाठी आवश्यकता भासेल त्यावेळी स्वखर्चाने जागा मोकळी करून देण्यात येईल असे प्रतिज्ञापत्र संबंधितांकडून घेणे आवश्यक वाटते. मालकीहक्काचे कागदपत्र घेवून वरील दोन्ही अटी नमुद करून असा वापर करणा-या सर्वाना ६

महिन्यांसाठी तात्पूरत्या स्वरुपात वेदरशेडसाठी परवानगी देण्यात यावी. त्यामुळे महानगरपालिकेच्या उत्पन्नात वाढ होईल.

तसेच महानगरपालिका परिसरातील बहुतांश इमारतीतील तळ मजला किंवा इमारतीवरील मजल्यावर, दुकानासमोर पत्राशेड टाकून किंवा हॉटेलच्या आवारात शेड टाकून वाणिज्य वापर करित असून त्यासाठी परवानगीही घेतली जात नाही. त्यामुळे अशा वापरापासून महानगरपालिकेला कुठल्याही प्रकारचे उत्पन्न मिळत नाही. अश्या प्रकारे वापर करून संबंधित व्यवसाय धारकास त्यांच्या हॉटेल समोरील मालकीच्या जागेत रस्त्याची मार्जीन सोडून वेदरशेडसाठी उन्हाळा व पावसाळ्यासाठी परवानगी देणेस मंजूरी देत आहे. त्यामुळे महापालिकेच्या उत्पन्नात भरीव वाढ होईल. त्यांना वरीलप्रमाणे परवानगी देणे योग्य राहिल.

वेदरशेड परवानगी ही तात्पूरत्या स्वरुपाची असेल, सदरच्या परवानगीमुळे इमारत किंवा गाळा किंवा घर इत्यादी अधिकृत होणार नाही. तसेच महानगरपालिकेस आवश्यक असेल तेव्हा सदरचे वेदरशेड काढून टाकता येईल, तसेच महानगरपालिकेच्या जागा सोडून सदरची परवानगी तात्पूरत्या स्वरुपात देण्यात यावी असा मी ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्री. भगवती शर्मा

अनुमोदक :- श्री. राजेश म्हात्रे

या ठरावाच्या बाजूने जे असतील त्यांनी हात वर करायचे आहे. (हात वर करून मतदान घेण्यात आले.)

मा. महापौर :-

एकूण दोन ठराव आलेले आहेत. दुसरा ठराव सुचक - राजेश वेतोस्कर यांनी मांडलेला आहे. त्यांच्या बाजूने २९ सदस्यांनी मतदान केले व ३८ सदस्यांनी विरोधात मतदान केले. पहिला ठराव सुचक - भगवती शर्मा ह्यांनी मांडलेला आहे. ह्यांच्या ठरावाच्या बाजूने ३८ सदस्यांनी मतदान केले व विरोधात २९ सदस्यांनी मतदान केले. सन्मा. सदस्य मिलन पाटील व शशिकांत भोईर ह्यांनी सुचना समाविष्ट करून व तटस्थ - मॉरस रॉड्रीक्स ह्यांच्यासह सुचक - भगवती शर्मा ह्यांचा पहिला ठराव बहुमताने मी मंजूर करत आहे.

प्रकरण क्र. ९० :-

वेदरशेड करिता भाडे आकारणीबाबत.

ठराव क्र. ८३ :-

मिरा भाईदर शहरात विद्यमान इमारतीमधील दुकानांसमोर / हॉटेलसमोरील मोकळ्या जागेवर वेदरशेड उभारण्यास परवानगी मिळणेबाबत अर्ज प्राप्त होत असतात. त्यानुसार संबंधित अर्जदारास / मालकांस रु.२,५००/- इतके शुल्क आकारून तात्पूरत्या स्वरुपात वेदरशेड उभारण्यास ६ महिन्याकरिता परवानगी देण्यात येते. सदरच्या परवानगीतील नमुद वेदरशेड खालील जागेवर वाणिज्य वापर करता येणार नाही अशा स्वरुपाची अट नमुद केलेली आहे. तथापी असे निदर्शनात आले आहे की, वेदरशेड खालील जागेचा वापर बहुतांशी ठिकाणी वाणिज्य वापरासाठी केला जातो.

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम २२७/१(ब) अन्वये उत्सवाच्या प्रसंगी रस्त्यावर मंडप वगैरे तात्पुरते उभारणेबाबत तरतुद आहे. तसेच प्रारूप विकास नियंत्रण नियमावलीत विनियम क्र. ५८-इ मध्ये तात्पुरते स्वरुपाची परवानगी देण्याची तरतुद आहे. अशी परवानगी देताना वेदरशेड खालील जागेचा मालकीहक्काचे कागदपत्र तसेच इतर आवश्यक कागदपत्र घेवून परवानगी देण्यात येते.

यापूर्वी महानगरपालिका क्षेत्राचा विचार न करता सरसकट रु.२,५००/- आकारणी करत असली तरी सदर आकारणी ही प्रथम १०.०० चौ.मी. क्षेत्रासाठी ठेवून १०.०० चौ.मी. क्षेत्राच्या वर महानगरपालिकेचा आर्थिक फायदा व्हावा म्हणून ५०.०० मी. क्षेत्रापर्यंत रु.३००/- प्रति चौ.मी. व ५०.०० चौ.मी. क्षेत्राच्या वर रु.४००/- प्रति चौ.मी. प्रति माह असे सुधारीत दर लावणे योग्य राहिल.

तसेच सदर वेदरशेड खालील जागेची ज्यावेळी महापालिकेस सार्वजनिक उपयोगासाठी आवश्यकता भासेल त्यावेळी स्वखर्चाने जागा मोकळी करून देण्यात येईल असे प्रतिज्ञापत्र संबंधितांकडून घेणे आवश्यक वाटते. मालकीहक्काचे कागदपत्र घेवून वरील दोन्ही अटी नमुद करून असा वापर करणा-या सर्वाना ६ महिन्यांसाठी तात्पूरत्या स्वरुपात वेदरशेडसाठी परवानगी देण्यात यावी. त्यामुळे महानगरपालिकेच्या उत्पन्नात वाढ होईल.

तसेच महानगरपालिका परिसरातील बहुतांश इमारतीतील तळ मजला किंवा इमारतीवरील मजल्यावर, दुकानासमोर पत्राशेड टाकून किंवा हॉटेलच्या आवारात शेड टाकून वाणिज्य वापर करित असून त्यासाठी परवानगीही घेतली जात नाही. त्यामुळे अशा वापरापासून महानगरपालिकेला कुठल्याही प्रकारचे उत्पन्न मिळत नाही. अश्या प्रकारे वापर करून संबंधित व्यवसाय धारकास त्यांच्या हॉटेल समोरील मालकीच्या जागेत रस्त्याची मार्जीन सोडून वेदरशेडसाठी उन्हाळा व पावसाळ्यासाठी परवानगी देणेस मंजूरी देत आहे. त्यामुळे महापालिकेच्या उत्पन्नात भरीव वाढ होईल. त्यांना वरीलप्रमाणे परवानगी देणे योग्य राहिल.

वेदरशेड परवानगी ही तात्पूरत्या स्वरुपाची असेल, सदरच्या परवानगीमुळे इमारत किंवा गाळा किंवा घर इत्यादी अधिकृत होणार नाही. तसेच महानगरपालिकेस आवश्यक असेल तेव्हा सदरचे वेदरशेड काढून टाकता येईल, तसेच महानगरपालिकेच्या जागा सोडून सदरची परवानगी तात्पूरत्या स्वरुपात देण्यात यावी असा मी ठराव मांडत आहे.

सुचक - श्री. भगवती शर्मा

अनुमोदक - श्री. राजेश म्हात्रे

सदर ठरावामध्ये सन्मा. सदस्य श्री. मिलन पाटील यांनी खालील सुचना मांडली.

दुकानाच्या किंवा हॉटेलच्या पुढे गटारावर किंवा पदपथावर शेड वाढवून पदपथ किंवा गटर वेदरशेड खाली घेऊन आपला धंदा करतात. त्यांना कोणत्याही प्रकारची वेदरशेडची परवानगी देऊ नये. अशी मी उपसुचना मांडत आहे.

सदर ठरावामध्ये सन्मा. सदस्य श्री. शशिकांत ज. भोईर यांनी खालील सुचना मांडली.

पावसाचे पाणी टॅरेसवर साचून स्लॅब गळती व भिंतीमधून पाणी झीरपणे अशा इमारतींवर वेदरशेड बांधण्यास परवानगी देते समयी फक्त परवानगी फी आकारणे योग्य आहे. कारण टॅरेसचा वापर वाणिज्य साठी केला जात नसल्याने तसेच टॅरेसवर कोणत्याही प्रकारचे बांधकाम करण्यात आले नाही अशा इमारतींवरील वेदरशेड घरपट्टी कर आकारणी करण्यात येऊ नये. तसेच ज्या इमारतींना (सोसायट्यांना) टॅरेसवर वेदरशेड बांधण्याची परवानगी मागितल्यास, पावसाळ्या अगोदर परवानगी द्यावी जेणे करून इमारतीच्या स्लॅबमधून, भिंतीमधून पावसाचे पाणी झिरपून रहिवाश्यांचे आर्थिक नुकसान होणार नाही.

अ.क्र.	ठरावाच्या बाजूने	अ.क्र.	ठरावाच्या विरोधात	तटस्थ
१	तिवारी दिव्या अशोक	१	पाटील उमाताई शाम	रॉड्रीक्स मॉरिस जोसेफ
२	वैती नर्मदा यशवंत	२	वेतोस्कर राजेश शंकर	
३	पाटील जयंत महादेव	३	सुनिता कैलास पाटील	
४	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र	४	पाटील प्रभात प्रकाश	
५	पाटील ध्रुवकिशोर मन्साराम	५	कुरेशी याकुब ईस्माईल	
६	पाटील मिलन गोविंदराव	६	भोईर शशिकांत जगन्नाथ	
७	फॅरो ग्रिटा स्टीफन	७	सुनिता शशिकांत भोईर	
८	शेख आसिफ गुलाब	८	पाटील प्रफुल्ल काशीनाथ	
९	गोविंद हेलन जॉर्जी	९	म्हात्रे तुलसीदास दत्तात्रेय	
१०	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट	१०	शेख मुसरतबानु इब्राहिम	
११	परेरा कॅटलीन ऍन्थोनी	११	जंगम लक्ष्मण गणपत	
१२	ठाकूर प्रकाश पांडुरंग	१२	सपार उमा विश्वनाथ	
१३	मेन्डोन्सा स्टीवन जॉन	१३	जुबेर अब्दुल्ला इनामदार	
१४	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन	१४	श्रीमती.पुजारी कांचन शेखर	
१५	शर्मा भगवती तुगनचंद	१५	श्री.वासुदेव भास्कर मुंज	
१६	चक्रे वंदना रामदास	१६	श्रीमती.सय्यद नुरजहाँ नझर हुसैन	
१७	माळी हेमा रविंद्र	१७	शफीक अहमद सादत खान	
१८	हसनाळे ज्योत्सनाजालींदर उर्फ शिंदे पुजा प्रताप	१८	वैती विजया हेमचंद्र	
१९	अनिता जयवंत पाटील	१९	सौ.ठाकूर कल्पना हरिहर	
२०	परेरा टेरी पॉल	२०	चंद्रकांत खंडोजी म्हात्रे	
२१	मेहता नरेंद्र लालचंद	२१	श्री.मोदी चंद्रकांत भिकालाल	
२२	वर्षा गिरधर भानुशाली	२२	भट दिप्ती शेखर	
२३	भोईर राजू यशवंत	२३	वैती चंद्रकांत सिताराम	
२४	जाधव मोहन महादेव	२४	अनिल दिवाकर सावंत	
२५	सिंह मदन उदितनारायण	२५	शेख सलिम दाउद	
२६	म्हात्रे कल्पना महेश	२६	हरिश्चंद्र जगन्नाथ म्हात्रे	
२७	पाटील शरद केशव	२७	श्री. गणेश गोपाळ शेटी	
२८	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर	२८	पाटील प्रेमनाथ गजानन	
२९	बाविघर सिसिलीया विजय	२९	नयना गजानन म्हात्रे	
३०	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार			
३१	पांडे स्नेहा शैलेश			
३२	दुबे रामनारायण सदानंद			
३३	यादव मिरादेवी रामलाल			
३४	पाटील प्रविण मोरेश्वर			
३५	पाटील अनंत रामचंद्र			
३६	श्री.पालांडे प्रशांत भगवंतराव			
३७	श्रीम. गावंड मंदाकिनी आत्माराम			

३८	म्हात्रे मोहन गोपाळ		
----	---------------------	--	--

ठराव सुचनेसहित बहुमताने मंजूर

सही/-
महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिका

नगरसचिव :-

प्रकरण क्र. ९९, नगरसेवकांच्या मानधनात वाढ करणेबाबत.

जयंत पाटील :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका नगरसेवकांना सध्या मानधन रु. ४,०००/- प्रति महिना देण्यात येत आहे जे अत्यंत अपुरे आहे. नगरसेवकांचे मानधन वाढविण्यांत यावे अशी तोंडी मागणी बऱ्याच नगरसेवकांनी महापालिकेकडे केलेली आहे.

नगरसेवकांना महापालिका कामकाजासाठी वारंवार महानगरपालिका मुख्य कार्यालय, भाईदर (प.) तसेच संबंधित प्रभाग कार्यालय येथे जावे जागत असते. त्याचप्रमाणे काही वेळा तक्रारदारांस स्वखर्चाने मुख्यालयात वारंवार घेउन यावे लागत असते ज्यामुळे त्यांचा स्वतःचा खर्च होत असतो. सबब नगरसेवकांना मिळणारे मानधन हे अपुरे पडत आहे.

नुकतेच मुंबई महानगरपालिकेने देखील त्यांच्या नगरसेवकांच्या मानधनामध्ये रु. ४,०००/- ऐवजी रु. १०,०००/- इतकी वाढ केलेली आहे.

त्याचप्रमाणे मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या नगरसेवकांना दरमहा रु. १०,०००/- इतके मानधन व रु. ४००/- प्रती बैठक भत्ता अदा करण्यास ही सभा मंजुरी देत आहे असा मी ठराव मांडत आहे.

प्रभात पाटील :-

माझी सुचना आहे की, ४००० चे ६००० झाले असे म्हणून आपण मार्केटमध्ये मार्केटींग सारखे वाटतय तर सगळ्यांचा मताचा आदर करून मी या ठरावात सुचना मांडते की, राउंड फिगरमध्ये १०००० रु. मानधन करण्यात यावे.

जयंत पाटील :-

१० हजार रु. करायला कोणाची हरकत नाही. पण मुंबई महानगरपालिकेचे बजेट साडेबारा हजार कोटी आहे. आणि आपला फुगवून ४०० कोटी रु. आहे.

प्रभात पाटील :-

प्रत्येकवेळी आपण मुंबई महानगरपालिका, नवि मुंबई महानगरपालिका, उल्हासनगर महानगरपालिका तर स्वतःचे अस्तित्व का नाही दाखवत? आपण त्यांच्यासारखे चालतो का बाकी गोष्टींचे अनुकरण करतो का? आपले स्वतंत्र अस्तित्व असु द्या काहीतरी.

जयंत पाटील :-

तसेच, ठरावामध्ये एक विषय राहिला आहे. तसेच आपल्याला प्रत्येक सभेचा भत्ता १०० रु. मिळतोय. महागाईच्या दृष्टीने १०० रु. भत्ता खुप कमी आहे. त्या भत्त्यामध्ये अधिक ३०० रु. करावा. तो भत्ता ४०० रु. करावा असा मी ठराव मांडत आहे.

प्रभात पाटील :-

मी जी उपसुचना मांडली त्याकरिता सभागृहाचे पण मत घ्या.

अनिल सावंत :-

सभागृह नेते आपली अमाउंट ६००० रु.

मा. महापौर :-

यापुढे पाच वर्षापर्यंत वाढविता येणार नाही.

अनिल सावंत :-

ठराव बरोबर आहे. अमाउंट सहा हजार विथ इफेक्ट फ्रॉम २००८ करा.

लक्ष्मण जंगम :-

नाही. ४००० बरोबर आहे. वाढवू नका काही गरज नाही.

मदन उदितनारायण सिंह :-

मा. महापौर महोदय १० हजार रु. मानधन किया जाए।

प्रभात पाटील :-

आयुक्त साहेब, मला आपल्याकडून माहिती पाहिजे. इथे महापौर, उपमहापौर, विरोधी पक्षनेते, स्थायी समितीचे सभापती, सभागृह नेते ह्यांचे सगळ्यांचे मानधन सारखे आहे का?

मा. आयुक्त :-

होय.

प्रभात पाटील :-

पण जनरली असे असते की, महापौरांचे मानधन वेगळे असते. उपमहापौरांचे मानधन वेगळे असते. मला जी माहिती होती व सचिवजी सचिव म्हणून आपल्याकडे जास्त ज्ञान असेल पण असे असते.

नगरसचिव :-

फक्त महापौरांना अतिरिक्त भत्ता वर्षाला ९० हजार रु. देण्याची तरतुद असते.

प्रभात पाटील :-

सचिव साहेब, लोकशाहीमध्ये सत्ताधारी आणि विरोधी यांच्यामध्ये फारसा फरक नाही. तेवढेच वेटेज दिलेले आहे. आपल्या लोकशाहीमध्ये तर त्यांना काय अतिरिक्त किंवा उपमहापौरांना काही नाही? हे मेन्शन करायला पाहिजे अंदाजपत्रकामध्ये ह्यांच्या भक्त्यामध्ये पण वाढ व्हायला पाहिजे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सभागृहनेते जयंत पाटील ह्यांनी ६ हजार रूपयाचा ठराव मांडलेला आहे आणि सन्मा. सदस्या प्रभात (ताई) पाटील ह्यांनी त्या ठरावामध्ये १० हजाराची सुचना मांडलेली आहे आणि महासभेची व इतर मिटींगचा भत्ता ४०० रु. दिलेले आहे. मांडलेली सुचना स्विकारायची?

प्रभात पाटील :-

ठराव कसा आहे तुम्ही ते दोन्ही एकत्रित करा. तुम्हाला तो ठराव बदलायला हवा आहे.

भगवती शर्मा :-

इसके अंदर इतना बढा सकते है क्या? प्रशासनने भी कुछ बताईए।

मदन उदितनारायण सिंह :-

महापौर महोदय, १० हजार रु. किया जाए। पुरे सभागृह का मत है सर्वानुमते।

मा. महापौर :-

१० हजार रु. चा ठराव मंजूर करण्यात येत आहे आणि ४०० रु. भत्ता.

प्रकरण क्र. ९१ :-

नगरसेवकांच्या मानधनात वाढ करणेबाबत.

ठराव क्र. ८४ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका नगरसेवकांना सध्या मानधन रु. ४,०००/- प्रति महिना देण्यात येत आहे जे अत्यंत अपूरे आहे. नगरसेवकांचे मानधन वाढविण्यांत यावे अशी तोंडी मागणी बऱ्याच नगरसेवकांनी महापालिकेकडे केलेली आहे.

नगरसेवकांना महापालिका कामकाजासाठी वारंवार महानगरपालिका मुख्य कार्यालय, भाईदर (प.) तसेच संबंधीत प्रभाग कार्यालय येथे जावे जागत असते. त्याचप्रमाणे काही वेळा तक्रारदारांस स्वखर्चाने मुख्यालयात वारंवार घेऊन यावे लागत असते ज्यामुळे त्यांचा स्वतःचा खर्च होत असतो. सबब नगरसेवकांना मिळणारे मानधन हे अपूरे पडत आहे.

नुकतेच मुंबई महानगरपालिकेने देखील त्यांच्या नगरसेवकांच्या मानधनामध्ये रु. ४,०००/- ऐवजी रु. १०,०००/- इतकी वाढ केलेली आहे.

त्याचप्रमाणे मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या नगरसेवकांना दरमहा रु. १०,०००/- इतके मानधन व रु. ४००/- प्रती बैठक भत्ता अदा करण्यास ही सभा मंजुरी देत आहे असा मी ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्री. जयंत पाटील

अनुमोदक :- श्री. भगवती शर्मा

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

नगरसचिव :-

प्रकरण क्र. ९२, सिटी सर्व्हे कामाचा आढावा घेणे.

मा. महापौर :-

टाउन प्लानिंग डिपार्टमेंटने सिटी सर्व्हेची माहिती द्यावी.

चंद्रकांत वैती :-

या विषयात प्रशासनाने तीन भाग केलेले आहेत. आणि जो सर्व्हे केलेला आहे तर आपले कामकाज काय स्तरावर आहे? कुठपर्यंत गेले आहे आणि अभिलेख कक्षाकडून आपल्याला काय सांगण्यात आले याविषयी पहिले प्रशासनाने स्वतःचे मत मांडावे मग चर्चा करून घ्या.

मा. महापौर :-

आतापर्यंत सिटी सर्व्हेचे प्रशासनाकडून काय काय कार्यवाही झालेली आहे त्याची माहिती द्यावी.

मा. आयुक्त :-

सभागृहाला ही विनंती आहे की, हा जो गोषवारा दिलेला आहे त्याच्यामध्ये प्रशासनाने वस्तुस्थिती मांडण्याचा प्रयत्न केलेला आहे. आणि या गोषवाऱ्याचा जो लास्ट बट वन पॅरा आहे म्हणजे शेवटून दुसरा, त्याच्यामध्ये आपले काम जवळपास ८० टक्के पूर्ण झालेले आहे. फक्त मौजे डोंगरी, तारोडी, चौक, पाली उत्तन या गावामध्ये सेझ चा जो प्रश्न आहे तो प्रश्न आणि हा प्रश्न सर्व्हेचा हा थोडा त्याच्यामध्ये कॅम्प्युनिकेशन गॅप म्हणा किंवा गैरसमज म्हणा असे झालेले आहे. यासाठी त्याच पॅरात आपण नमुद केलेले आहे की, मा. उपमहापौर साहेबांकडे ह्याची बैठकपण घेण्यात आली होती आणि त्यांना कन्व्हेन्स करण्याचा प्रयत्न करण्यात आलेला आहे. ही वस्तुस्थिती आहे. माझी सभागृहाला विनंती आहे. आणि सभागृहाच्या माध्यमातून त्या गावातील जनतेला त्या भागातले काही सन्मा. नगरसेवक पण आहेत की, हे चांगले काम आहे आणि पाटील साहेब व विरोधी पक्षनेते साहेब आपण जरा काळजीपूर्वक एकावे. ह्याच्यामध्ये आपण काय करत आहोत. सध्याचे जे सर्व्हे नंबर आहेत त्याच्यावर जे काय सध्या ज्याचे त्याचे पझेशन आहे त्याचे सिटी सर्व्हे मध्ये रूपांतर करत आहोत आणि हे सिटी सर्व्हेचे रूपांतर झाल्यामुळे भविष्यात सिटी सर्व्हे ज्याला आपण पी.आर. कार्ड म्हणतो. प्रॉपर्टी रजिस्टर कार्ड ते हस्तगत करणे सोपे जाईल. उठसुट तुम्हाला तलाठ्याकडे जाण्याची गरज पडणार नाही. फेरफारची गरज पडणार नाही आणि हा सर्व सिटी सर्व्हेकडे विषय येईल. आता ह्या पाच सहा गावांचे काम थोडे राहिल्यामुळे आपल सगळ बाकीचे पूर्ण झालेले काम सुद्धा पुढे जात नाही. कोणाकडे तर तुमच्या सिटी सर्व्हे ऑफिसरकडे ते गेले तर बऱ्याच अंशी ह्याचा फायदा सर्वांना होईल अशी प्रशासनाची भुमिका आहे आणि म्हणून आपण हे जमावबंदी आयुक्त पुणे ह्यांच्या मदतीने हा सर्व्हे करत आहोत. हा अतिशय चांगला सर्व्हे आहे. ह्याच्यामुळे सर्व कॅम्प्युटराईज होणार आहे आणि तुमचा सध्या जिथे काही ताबा आहे आणि तुमचे सध्याचे जे काही बिल्डींगचा आजुबाजुचा परिसर आहे त्या प्रत्येक कॉम्प्लेक्सवाईज किंवा बिल्डींगवाईज हा पी.आर कार्ड काढण्याचा प्रयत्न राहणार आहे. तर ह्या पाच गावात जे थोडेबहोत सेझ चे काम आहे काय, ते ह्या सबबीखाली विरोध होत आहे त्याबाबतीत ते सेझ चे काम नाही ह्याचा आणि सेझ चा काही संबंध नाही. हे महानगरपालिकेचे काम आहे आणि महानगरपालिका ह्या कामामधून आपला सर्व जो काही सर्टनाईज जोकाही किं.मी. एरिया आहे तो सात बारातुन पी.आर. कार्डमध्ये रूपांतरित करण्याचा चांगला सोपस्कार करणार आहेत. आणि पी.आर. कार्डमध्ये, पी.आर. कार्ड नव्हे तर पी.आर. कार्ड परत देण्याची ती कॅम्प्युटराईज्ड करण्याची सगळी व्यवस्था ह्याच्यामध्ये आहे. त्याचे कार्यालय इथे येणार आहे आणि पी.आर. कार्ड देवून जे काय उत्पन्न भविष्यात होईल यापैकी काही शेअर्स सुद्धा महानगरपालिकेत येणार आहे. एवढी पुढची व्यवस्था येथे केलेली आहे.

मा. महापौर :-

ज्या एजन्सीने हे काम केलेले आहे त्यांना ही आपण बोलावलेले आहे आणि सभागृहाची अनुमती असेल तर आपण त्यांना बोलावून घेऊ या.

मिलन पाटील :-

बोलवा.

प्रफुल्ल पाटील :-

त्याच्यामध्ये महत्वाची माझी सुचना अशी आहे की, नवघर गाव आहे जे गावठण आहेत तिथे सर्व्हे करण्याचे अजून बाकी आहे.

मा. महापौर :-

त्याबाबत ते पुर्ण माहिती घेतील.

चंद्रकांत वैती :-

सर्व्हेअरला बोलवा. त्यांना माहिती देऊ द्या.

मा. महापौर :-

विशेष जे उत्तन परिसरातले नगरसेवक आहेत त्यांनी जरा व्यवस्थित एकावे आणि तिकडच्या रहिवास्यांना व्यवस्थित समज द्यावा.

बर्नड डिमेलो :-

मा. महापौर साहेब, आम्ही तुम्हाला सांगतोय आम्ही बैठका घेतल्या. आम्हाला सर्व समजलेले आहे. पण काही लोकांनी आमच्या गावामध्ये आणि त्या परिसरामध्ये चुकीची अफवा सोडलेली आहे. सेझच्या बाबतीमध्ये. तर त्या विषयाला धरून मला असे वाटते की, महापालिकेने एक पत्रक प्रत्येक नागरिकाला माहितीपत्रक काढावे की, सर्व जे ह्या लोकांनी पसरवले आहे ही खोटी अफवा असुन आणि हा जो आपण सर्व्हे करतोय ते आपल्या समाजाचे आणि रहिवाश्यांच्या हिताचे आहे. मला वाटते महानगरपालिकेने जर हे केले तर घराघरात लोकांना मात्र विश्वास होईल कारण जो तो आपली उत्तर देतो व थारुत मारुत वाटतात त्यांना आणि विश्वास ठेवत नाही म्हणजे राजकिय नेते हे हमेशा आपल्या पोळ्या भाजण्यासाठी बोलत आहेत असा प्रकार आमच्यावर उडवीला जात आहे. त्याच्यामुळे मला वाटते ह्याच्यावर प्रशासनाने लक्ष घालुन एक पत्रक काढावे ज्या विभागामध्ये विरोध होतोय त्या विभागाने आपल्या महानगरपालिकेतर्फे एक पत्रक काढावे.

सिसिलीया बावीधर :-

आयुक्त साहेब, मला असे वाटते की, आपण चर्च मध्ये पण असे एक पत्र पाठवावे त्यामधुन आम्हाला जास्तीत जास्त माहिती देता येते. म्हणजे फादर थु सांगितले की, आमची लोक ऐकतात.

मा. महापौर :-

फादर बरोबर आपल्या आयुक्तांनी बोलून घ्यावे म्हणजे व्यवस्थित क्लिअर होईल.

सिसिलीया बावीधर :-

आता जर तुम्ही पत्र पाठवणार असाल तर स्पेशली फादरांना आपण चर्चलाही पत्र पाठवा. उत्तन चर्च, पाली चर्च, चौक चर्च, डोंगरी चर्च सगळ्यांनाच पाठवा.

मा. महापौर :-

मुळ मुद्दा होता की, किती ठिकाणी बाकी आहे आणि काय बाकी आहे व गावठणचेही अजुन बाकी आहे. त्याबद्दल आपण आपल्याकडची माहिती द्या.

मनमोहन राणे (सर्व्हेअर) :-

मा. सभागृहाला आदरपूर्वक अभिवादन करून मी आपल्या सिटी सर्व्हेबद्दल थोडीफार झालेल्या कामाबद्दल सविस्तर माहिती सांगतोय. आपल्या संपुर्ण २९ गावांमधील जेवढी रेव्हेंयु गाव होती त्यातील गावठण हा सर्व्हे हा फक्त राई, मुर्धा, मोर्वा आणि उत्तन या गावातच गावठण सर्व्हे झाला होता. तर त्या गावठणामध्ये बाकीची गाव आहेत. उदा. गोडदेव, खारी, नवघर, घोडबंदर, पाली, डोंगरी, चेना या गावातील सिटी सर्व्हेचा सर्व्हे झाला नव्हता. तो गावठण सर्व्हे आता आम्ही मेजरमेंट करून घेतले आहे. प्रत्येक खातेदाराला आम्ही मेजरमेंट करून नोटीसा दिल्या. त्यांची वहिवाटीची हद्द गावठणमधली त्यांच्याकडून जाणून घेउन त्याची मार्कींग केलेली आहे. त्याच्यानंतर चौकशी अधिकारी नेमुन अधिक्षक भुमी अभिलेख ठाणे हे त्याची चौकशी करून प्रॉपर्टी कार्ड आणि पुढची कार्यवाही करण्यात येईल. गावठण जेवढी झाली नव्हती त्या संपुर्ण गावठणाचा सर्व्हे झालेला आहे. फक्त डोंगरी, तारोडी, पाली आणि उत्तन साईडची जी गाव आहेत त्या गावातील सर्व्हे बाकी आहे. बाकी सगळ सर्व्हेक्षण झालेली आहे.

मिलन पाटील :-

जेवढ्यांचे झाले तेवढ्यांचे तुम्ही प्रॉपर्टी कार्ड का इश्यु करत नाही?

मनमोहन राणे (सर्व्हेअर) :-

प्रॉपर्टी कार्ड इश्यु करणे हे आमचे काम नसुन चौकशी अधिकारी नेमुन त्यांचा आहे. आता आम्ही असे केले आहे की, फक्त जागेवर सद्यस्थितीत मेजरमेंट करून ठाणे एस.एल.आर. ऑफिसला सबमिट केले एस.एल.आर. ऑफिस त्यानंतर स्वतःचा एक चौकशी अधिकारी नेमणार आहे. तो नेमल्यानंतर मग त्याची संपुर्ण चौकशी करून प्रत्येक पी.आर. कार्डला म्हणजे खातेदारांकडे जागेवर जावून त्याची हद्द आणि बाजुच्याची हद्द याची चौकशी करून ते फायनल करणार आहे. त्यानंतरच पी.आर. कार्ड होणार आहे. चौकशी अधिकारी नेमणं हे आपल्या महागनरपालिकेकडून त्यांना ठराव करून लवकरात लवकर नेमावा हे सांगितले आहे.

मा. महापौर :-

त्यांचे असे म्हणणे आहे की, सध्या महापालिकेने पार्टली ठराव केला आहे तर हे बाकी ठेवून बाकीचे करता येईल का?

मनमोहन राणे (सर्व्हेअर) :-

त्याला जर आपला विरोधच असेल तर मग ते पार्ट चौकशी चालू करतील. मग त्यांना आता बसायची आणि इतर सोयी झालेली आहे.

मा. महापौर :-

आपण त्या गावांचा समावेश करून ताबडतोब ते करून घेऊ या. एखादा तरी बाकी राहिला काही कारणामुळे

मनमोहन राणे (सर्व्हेअर) :-

नंतर ते त्यांना चालू करतील.

मा. महापौर :-

मग तुम्हाला तो ठराव पाहिजे का महानगरपालिकेकडून.

मनमोहन राणे (सर्व्हेअर) :-

आणि चौकशी अधिकारी लवकरात लवकर नेमण्यात यावा.

मा. महापौर :-

आयुक्त साहेब सायमन टेनीसली.....

मिलन पाटील :-

आपण हा आढावा घेतोय तर आढाव्यामध्ये ठराव चालेल का?

मनमोहन राणे (सर्व्हेअर) :-

गरज नाही. महानगरपालिकेचे फक्त पत्र पाहजे.

मा. महापौर :-

सॉल्ट डिपार्टमेंटमध्ये काही झोपडपट्टी झालेली आहे तर त्यांचे आपण नेमकं काय केलेले आहे? त्यांची हद्द कायम केलेली आहे का? आणि त्या ओनरचे नाव घेतले का?

मनमोहन राणे (सर्व्हेअर) :-

त्यांची हद्द दाखवली आणि त्या ओनरचे नाव घेतले आहे. भाईदर पश्चिमेचे झाले आहे. परंतु, ह्याचा जो सिटी सर्व्हे ऑलरेडी झाला होता त्याची चौकशी होणार नाही तर पुर्नविलोकन म्हणून होणार.

मिलन पाटील :-

झोपड्या आहेत. त्या कशात दाखवणार?

मनमोहन राणे (सर्व्हेअर) :-

सरकारी जागेत जिथे झोपड्या आहेत तिथे चौकशी अधिकारी जो निर्णय घेईल त्याच्यावर ते अवलंबून आहे. आम्ही त्याला फक्त दाखवणार की इथे झोपडपट्टी आहे.

प्रविण पाटील :-

मा. महापौर साहेब, डी.पी. रोडवर जे अनधिकृत झोपड्या आहेत त्याच्याबद्दल तुम्ही काय डिस्सीजन घेणार आहात. त्यांना सीटेक्स नंबर देणार की नाही देणार?

मनमोहन राणे (सर्व्हेअर) :-

जेवढ्या शासकीय जमिनी आहेत त्यांचा सर्व्हे करून सरकारने ज्या लोकांना फोटोपास दिला आहे त्यांनाच फक्त होईल उदा. शिवनेरी ही झोपडपट्टी आहे त्यातली काही लोकांना महाराष्ट्र शासनाने फोटोपास दिले आहेत. त्या जागेला गावठण डिक्लेअर करून मग त्या सिटी सर्व्हे नंबर पडतील.

प्रविण पाटील :-

फोटोपासपासुन अनधिकृत आहे त्यांच्याकडे.

मनमोहन राणे (सर्व्हेअर) :-

ते एक नाही. फक्त जे महापालिकेने दिले नाही. शासनाने दिलेले काही शिवनेरी झोपडपट्टी दिलेले आहे. त्यांचे फक्त प्रॉपर्टी....

प्रविण पाटील :-

महानगरपालिकेने जे फोटोपास दिलेले आहेत ते पकडणार नाही का?

मनमोहन राणे (सर्व्हेअर) :-

नाही.

चंद्रकांत वेती :-

आयुक्त साहेब, आता जे फोटोपास आहेत ते महाराष्ट्र शासनाने दिले ते परत आपल्याकडे फोटोपास काढण्याचे प्रमाण जरा वाढेल. तर त्याच्यावर आपले विशेष लक्ष असु द्या. सर्व्हेक्षण झालेले आहे. गावाच्या चौकशीची व इतर कामे अधिक्षक भुमी अभिलेख ठाणे यांच्यामार्फत चालू आहे. याच्यासाठी आपण खारी गावच्या वॉर्ड ऑफिसमध्ये त्याचे कार्यालय थाटायचे सांगितलेले आहे. परंतु, ह्याच्यात पुन्हा दिसते की, आस्थापनाने सगळी टेबल, खुर्च्या, कपाट व कार्यालयीन स्टेशनरीची व्यवस्था महापालिकेमार्फत प्रस्तावित आहे तर मला वाटते की, आपल्या वॉर्ड ऑफिसमध्ये हे सगळ आहेच. पण त्यांच्या गरजेप्रमाणे जे जे करणे सर्व्हेअर आहेत त्यांच्या निकडी, गरजा वेगळे असतील त्याप्रमाणे लागत असतील तर आपल्याला एका कार्यालयामध्ये हे होणार आहे की, आपल्याकडे कार्यालय अजुन भाईदर पश्चिमेचे ज्याचा उपयोग आपण उपकरासाठी सुरु केला होता. ते कार्यालय देखिल खाली आहे त्याच्यामध्ये आपल्याला बसवता येईल ह्याचा ही विचार केला जावा.

मा. महापौर :-

ठिक आहे.

अनिल सावंत :-

आयुक्त साहेब, एम.एम.आर.डी.ए मार्फत तीन स्कायवॉक ह्या मिरा भाईदर शहरात होणार होते. मिरा रोडचे काम ऑलरेडी चालू झाले आहे. तर भाईदरमध्ये ईस्ट आणि वेस्टचे काम का सुरु होत नाही? थोडक्यात माहिती द्या.

दिपक खांबित :-

रेल्वेची परमिशन बाकी आहे. जे पिलर त्यांचे येतात ते रेल्वेच्या हद्दीमध्ये येते. रेल्वेची परमिशन एम.एम.आर.डी.ए. च्या स्तरावर घ्यायचे चालू आहे.

शरद पाटील :-

रेल्वेच्या परमिशनसाठी तुम्ही त्यांच्या मागे लागा. आम्ही त्यादिवशी गेलो होतो तर त्यांनी सांगितले की, आम्ही परमिशन घायला तयार आहोत. तसेच कलवर्टसाठी सुद्धा आयुक्त साहेब आम्ही गेलो होतो. सन्मा.

रोहिदासजी पाटील आणि भाजपाचे आम्ही चार नगरसेवक तर त्यांनी सांगितले आहे की, तुमच्या स्तरावर तुम्ही कॉन्ट्रॅक्टरचे द्या. सुपरविझन तिथे आमचा माणूस करेन असे त्या शब्दात त्यांनी सांगितलेले आहे. त्याच्यामुळे त्या कलवर्टच्या मागे लागू आणि त्याची परमिशन आपल्याला ते त्वरीत देणार आहेत. कारण भाजपाचे जिल्हाअध्यक्ष मा. रोहिदासजी पाटील यांनी त्यांना तसे समजावून सांगितले आणि ते त्याच्यासाठी तयार झालेले आहेत.

मा. महापौर :-

दुसरा विषय असा होता की, श्री. राणे (सर्व्हेअर) ह्यांची मुदत संपलेली आहे या सिटी सर्व्हेसाठी व त्यांना एक वर्षाची मुदतवाढ द्यायची आहे.

चंद्रकांत वैती :-

कामकाज सुरु आहे. त्यांच्याकडून व्यवस्थित काम सुरु आहे. या सभागृहास मी सुचना करतो की, श्री. राणे (सर्व्हेअर) ह्यांची एक वर्षाची मुदतवाढ करण्यात यावी.

मिलन पाटील :-

याला माझे अनुमोदन आहे.

प्रकरण क्र. ९२ :-

सिटी सर्व्हे कामाचा आढावा घेणे.

ठराव क्र. ८५ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रातील १९ गावांचे नगर भूमापन करणे कामी मा. महासभा दि. १८/०९/२००३ रोजी ठराव क्र. २७अ नुसार खाजगी संस्थेमार्फत कार्यवाही सुरु करणेत आली होती. दि. १६/०९/२००६ रोजीच्या जाहिरातीप्रमाणे निविदा प्रसिध्द करुन मे. राणे मॅनेजमेंट प्रा.लि. यांच्यासह मे. मोनार्च सर्व्हेअर अॅन्ड कॉन्ट्र. प्रा.लि. व मे. पी.एन. शिदोरे अॅन्ड कं. यांच्या निविदापैकी मे. राणे मॅनेजमेंट प्रा.लि. यांच्या कमी दराच्या निविदा प्रमाणे प्रत्यक्ष भूमापन कामास सुरुवात करुन आवश्यक ती मोजमापे, सविस्तर टिपणे गटबुके इत्यादी तालुका, निरीक्षक भूमि अभिलेख ठाणे यांचेकडे पाठविले आहे.

त्यांचे काम प्रगतीपथावर असून समाधानकारक आहे. त्यांचे कामाची मुदत संपली असून त्यांस त्यांचे काम पूर्ण करणेकामी त्यांस एक वर्षाची मुदतवाढ देणेचा प्रस्ताव मी मांडत आहे.

सुचक :- श्री. चंद्रकांत वैती

अनुमोदक :- श्री. मिलन पाटील

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

नगरसचिव :-

प्रकरण क्र. ९३, बी.ओ.टी. (B.O.T.) बेसीसवर दिलेल्या टाउन पार्क कामाचा आढावा घेणे.

प्रभात पाटील :-

फक्त टाउन प्लानिंग पार्कचा विषय तुम्ही इथे आणला अशी शहरामध्ये किती विकसित उद्याने करायची आहेत? गार्डन्स करायची आहेत? मैदान करायची आहेत? किती प्रस्ताव आपल्याकडे पडून आहेत? साहेब, तो विषय आपण का नाही आणत? हा तर विषय आलेलाच आहे आणि ऑलरेडी काम सुरु आहे पण अशा किती संस्थांनी आपल्याजवळ हे प्रपोजल मागितलेले आहे? मागितले, समोरून यायला लोक तयार आहेत. आपल्याकडे ते सगळ पडून आहे. आपण का विषय आणत नाही. आपला पैसा वाचतोय. आपल सगळ विकसित होत आहे. ऑलरेडी बी.ओ.टी. तत्वावर करायला लोक तयार आहेत. आपण का विषय आणत नाही. माझी रिक्वेस्ट आहे तुम्हाला, हा तर विषय होणारच आहे. प्रश्न नाही.

मा. महापौर :-

बाकी सर्व जेवढे आरक्षण आहेत ते २००४ किंवा २००६ मध्ये तो विषय आला होता आणि आपण बी.ओ.टी. वर द्यावा असा निर्णय झाला होता. आयुक्तांना अधिकार दिले होते. व त्यांनी समिती गठीत केली होती. त्यानंतर पश्चिमेचा मॉलचा गार्डन डेव्हलप झालेला आहे. एक स्कुल के.सी. असे काही त्याचे नाव आहे. त्या शाळेने परवानगी घेतलेली आहे आणि तो एका वर्षात काम पूर्ण करणार आहे. दुसरे आपण अजून एक शाळा दिली होती तर त्या संस्थेने कुठलाही विकास केला नाही म्हणून त्यांची जी काही निविदा आली होती ती आपण रद्द केली. एक गुजरात डबलबस ३०० नंबरने त्यांना आरक्षण दिले होते. त्यांनी तेही डेव्हलप केलेले नाही. त्यांना विचारणा केल्यावर त्यांनी नाही म्हणून सांगितले. तर तेही डेव्हलप करण्यासाठी आपण फेर निविदा आता मागणीस प्रक्रिया सुरु करणार आहोत.

प्रभात पाटील :-

गुजरात वाल्यांचेच एक प्रपोजल येउन आपल्याकडे पडलेले आहे.

मा. महापौर :-

गुजरातवाल्यांनी नकार दिलेला आहे.

प्रभात पाटील :-

आपल्याकडे येउन एक प्रकरण पडलेले आहे आणि मला वाटते ते प्रकरण ए.टी.पी. ला माहित आहे.

मा. महापौर :-

३०० नंबरचे आरक्षण त्याला आपण डेव्हलप करायला दिले होते. त्याला दोनदा आपण खाली करून दिले तरी त्याने ते डेव्हलप केले नाही.

प्रभात पाटील :-

माझ्याकडे आता प्रकरण आहे. झेरॉक्स देवू का?

मा. महापौर :-

मी त्याचे उत्तर देतो. त्यांना नोटीस दिलेली आहे. आपल्याला दुसरी महत्वाची माहिती देतो. ज्यावेळी आपण प्ले ग्राउंड आरक्षण डेव्हलप करण्यासाठी दिले होते तर त्याच्यामध्ये पेपर नोटीसमध्ये असे सांगितले होते की, आम्ही १० टक्के एफ.एस.आय. देवू. म्हणजे दोन लाख फुटाचे आपले प्ले ग्राउंड असेल तर त्याला २० हजार फुट बांधकाम द्यायचे. तर ह्या समितीमध्ये परत आम्ही निर्णय घेतलेला आहे की, प्ले ग्राउंडमध्ये आम्ही कुठल्याही प्रकारचे बांधकामाला परवानगी देणार नाही. गाळ्यांमध्ये देणार नाही. अति आवश्यक टॉयलेट आहे. चेंजींग रूम आहे. ह्याच्या व्यतिरिक्त कुठल्याही कामाला आम्ही बांधकाम परवानी देणार नाही. गुजरातने जे बिड केले होते त्याला २० हजार फुट, २५ हजार फुट एफ.एस.आय पाहिजे. एखाद्याने २५ हजाराची फुटची इमारत बांधल्यानंतर प्ले ग्राउंडमध्ये त्यामुळे असा विषय चर्चेत आला होता की, बिल्डींग बांधल्यानंतर त्या प्ले ग्राउंडमध्ये गाळ्या पार्किंग झाली. लग्न झाले तर हे रोजचे भांडण कोण करणार. त्यापेक्षा तिथे कमर्शियल बिल्डींग अलाउट करू नका. फक्त टॉयलेट बाथरूम, चेंजींग रूम हे जे काय आवश्यक आहे, बसण्यासाठी शेड वगैरे ते देण्यात यावे. स्कुल रिझर्व्हेशनसाठी आम्ही समितीने असा निर्णय घेतला आहे की, मागच्या वेळेला आपण जे स्कुल दिले त्याचे आपल्याला ९ लाख रू. वार्षिक भाडे येणार आहे. आता आम्ही परत समितीमध्ये असा निर्णय घेतला की, यापुढे भाडे न मागता त्यास जेवढी इमारत रिझर्व्हेशन आहे त्याच्यामध्ये किती फुटाची इमारत बसेल आणि त्याच्यामध्ये किती विद्यार्थी समाविष्ट होऊ शकतात. एखादे आपण गृहीत धरू या की, त्या इमारतीमध्ये सहा हजार विद्यार्थी येऊ शकतात तर आपण अशी निविदा मागवतोय की, २५ टक्के कमीत कमी आमच्या मिरा भाईंदर शहराच्या मुलांना शिक्षण फ्री ऑफ कॉस्ट म्हणजे ड्रेस आणि पुस्तक ह्याच्या शिवाय कुठली फि आणि कुठल्याही प्रकारचे काहीही डोनेशन भरणार नाही. त्याच्यासाठी कमीत कमी असे होईल की, आपल्या मिरा भाईंदर शहरातील मुलांना इंग्लीश मिडीयम मध्ये फ्री एज्युकेशन घेता येईल आणि जो २५ टक्के पेक्षा जास्त देईल. एखादी संख्या सांगेल की, मी ५० टक्के फी मुलांना देतो तर त्याला आपण देणार जे जास्त असतात मिनिमम २५ टक्के ज्यांनी आपले मिरा भाईंदरचे मुला मुलींना फ्री शिक्षण द्यायचे त्याच्या अतिरिक्त जास्त कोण देत असेल तर आपण त्याला देऊ. त्याच्यासाठी कमीत कमी असे होईल की, आपल्या मराठी मिडीयममध्ये आज जी मुलांची संख्या कमी झाली व आज बोलायला असे ही वाटत नाही प्रत्येक फॅमिली असा विचार करते की, माझी मुल इंग्लिश स्कुलमध्ये, चांगल्या स्कुलमध्ये गेली पाहिजे आणि एखाद्या संस्थेने ते घेतल्यानंतर ५० टक्के स्वतःसाठी चालवतो तर नक्कीच तो चांगली स्कुल चालवणार आणि आपल्या मुलांना काही दिले तर त्याचे आपण कॉस्टींगसुद्धा काढले २५ टक्के प्रमाणे एक शाळा दोन शिफ्टमध्ये चालवली तर ६ हजार मुल कमीत कमी बसतात आणि १५०० मुलांना जर आपण अॅडमिशन दिले व त्याची साधारण आपण ३०० रू. फि मोजली तरी साडेचार लाख रू. होतात. व वर्षाला ५० लाख रू. होतात. म्हणजे त्या ९ लाख रू. पेक्षा ५० लाख रू. महत्वाचे आहेत आणि आपण एखादे आपली मराठी शाळा इंग्लीशमध्ये कनव्हर्ट केली तर आपल्याला ग्रॅण्ड भेटणार नाही तोही एक मुद्दा म्हणून आम्ही या समितीपुढे हा निर्णय घेतलेला आहे की, प्ले ग्राउंड आणि गार्डनमध्ये कुठल्याही प्रकारचे कन्स्ट्रक्शन अलाउट करायचे नाही. आणि स्कुलमध्ये पैसे न त्यांच्याकडून अॅडमिशन घ्या.

प्रभात पाटील :-

पण त्याचे काय?

मा. महापौर :-

आता माहिती घेतली आहे की, त्यांना शेवटची संधी आणि नोटीस दिलेली आहे. त्याने यावे त्याचा खुलासा करावा. त्याची इच्छा असेल तर त्याच्यावर विचार केला जाईल नाहीतर रद्द केले जाईल.

प्रभात पाटील :-

कोणाला भेटायचे, तुम्हाला?

मा. महापौर :-

संबंधित विभागाला.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, एक कहावत है “ मुंगेरीलाल के सपने ” अभी जो ८ रिझर्वेशन दिया है पिछली महासभा में प्रश्नोत्तर में आया जो १० टक्के रिझर्वेशन है वही नहीं दिया है और आप २५ टक्के, ५० टक्के.....

मा. महापौर :-

दोनों विषय अलग हैं। १० टक्के आप मांग रहे थे वह सिर्फ....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

वह भी बी.ओ.टी. पर.....

मा. महापौर :-

वह अॅडमिशन था, प्रायव्हेट प्रॉपर्टी थी, प्रायव्हेट मालक है, सब है मगर इधर मालिक हम है। कार्पोरेशन इसकी मालिक है जो आरक्षण जिसको हम बी.ओ.टी. पर दे रहे हैं उसके मालिक तो कार्पोरेशन ही है ना।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

यह सपने दिखाते समय आप वह सपनों को साकार किजिए।

मा. महापौर :-

मैंने उसके लिए क्या बोला, हम तो उसके लिए टेंडर कॉल करेंगे।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

वह टेंडर ऐसे पेपर में आता है जो कोई देखता नहीं है। वह ठाणे के कोई भी छोटे पेपर में आता है। वह देखनेवाले ही देखते हैं। नवभारत टाइम्स है जो हिंदी भाषिक पेपर है ऐसे गुजरात समाचार उनमें भी आप दिजिए।

मा. महापौर :-

अच्छे स्तरीय पेपर में अॅडवर्टाइजमेंट आएगी। एक हिंदी और एक मराठी।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मैं नाम नहीं लेता हूँ, एक ऐसा पेपर है जिसमें सब आता है।

प्रभात पाटील :-

तुम्हीं तो सर्वे नंबर बघा. तुम्हीं म्हणता तो विषय आणि हा दिलेला विषय वेगळा आहे.

मा. महापौर :-

तुम्हीं त्यांना घेऊन या.

भगवती शर्मा :-

मा. महापौर साहेब, टाउन प्लानिंग के विषय में आढावा लेने के लिए विषय लाया गया था उसके बारे में मैं थोड़ीसी जानकारी जानना चाहता हूँ की, आज तक विकासक को अपने पझेसन शासनने क्यों नहीं दिया? मुझे जहाँतक मालूम है, उसके अंदर एक तो मंदीर है, जिस मंदिर का ऑलरेडी टी.डी.आर. दिया जा चुका है। और टी.डी.आर. देते वक्त विकासक से एक अॅफिडेव्हीट करके लिया गया है की, उसको वह स्वयं तोडके महानगरपालिका को पझेसन दिया जाएगा। आज तक उसका अनुपालन क्यों नहीं किया गया है। जिसकी वजह से यह काम रुका हुआ है। दुसरा प्रश्न यह है की, उन स्टे को वेकॅन्ट करने के लिए शासनने आजतक अपर कोर्टमें जाकर अपील क्यों नहीं किया? किया है तो उसका आजतक निर्णय क्यों नहीं लगा? जब तक यह अडचण दूर नहीं होगी तब तक आगे काम शुरू नहीं हो पाएगा। इसके लिए इसके उपर में क्या स्टेप है वह जानकारी दिया जाए।

अनिल सावंत :-

मा. महापौर हे आरक्षण क्र. १९१ प्राथमिक शाळेसाठी दिलेले आहे. प्राथमिक शाळा आणि खेळाचे मैदान तिथे आजकल दुसराच बोर्ड लागलेला आहे. त्यांची काय पोझीशन आहे बी.ओ.टी. वर दिलेले आहे.

मा. महापौर :-

टाउन प्लानिंगकडून माहिती घेऊन देतो.

अरूण कदम :-

मा. महापौर साहेब, आपण विषय दिला आढावा घेण्यासाठी पण त्याचा गोषवारा दिलेला नाही.

मा. महापौर :-

त्याच्या गोषवाऱ्यापेक्षा माहिती घ्यायची होती.

अरूण कदम :-

साहेब, आम्ही आढावा घेतोय तर आम्हाला काही प्रश्नांची उत्तरे द्या. दि. २२/०६/२००७ रोजी मा. आयुक्त यांनी वर्धमान डेव्हलपर्स यांच्यामध्ये झालेला करार त्याचे मुद्रांक शुल्क भरला आहे का?

दिपक खांबित :-

नाही.

अरूण कदम :-

का भरलेला नाही. त्याचे कारण काय?

दिपक खांबित :-

डेव्हलपमेंटला त्याला आपण दिले आहे. दोन वर्षांची मुदत आहे आणि डेव्हलपमेंटचे काम पूर्ण झाल्यावर मग लीझचे अॅग्रीमेंट करायचे आहे. त्यावेळेला मुद्रांक शुल्क भरायचे आहे.

अरूण कदम :-

तुमचे हे म्हणणे योग्य आहे का? आपण जेव्हा अॅग्रीमेंट बनवतो तेव्हा मुद्रांक शुल्क भरला पाहिजे हा विकासकाने.

दिपक खांबित :-

विकासकानेच भरायचा आहे.

अरूण कदम :-

का भरून घेतला नाही? उद्या जर ते डिस्प्युट झाले तर त्याला जबाबदार कोण असणार?

भगवती शर्मा :-

मा. महापौर साहेब, उनका प्रश्न सही है ऐसे कही अनेक काम हुए है। ऐसे कही करारनामे हुए है जिनकी आज तक मुद्रांकशुल्क नहीं भरा हुआ है।

अरूण कदम :-

पालिकेने अजुनपर्यंत जे अॅग्रीमेंट केले आहे वेळोवेळी वेगळे त्यांचे मुद्रांक शुल्क भरून न घेतल्यामुळे महाराष्ट्र शासनाचा आपण नुकसान केलेला आहे कारण ते आपल्याला भरायचे नाही विकासकांना भरायचे आहे.

मा. महापौर :-

बरे झाले आपण तो विषय काढला. आमच्या समितीमध्ये आता एखादा सांगतो ते ३०० नंबरचे आरक्षण ज्या विकासकाने घेतले आपल्याकडून बी.ओ.टी. वर त्याने पेपर हेड बघितले आणि आपल्याला २० लाख, २१ लाख रु. असे काहीतरी कमिटमेंट केले आणि ज्यावेळी रजिस्ट्रेशन केले व त्याला सांगितले की ६० लाख रु. स्टॅप ड्युटी भरायला लागेल तर तो बोलतो की, ६० लाख रु. ला महिन्याचे व्याजच किती होते? म्हणजे ह्याच्यावर कुठेतरी विचार करायला लागेल ३० वर्षे लिजवर दिल्यावर तर ६० लाख रु. स्टॅपड्युटी.

अरूण कदम :-

पण ही प्रोसिजर आहे. नियम तोडतोय त्याचे काय करणार?

मा. महापौर :-

मी मान्य करतोय. पण कोणीही कुठेतरी ज्या माणसाने ६० लाख रु. ७० लाख रु. किंवा १ करोड रु. दिले तो मग कुठे तरी बीड कमी करणार. मग त्याचा नक्की कुठेतरी आपल्याला फेर विचार करायला लागणार. आपण जे विचारले तो प्रश्न वेगळाच आहे. पण मी हे माहिती देण्यासाठी सांगितले.

अरूण कदम :-

विधी अधिकाऱ्यांनी उत्तर द्यावे हे चालेल का?

भगवती शर्मा :-

आप ऐसा एक विषय लिजीए ऐसे कितने करारनामे हुए है।

मा. महापौर :-

तोपर्यंत दुसऱ्या मुद्यावर बोला.

अरूण कदम :-

१०० रु. च्या स्टॅप पेपर वर करारनामा नियमावली प्रमाणे नियमित आहे का? कमेंसमेंट द्या या प्रकल्पाचे काय? आपण त्यांना कमेंसमेंट दिले आहे का?

दिपक खांबित :-

दि. २७/०६/२००७ ला दिलेले आहे.

अरूण कदम :-

ते टेंडर मंजूरीच्या किती दिवसानंतर दिले?

दिपक खांबित :-

टेंडर दि. ०५/०६/२००७ ला मंजूर झाले म्हणजे २५ दिवसामध्येच दिलेले आहे.

अरूण कदम :-

मग ह्याचा कालावधी दोन वर्षांचा असतांना दिड वर्षे झाले तर आता त्या कामाची परिस्थिती काय?

मा. महापौर :-

त्यांचा मुद्दा तोच होता की, त्यांना अजुन पर्यंत महापालिकेने १०० टक्के पझेसन दिलेले नाही. एखाद्याला सांगितले की, टी.डी.आर. दिले आणि त्याच्याकडून ते त्याच ठिकाणी मंदीर आहे ते मंदिराच्या

रिकामी झालेले नाही आणि इव्हन एक दोन कोर्ट मॅटर आहे त्याचा स्टे अजुन वेकेंट झालेला नाही. त्याचा प्रॉब्लेम तोच आहे.

अरुण कदम :-

हे केव्हा होणार आहे? दोन वर्षे झाली आपली त्याच्यावर काय कार्यवाही झाली?

मा. महापौर :-

त्यासाठीच विषय आणला होता. ह्याच्यावर आज नक्की काय तरी विचार करू. तो विकासक आज सकाळी माझ्याकडे आला होता त्याला सांगितले व त्यांचे असे म्हणणे आहे की, मी एवढे गार्डन बांधले आणि मला जिथे क्लब हाउस बांधायचे आहे आणि तेथुन उत्पन्नच आले नाही तर मी कसे चालवू. तर त्याला सांगितले, आपण आमच्याकडे तसा प्रस्ताव द्या आम्ही मा. महासभेची मंजूरी घेऊ की, आमचे गार्डन डेव्हलप करा तुम्ही आणि जिथपर्यंत तुमचे कमर्शियल चालू होत नाही तिथपर्यंत आम्ही भाडे येणार नाही. ह्याचा विचार करण्यासाठी आम्ही तो विषय महासभेसमोर आणू.

अरुण कदम :-

ह्या प्रकल्पावर आपण आपला कोण इंजिनियर नेमला आहे का?

दिपक खांबित :-

श्री. गिरीष प्रधान म्हणून आर्कीटेक्ट नेमला आहे.

अरुण कदम :-

त्याचा अहवाल आपल्याकडे प्राप्त आहे का?

दिपक खांबित :-

वेळोवेळी त्यांच्याकडून सुपरविझन हाते.

अरुण कदम :-

तुमच्याकडे अहवाल दिलेला आहे का?

दिपक खांबित :-

नाही.

अरुण कदम :-

अहवाल देणे हे क्रमप्राप्त आहे.

दिपक खांबित :-

अहवाल नाही पण हे डे टू डे कॉन्ट्रॅक्ट असतो.

अरुण कदम :-

म्हणजे अहवाल ठेवण्याची काही आवश्यकता नाही. रेकॉर्डवर काहीच नाही.

दिपक खांबित :-

नाही. हवे तर लेखी अहवाल घेऊ.

अरुण कदम :-

फक्त तुमच्या अंडरस्टॅंडिंगमध्ये चालते.

मा. महापौर :-

अहवाल म्हणजे नेमक काय?

अरुण कदम :-

जे काही वर्क डेव्हलप झाले आहे त्याचा दर महिन्याला अहवाल द्यावा लागतो.

मा. महापौर :-

पण अजुन काही झालेच नाही. फक्त फिलींग झाली आहे.

दिपक खांबित :-

नाही. फिलींग होऊन काम सुरु आहे.

अरुण कदम :-

मग तुम्ही ह्याला कालावधी वाढवून देणार आहात का?

मा. महापौर :-

त्याचा प्रॉब्लेम तोच आहे की, तो म्हणतो मग जागा ताब्यात द्या म्हणजे मी चालू करतो.

दिपक खांबित :-

साहेब, त्याला आपण ३९ हजार स्क्वेअर मी. जागा ताब्यात दिलेली आहे व काम सुरु आहे. अमेंजमेंट पार्क, गार्डन वगैरे जॉइंगचे काम सुरु आहे आणि त्याच्या बरोबर चार दिवसांनी मिटींग झाली तेव्हा तो साहेबांकडे जाऊन बोलला की, मे महिन्यापर्यंत जेवढे मॅक्झिमम आहे तेवढे ओपन करून देतो.

अरुण कदम :-

आर्टिकल ६(१) सी प्रमाणे तुम्हाला अहवाल देणे क्रमप्राप्त आहे आणि तुम्ही म्हणता आम्ही फक्त फोनवर बोलतो मग अहवाल का उपलब्ध नाही तुमच्याकडे?

दिपक खांबित :-

अहवाल घेण्यात येईल.

अरुण कदम :-

या अॅग्रीमेंटप्रमाणे तुम्ही चालत नाही.

दिपक खांबित :-

ठरावाप्रमाणे अहवाल घेण्यात येईल.

अरुण कदम :-

करारनाम्याचे आर्टीकल ९(१) ऐ प्रमाणे प्रकल्पाची त्रैमासिक अहवाल, निरीक्षण अहवाल तोही आपल्याकडे मग नसेलच.

दिपक खांबित :-

साहेब, दोन महिन्यापुर्वी काम सुरु झाली. त्यात जागेची अडचण होती. जे झोपडे होते ते आपण त्यांना काढून दिले. त्याला आता आपण ४४ हजार स्क्वेअर मिटर पैकी ३९ हजार स्क्वेअर मीटर जागा ताब्यात दिली आहे.

अरुण कदम :-

जागाच उपलब्ध नव्हती तर अॅग्रीमेंट झालेच कसे काय?

दिपक खांबित :-

तेव्हा तसे ठरले होते व ५० टक्के जागा ताब्यात होती.

अरुण कदम :-

हा जो प्रकल्प आहे हा हार्ट ऑफ सिटीचे आहे आणि तेच आपण डेव्हलप करत नाही त्याच्यात विशेष लक्ष घालून आपण त्यांना हे करून दिले पाहिजे होते पण आपण ते करत नाही.

मा. महापौर :-

५० टक्के पेक्षा जास्त जागा आपल्या ताब्यात आल्यावर आपण त्याला डेव्हलपला परवानगी स्कुल असेल किंवा इतर त्याला आपण देत होतो व त्याच अनुषंगाने निविदा मागविण्यात आली होती.

अरुण कदम :-

त्यावेळेला आपल्याकडे किती टक्के जागा ताब्यात होती.

मा. महापौर :-

त्यावेळी ५० टक्के पेक्षा जास्त जागा ताब्यात होती आणि आता.....

अरुण कदम :-

५० टक्के काम करायला काय हरकत आहे?

मा. महापौर :-

आता साधारण आपण त्याला ९० टक्के पेक्षा....

दिपक खांबित :-

साहेब, त्याच्यामध्ये प्लानपण चॅज झाले. आपण जे प्लान केले होते त्याचे दहाव्या महिन्यामध्ये रिवाईज प्लान करून मंजुर केले नक्की काय करायला पाहिजे काय नाही. त्याला आपण प्लान मंजुर करून दहाव्या महिन्यात दिले त्यानंतर त्या प्लानप्रमाणे त्याने ते काम जोमाने सुरु केलेले आहे.

अरुण कदम :-

आता त्याचा कालावधी काय राहिला?

मिलन पाटील :-

जो प्लान दिला आहे तो आमच्या ह्याच्यात दिला आहे की त्याच्या सोयी प्रमाणे दिलेला आहे.

दिपक खांबित :-

एकत्रित चर्चा करून टाउन प्लानिंगने मंजुर करून दिला आहे.

मिलन पाटील :-

एकत्रित म्हणजे काय? पहिला जो प्लान होता तो का रिवाईज केला?

अरुण कदम :-

त्याबद्दल सभागृहाला काही माहितीच नाही.

दिपक खांबित :-

मा. महासभेने दि. १८/०५/२००६ ला ठराव केला त्याच्यामध्ये ज्या ज्या महासभेने सांगितल्या होत्या त्याच प्लानमध्ये आपण केलेल्या आहेत आणि ह्याच्यावर गेल्यावर्षी जुनी बॉडी असताना गटनेत्यांची आयुक्त साहेबांकडे बैठक झाली होती त्याच्यामध्ये ठरले होते की, काय करायचे आणि काय नाही त्याचे प्रोसेडींग आपल्याकडे आहे. हे सगळ गटनेत्यांची आणि पदाधिकाऱ्यांची मिटींगच घेउन आपण ठरवलेले आहे की काय करायचे आणि काय नाही.

अरुण कदम :-

पण आता हा प्रकल्प केव्हा पूर्ण होईल.

मिलन पाटील :-

नाही. तुम्ही काय सांगता त्यांनी रिवाईज करून घेतला.

दिपक खांबित :-

घेतला कुठे? आपण करून दिला.

मिलन पाटील :-

आपण रिवाईज कशासाठी करतो? कुठेतरी अडचण निर्माण होते किंवा आपल्या सोयीप्रमाणे किंवा त्याच्या सोयीप्रमाणे आपण बघतो किंवा त्याला काय स्वस्त पडत असेल किंवा त्याला काय करायचे असेल किंवा त्याची इनव्हेस्टमेंट कमी होत असेल अशा बाबतीत काहीतरी रिवाईस करतील. तर रिवाईज कशाकरिता? रिवाईजचे कारण काय?

दिपक खांबित :-

साहेब, जेव्हा नविन आले तेव्हा...

मिलन पाटील :-

साहेब नविन आले म्हणजे काय कायदा नविन होतो?

दिपक खांबित :-

असे नाही.

मिलन पाटील :-

मग?

दिपक खांबित :-

त्यांना आम्ही प्लान दाखवला काय करायचे काय नाही. त्यानंतर एक मिटींग झाली आणि सगळ काय....

मिलन पाटील :-

खांबित साहेब, आपण गोलगोल उत्तर देवू नका रिवाईजचा अर्थ वेगळा होतो? रिवाईजचा त्याच्या हिशोबाने केले का, आपल्या हिशोबाने केले?

दिपक खांबित :-

आपल्या हिशोबाने.

मिलन पाटील :-

आपल्या हिशोबाने झाले तर त्याचे कारण काय? आपल्या हिशोबाने तर काहीच नाही. त्याच्या सोयीप्रमाणे तुम्ही केले असे सांगा की, त्याला कुठेतरी इनव्हेस्टमेंट जास्त होत असेल त्याचा अर्थ तोच आहे की, त्याची इनव्हेस्टमेंट जास्त होण्याकरिता, होत असेल म्हणून त्याने सांगितले असेल की, थोडक्यात करून द्या म्हणून तुम्ही ते रिवाईज करून दिले.

दिपक खांबित :-

त्याला जे आपण कमर्शियल देणार आहोत ती तर जागा ताब्यात पण नाही आणि तो फक्त आपली जी काम आहेत तीच करत आहे आजपर्यंत.

मिलन पाटील :-

रिवाईजचे मी विचारतो. तुम्ही उलट उत्तर देवू नका खांबित साहेब, ते असे नका घेउन जा या घरापासुन ते मिलनपाटलांच्या घरापर्यंत असे जे तुम्ही टेंडर काढता तसे नको गोल उत्तर देवू नका.

अरुण कदम :-

ती जागा उपलब्ध नव्हती तर ते अॅग्रीमेंट झाले कसे काय? आता महापौर साहेब म्हणतात की, ९० टक्के आपण त्यांना जागा दिलेली आहे तर आता काय प्रॉब्लेम आहे?

मिलन पाटील :-

आयुक्त साहेब, तुम्हाला हे योग्य उत्तर वाटत का? माणूस रिवाईज कशासाठी करतात. त्याचे ते उत्तरच देत नाही.

दिपक खांबित :-

प्लान उपलब्ध आहेत बघण्याकरिता.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, आपण आता जो विषय आणला सन्मा. नगरसेवक अरुण कदम, एक विषय आणला की, मुद्रांक शुल्क भरलेले नाही दुसऱ्या ठिकाणी तुमची दोन मिटींग झाली म्हणजे गटनेत्यांची मिटींग झाली म्हणजे तुम्ही आढावा घेताना या वर्षभरामध्ये झाले तर कमीत कमी ती तर दिली पाहिजे या सभागृहाला म्हणजे तुम्ही आढावा कशासाठी घेता? तुम्हाला माहित असेल मग घ्यायची गरज काय? गटनेत्यांची मिटींग झाली....

मा. महापौर :-

गटनेत्यांची मिटींग मागच्या टर्ममध्ये झाली.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

त्याची माहिती या मिटींगमध्ये तुम्ही दिली पाहिजे. आता आढावा घेताना वर्षभराचे दिले पाहिजे. हा आढावा आहे व ह्याच्यामध्ये आता हे करायचे आहे. ह्या पद्धतीने प्रश्न आला आहे हे बरोबर नाही.

मा. महापौर :-

हे सहाय्या की सातच्या महिन्याची वर्क ऑर्डर आहे. आणि माझ्या माहिती प्रमाणे आठव्या महिन्यात इलेक्शन झाले होते. मग त्याच्यामध्ये गटनेत्यांची बैठक झाली ती प्राथमिक स्टेजला झाली असेल फायनल स्टेजला झाली नसेल.

अरूण कदम :-

वर्षभराच्या कालावधी आपण केली पाहिजे होती.

मा. महापौर :-

त्याने डेव्हलप केले नाही म्हणून हा विषय आणि त्याला काय अडचण होती. प्रशासन बोलतो जागा केले नाही व तो बोलतो प्रशासनाने जागा नाही म्हणून आज हा विषय काढलेला आहे.

अरूण कदम :-

आमच्या ज्या शंका आहेत की, त्याने इन्श्युरन्स कव्हर केले आहे का? जागेचा नाही. प्रकल्पाचा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, आढावा घेण्याचा अनुभव फार वाईट असा आम्ही अनुभवलेला आहे म्हणून फक्त आढावा नाही तर पुर्ण आढावा आम्हाला द्या.

चंद्रकांत वैती :-

मा. महापौर साहेब, आयुक्त साहेब, दरवेळेला हा आढावा शब्द गेल्या तीन चार सभांपासुन सारखा येतोय आढावा बैठक महापौरांनी लावली म्हणजे त्यांचे स्पष्ट मत असते की, सभागृहाला सभागृहातील सदस्यांना याबाबतची पुर्ण माहिती सादर करणे आपण ही आढावा बैठक लावली ह्याच्यापुढे सचिव साहेब, आपल्याला खास निर्देश आम्ही विनंती करतोय. महापौर साहेब आपण निर्देश द्यावेत की, याच्यापुढे कुठचाही ठराव असेल? कुठचाही विषय असेल, चर्चेसाठी प्रकरण असेल तर आपण जेव्हा हा अर्जेडा पाठवाल तेव्हा त्याच्याबरोबर सर्व माहिती पाठवा आणि आढावा बैठक असेल तेव्हा पुर्ण माहिती सभागृहासमोर द्यायची असेल तर आढावा बैठक लावा अन्यथा बैठक लावू नये.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आढावा बैठक असेल तर आम्ही येणार पण नाही.

चंद्रकांत वैती :-

काय तुम्ही आढावा घेतला आहे? ४५ लाख रु. आपल्याला दरवर्षी अपेक्षित आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी, जे आपण बोलता तर बऱ्याचदा डेव्हलपमेंट बरोबर चर्चा केली. त्याला नोटीस दिली तोही येत नाही आपल्या प्रशासनाकडूनही कार्यवाही होत नाही. ज्यावेळी सचिवांना विषय दिला की, तो विषय घ्या. त्यानंतर प्रशासनाने गोषवारा द्यायचा असतो तर नक्कीच ते कधी गोषवारा देत नाही. अतिक्रमण संदर्भात पण असेच झाले आपण यासाठी विषय घेतला की, प्रशासन कुठे लक्ष घालत नाही आणि जो काम करतोय तोही लक्ष घालत नाही तर त्याबाबत महासभेमध्ये निर्णय झाला पाहिजे. आज पण हा विषय यासाठी आणला आहे की, आपण ह्याच्यावर काहीतरी निर्णय घेतला पाहिजे. निर्णय दिला नाही तर आपण असेच बसुन रहायचे का?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

निर्णय घेण्यापुर्वी आम्हाला माहिती तरी द्या.

मा. महापौर :-

तेच सांगतोय आपल्याला प्रशासन ह्याच्यावर लक्ष घालत नाही. दुर्लक्ष करत आहे. म्हणून शेवटी ह्याच्यावर काहीतरी निर्णय झाला पाहिजे. त्यासाठी तो विषय आणलेला आहे.

एस. ए. खान :-

साहेब, पुर्ण माहितीसह सादर करा.

अरूण कदम :-

आढावा घेण्यासाठी विषय आणला तर आम्हाला ज्या शंका होत्या त्या आम्ही विचारल्यात.

मिलन पाटील :-

पुढच्या वेळेस आपण हा विषय घ्या.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, याचा अर्थ यापुर्वी बी.ओ.टी. वर जे दिलेले आहे. त्यांनी पण मुद्रांक शुल्क भरलेले नसावे १०१ टक्के. मी बोलतो माझ्याकडे त्याचे पुरावे आहेत. आज मला याचा अर्थ कळलेला आहे. मुद्रांक शुल्काचे तर मला माहित पण नाही. सहा करारनामे झाले आहे व त्या कोणाचेही मुद्रांक शुल्क भरलेले नाही.

एस. ए. खान :-

सचिव साहेब, ह्याच्यापुढे गोषवारा वगैरे सर्व एकत्र द्या आपण आज सकाळी देता. काल पाठवता. तर आम्ही वाचणार काय अभ्यास काय करणार. याच्यानंतर देताना अजेंड्याबरोबर देत जा.

चंद्रकांत वैती :-

या निविदा एवढ्या महत्वाच्या आहेत की, या निविदांवरून खुप वाद झाला आणि हे बी.ओ.टी. वरून देण्याबाबत हायकोर्टापर्यंत प्रकरण गेले. अगदी मुख्यमंत्र्यांच्या दालनातून त्याच्यासाठी फोन आल्याची वक्तव्ये देखिल तेव्हा केली गेली. मागे स्थायी समितीमध्ये काही प्रकरणामध्ये निर्णय झाले आणि बी.ओ.टी. वर दिलेली काम रद्द केली. जर हे काम समाधानकारक नसेल तर तशाप्रकारे हे काम ही रद्द करून टाकावे. आपल्याला शहराचा टाउन हॉल अतिशय महत्वाचे रिझर्व्हेशन ज्याच्यामुळे शहरवासियांना एक ऑडीटेरियम उपलब्ध होणार आहे. तिथे बोटींगची व्यवस्था आहे. चांगले गार्डन होणार आहे. १३ एकरचे ते रिझर्व्हेशन आहे आणि ते जर देत नसतील व त्याच्यापासून होणारे आपले उत्पन्न जर थांबले असेल तर तो रद्द करण्याचा प्रस्ताव आणावा. दुसऱ्या कोणाला द्यावा का आपण ते रद्द करण्याचा प्रस्ताव आणत नाहीत आणि कोणाची वाट बघतोय आपण.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

टाउन प्लानिंग, टाउन पार्क का बहुत बडा मॅप लगाया था वह मॅप किधर है?

चंद्रकांत वैती :-

साहेब, जो ठेकेदार आहे तोही काय इकडचा नाही. त्याच्यामध्ये कुठल्या अधिकाऱ्यांचा इंटरेस्ट आहे की, कुठल्या लोकप्रतिनिधींचा आहे? काय आहे? नसेल तर रितसर हे प्रकरण तुम्ही रद्द करण्यासाठी तुम्ही महासभेसमोर आणा. आढावा म्हणून चर्चेसाठी आणू नका तर निर्णयासाठी आणा व रद्द करून टाका.

सई वडके :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने माहिती देते, अॅग्रीमेंटमध्ये कनसेशनर म्हणजे डेव्हलपर आहे त्याने स्टॅप ड्युटी भरून रजिस्ट्रेशन चार्जेस भरायचे.

अरूण कदम :-

त्याच्याकडून केव्हा भरून घेणार?

सई वडके :-

ह्याच्यामध्ये डेव्हलपमेंट झाल्यानंतर लीझ अॅग्रीमेंट जे होणार ३० वर्षासाठी तर लीझ अॅग्रीमेंटसाठी चार्जेस भरून त्यांना स्टॅम्प ड्युटी भरावी लागेल.

अरूण कदम :-

आता अॅग्रीमेंटच्या वेळेस गरज नाही का?

सई वडके :-

आपण त्यांना डेव्हलप करायला दिलेले आहे.

अरूण कदम :-

जेव्हा तुम्ही अॅग्रीमेंट बनविले तेव्हा रजिस्ट्रेशन करणे जरूरी नाही का?

सई वडके :-

ह्याच्यामध्ये आपण आता फक्त १०० रु. च्या स्टॅप पेपरवर केलेले आहे.

अरूण कदम :-

ते योग्य आहे का?

चंद्रकांत वैती :-

योग्य नाही तर ते कायदेशीरच नाही. तुम्ही सांगा कायदेशीर आहे का?

एस. ए. खान :-

१०० रु. चा स्टॅप पेपरवर केलेले कायदेशीर आहे का?

चंद्रकांत वैती :-

घरपट्टी करण्यासाठी ट्रान्सफर करण्यासाठी तुम्ही रजिस्टर झाल्याशिवाय करत नाही एवढी मोठी आपली १३ एकरची जागा टाउन पार्कचे रिझर्व्हेशन १०० रु. स्टॅप पेपरवर ते रद्द करून टाका आणा ते महासभेसमोर कशाला कोणाचे लाड करतोय आपण आता रजिस्टर करायला जावू नका. आता रजिस्ट्रेशन करण्याचा प्रयत्न करू नका.

मा. महापौर :-

रजिस्ट्रेशन केलेले नाही.

अरुण कदम :-

मग ते करणार की, नाही?

मा. महापौर :-

ते करायलाच पाहिजे यासाठी सर्वपक्षीय गटनेत्यांची बैठक आणि या समितीत जेवढे सदस्य आहेत त्यांची बैठक घेउन त्याच्यावर एक निर्णय घेतला पाहिजे.

अरुण कदम :-

मी आपल्याला पत्र देतो त्यावर तुम्ही एक मला त्याच्यावर लेखी उत्तर द्या.

लक्ष्मण जंगम :-

मा. महापौर साहेब ते रजिस्ट्रेशन करायला पाहिजे असे विचारले म्हणून आता त्याचे रजिस्ट्रेशन होईल पण दोन वर्षांचा कालावधी होता तो संपला त्या गार्डनच्या तलावामध्ये घरगुती गणपती विसर्जन होते.

अरुण कदम :-

इन्श्युरन्सचे काय झाले?

दिपक खांबित :-

इन्श्युरन्सचा क्लॉज आहे आणि ते करणे त्याला बंधनकारक होते.

अरुण कदम :-

पण त्याने ते केलेले आहे का?

दिपक खांबित :-

इन्श्युरन्सचे पेपर मागवून घेतो.

चंद्रकांत वैती :-

आता या प्रकरणात ताजे ताजे असे काय करू नका जे जुने आहे तेच. ताजे करायचे असेल तर नविन प्रक्रीया सुरू करा.

लक्ष्मण जंगम :-

मा. महापौर साहेब, पहिले जे छोटे शिवार गार्डन होते त्याच्यामध्ये लोकांचे जे सकाळचे जेष्ठ नागरिक फिरायला जायचे व घरगुती गणपती विसर्जन पुर्ण मिरारोडचे त्याठिकाणी व्हायचे मला वाटते आता त्यांनी ते सगळ काढून टाकले आहे व ते असेच जर पडून राहिले तर ती मोठी अडचण आहे.

मा. महापौर :-

याबाबत बैठक लावून त्याला अंतिम निर्णय आणून मा. महासभेसमोर सादर करू.

(बी.ओ.टी. (B.O.T.) बेसीसवर दिलेल्या टाउन पार्क कामाचा आढावा सभागृहामध्ये घेण्यात आला.)

भगवती शर्मा :-

माझ्या वॉर्डमध्ये वरिष्ठ समाजसेवक अमरनाथ बिल्डींगमध्ये राहत होते. केवलचंदनी जयंती सरोगाचार्य त्यांचे दि. १०/०१/२००९ रोजी निधन झाले त्यांच्या शोकप्रस्ताव मी येथे मांडत आहे.

दुखवटा ठराव ८५अ :-

वॉर्ड क्रमांक ३९ मधील अमरनाथ बिल्डींगमध्ये राहणारे वरिष्ठ समाजसेवक कै. केवलचंदनी जयंती सरोगाचार्य त्यांचे दि. १०/०१/२००९ रोजी निधन झाले त्यांच्या शोकप्रस्ताव मी येथे मांडत आहे.

सुचक :- श्री. भगवती शर्मा

अनुमोदक :- श्री. राजेश म्हात्रे

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आपण येथे फक्त दोन मिनिटे मौन धारण करतो. त्या परिवाराला कळू द्या की, आम्ही त्याची दखल घेतली आहे. त्याकरिता आपण त्यांना शोकप्रस्तावाची प्रत पाठवा.

नगरसचिव :-

सर्वांनी आपल्या जागेवर शांत उभे राहून मृतात्म्यास श्रद्धांजली वाहायची आहे.

(सभागृहात दोन मिनिटे मौन धारण करण्यात आले.)

मा. महापौर :-

सर्व सन्मा. नगरसेवक, नगरसेविका, पत्रकार बंधू, प्रेक्षक गॅलेरीतील प्रेक्षक, अधिकारी वर्ग आपणा सर्वांचे आभार मानून आजची ही सभा संपल्याचे जाहिर करत आहे.

सभा संपल्याची वेळ :- सायं. ५.३० वा.

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

नगरसचिव

मिरा भाईंदर महानगरपालिका